

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NINE

Sayı 25 / OCAK 1984 / 2.-DM

**Özal
hükümeti
yangından
mal mı
kaçırıyor**

“Tüm bu gelişmelerin karşısında Türkiye ve Kürdistan’da devrimci ve demokratik güçlere önemli görevlerin düştüğü ortadadır. “Devrimci ve demokratik güçler, uyanık olmak ve ciddi teşhir ve tecrit mücadelesi yürütmek zorundadırlar.”

(YAZISI 10. SAYFADA)

**TESLİMİYETİN
SON DURAĞI**

(YAZISI 8. SAYFADA)

George HABBAŞ:
“Arafat’ın
yıkılması,
Filistin
Devriminin
yıkılması
demek
değildir”.

(YAZISI 9. SAYFADA)

CEZAEVİNDE YÜKSELEN MÜCADELE KATLİAM ve VAHŞETE KARŞI HALKIMIZA ve İNSANLIĞA ÇAĞRIDIR!

Diyarbakır zindanlarında savaş esirlerinin sesi bir kez daha yükseldi. Birlemeyen işkence ve katliamlara, idam cezalarına ve devrimci tutuklular üzerinde yapılan hesaplara karşı yillardır direnen ve ellerindeki bayrağı birbirlerine devreden savaş esirleri, gelen haberlere göre, Aralık ayı sonlarından bu yana yeni bir direnişin daha yükselticisi oldular.

Direniş önderlerinin katledilmesiyle, savaş esirlerinin direnme gücü ve ruhunu kırabilecekleri gibi boş bir umuda kapılan ve bu amaçla savaş esirleri üzerindeki sindirme ve imhaya hedefleyen baskıları yoğunlaştıran sömürgeci faşistler, mahkemelerden ard arda ölüm cezaları verirken, aynı zamanda da idam ve müebbet cezası

alan tutukluları tek tek hücrelere koyarak, özellikle bunlar üzerindeki baskıları şiddetlendirmiş ve diğer tutuklularla dahi görüşme olanaklarını ortadan kaldırmışlardır.

Gazetemize ulaşan ve daha önceki sayılarımızda kamuoyuna da sunduğumuz bu haberlerde, cezaevleri yanında mahkemelerin de aynı şiddetle işkence ve baskıların uygulandığı birer işkencehane olduğunu belirtmiştik. Mahkemelerde, savaş esirlerinin, kendilerinin vazgeçilmez bir parçası haline gelen direniş sürdüğü ve hatta tüm tehdit ve saldırılara rağmen, düşmana usaklık eden hainleri elleriyle parçalayacak kadar büyük bir yüreklilik ve kinle üzerlerine yürüdüğü de haberler arasında bulun-

maktaydı. Gelen tüm bu haberler, düşmanla savaş esirleri arasındaki mücadelenin giderek daha da kızıştığını ortaya koymaktadır.

Nitekim, savaş esirleri, 2 Eylül’de başlattıkları ölüm orucunu, istekleri büyük oranda kabul edildiğinden zaferle sonuçlandırdıklarında, bu kabul edişin pratikte gerçekleşmemesi durumunda, eylemlerini yeniden başlatacaklarını da duyurmuşlardı. Daha sonraki gelen haberlerde, elde edilen hakların teker teker geri alındığı ve zulmün giderek arttığı belirtiliyordu.

Aralık ayı sonlarında gazetemize, savaş esirlerinin eylemlerini yeniden başlattıkları haberi ulaştı. Aldığımız

Devamı Syf: 18'de

PKK DAVALARINDA 145 İDAM TALEBİ DAHA

Sömürgeci - faşist mahkemelerde görülmekte olan PKK davalarında bugüne kadar mahkemeye karara bağlanan 62 idam cezası yanında iki davada toplam 145 idam talebinde daha bulundu. PKK’lı savaş esirleri için daha baştan ölüm kararı veren sömürgeci-faşist cuntanın mahkemelerinde peş peşe ilan ve talep edilen idam kararları, her defasında devrimci savaş esirleri ve kitleler tarafından protesto ve sloganlarla karşılaşıyor.

Mahkeme salonunda, Partiyeye ve halka bağlılıklarını haykırmaktan çe-

kinmeyen savaş esirleri, mahkemede ve cezaevinde giderek artan işkence ve baskılara karşı da bir gelenek haline gelmiş olan PKK direnişçiliğinin yılmaz takipçileri olduklarını göstererek, ölüm cezaları ve işkencelerin haklı bir dava için savaşanlar açısından, gerçekte düşmanı yenilgiye uğratmanın ve çığına çevirmenin en açık kanıtı olduğunu söylüyorlar.

Son bir ay içerisinde sömürgeci-faşist mahkemelerde görülmekte olan PKK davalarında verilen kararlar şöyle:

**PKK-ELAZIĞ DAVASINDA
6 KİŞİ ÇEŞİTLİ
HAPİS CEZALARINA
ÇARPTIRILDI!**

Elazığ Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde görülmekte olan PKK davasında 6 kişi çeşitli hapis cezalarına çarptırıldı. 16 kişilik davada 10 kişi ise delil yetersizliğinden beraat etti.

Sıkıyönetim komutanlığı tarafından yapılan açıklamaya göre haklarında çeşitli hapis cezası verilen kişi ve cezalar şöyle: Engin Karaaslan 13 yıl 4 ay, Mahmut Aker 5 yıl 6 ay 20 gün, Muharrem Karagül 3 yıl 8 ay 13 gün, Nuri Işık 6 ay 20 gün, Turgay Işık 6 ay 20 gün ve Mehmet Özçelik 5 yıl 6 ay 20 gün.

Devamı Syf: 18'de

**PKK-BATMAN DAVASINDA
84 İDAM TALEP EDİLİYOR!**

7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde görülmekte olan PKK-Batman davasında 84 kişi için 155 kez idam isteniyor.

Diyarbakır’da görülen PKK-Batman davasında 313 kişi bulunuyor. Haklarında idam cezası istenen 84 kişinin kimlikleri hakkında yeterli bir bilgi edinilememiştir.

**PKK-KARS DAVASINDA
İKİ KİŞİ AĞIR HAPSE
MAHKUM EDİLDİ!**

9. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülmekte olan PKK-Kars davasında iki kişi 6’şar yıl 8’er ay ağır hapis cezasına çarptırıldı.

Kars-Ardahan ilçesinde faaliyet yürüttükleri ve PKK’lı oldukları iddiasıyla haklarında hapis cezası verilen kişiler şunlar: Selahattin Yavuz ve Kerem Akbaş.

Devamı Syf: 18'de

SERXWEBÛN

3. YILINA GİRERKEN...

Gazeteniz Serxwebûn, Kürdistan Bağımsızlık Mücadelesinden ve Kürdistan halkından aldığı güç ve destekle yayın hayatının 3. yılına girmiş bulunuyor. Geride bırakılan iki yıllık dönem, bir halkın kurtuluş mücadelesi ve genelde devrim tarihleri için belki de kısa bir süreyi oluşturabilir. Ama söz konusu olan bu ülke, üçbin yıllık kölelik tarihini yaşamış ve çağın halkları bağımsızlık tacıyla süslediği bir dönemde sömürgeciliğin ağır zulmü altında yok olmanın eşiğine getirilmiş bir durumu yaşıyorsa, aradan geçen hergün ve anın önemi çok daha büyük.

Ülkemiz ve halkımız tarihimizin en zor döneminden geçerken, bizi böylesine gelişmiş bir yayın faaliyetine yönelten neydi? bunun zamanı mıydı, gereği var mıydı? Evet, ilkel bir teknik ve örgütlemeye başlayan ve ikinci yılın sonunda onlarca sayı gazete, broşür ve kitabın çeşitli dillerde basılıp dağıtılabilirdi bir kapasiteye ulaşan bu faaliyetimizin, ülkemiz devrimindeki yeri ve rolü iyi değerlendirilmek ve bilinmek zorunda-dır.

Her şeyden önce bizi bu yayın faaliyetine iten nedenler, kabul edilmez halk gerçekliğimiz, bu gerçekliğin altında yatan etkenleri izah etme zorunluluğu ile devrimcilerin buna karşı yürüttüğü mücadelelerin kamuoyuna mutlaka yansıtılması arzusudur. Özellikle gazetemiz, temelde bu gerçeğin ürünüdür. Koşullarımız zor olabilir, biz bu görevi gerçekleştirmede geç kalmış ve yeterli olmayabiliriz, ama mevcut gerçekliğimiz ile gelişen mücadelenin üzerinin örtülmesine, boğuntuya getirilmesine ve carptılmasına izin vermemeli, bu alanda da üzerimize düşeni mutlaka gerçekleştirmeliyiz. İşte bu anlayışın yola çıkararak ülkemizin, halkımızın ve mücadelemizin gerçeklerini, ilkelinden taviz vermeden Marksizm-Leninizmin ışığında aydınlatmak ve dördü bir yandan saldırıya uğrayan devrimci-direniş mücadelemizi kamuoyuna maledilemek için yoğun bir yayın faaliyetine giriştik.

Düzenli ve sürekli bir yayın faaliyetini başlattığımız dönem, ABD emperyalizmi ile işbirlikçi-tekeli Türk burjuvazisinin, Türkiye ve Kürdistan devrimci ve demokratik hareketlerini bastırmak için yapısal bir değişikliğe yönelik, askeri faşist bir diktatörlüğü işbaşına getirdikleri ve her türlü devrimci-demokratik mücadelenin kanla basınıldığı bir dönemdir. Özellikle Kürdistan ve Kürtlük gerçekliğini her alanda imhaya hedefleyen 12 Eylül-sömürgeci-faşist hareketi, KUKH ve onun önder gücünü ezme-yi, varlık nedenlerinden biri olarak görmekteydi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde yeni bir aşamayı ifade eden bu dönem, aynı zamanda devrimci ve demokratik güçlerin önüne çözümlenmesi gereken yeni görevler dayatıyordu.

Sol güçler açısından bu görev, genel olarak stratejik ve taktik konulardaki belirsizlik ve yanlışlıkların aşılması, siyasal, örgütsel, eylemsel ve ittifak düzeyinde devrimci direniş temelinde bir yenileme ve gelişmeyi sağlayarak, Kürdistan ve Türkiye halklarının ortak iktidarını hedefleyen mücadeleyi yükseltmek biçiminde ifade edilebilir. Geçen süreçte, dönemin devrimci-demokratik güçler önüne dayattığı bu görevlerin kimler tarafından ve ne kadar gerçekleştirilebildiği, bugün ortada olan pratikte açıkça görülebilir. Ancak, bu kadarını söyleyelim ki, atılan bazı olumlu adımlara ve kaydedilen gelişmelere rağmen, genel açısından değerlendirildiğinde, halklarımızın mücadelesi açısından hâlâ yerine getirilmesi gereken görevler bütün yalıcılığla kendisini dayatmaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin dönemin ihtiyaçlarına cevap verebilecek güçlü hazırlıkları ve bugün bu hazırlıkların artık ete-kemige burundürülmeye çalışılması durumu karşısında, özellikle de bu gücün en yakın müttefiki durumunda olması gereken güçlerin bahsedilen konularda belirsizliği aşamamaları ve bunun sonucu olarak anlayışta ve pratikte doğru biçimlere ulaşamamaları, gerçekten de kaygı verici bulunmaktadır.

Devamı Syf: 18'de

İÇİNDEKİLER

Haber - Yorum	2-3
Kürdistan Halkının Dilinden Yaşam ve Mücadele	4-5
Ortadoğu ve Dünya	6-7
Teslimiyetin Son Durağı	8
George Habbaş'ın Basın Toplantısı	9
Özal Hükümeti Yangından Mal Mı Kaçırıyor	10-11
3. Yılda	12-13
Daha Güçlü Bir Serxwebûn İçin	12-13
Partizanın Mektubu	14-15
Kürtçe Yazılar	16-17
İbrahim ve Azime Yoldaşların Anılan Mücadeleimizde Yaşayacaktır!	20

**Kürdistan
halkının
dilinden
yaşam ve
mücadele**

(YAZISI 4. SAYFADA)

**Partizanın
mektubu**

(YAZISI 14. SAYFADA)

SAVAŞ ALANLARINDAN ...

Mücadelenin sıcak alevleri içinde geleceği yaratma mücadelesi veren partizanların, mücadeleyi sorunlarını anında kavrayıp, çözüm yollarını belirlemek ve kitlelere en kısa yoldan ulaştırmak için kendi olanakları içerisinde bir dergi çıkardıkları bildirilmektedir. Bir örneği gazetemize de ulaşan bu dergi, halkımızın geleceğini teslim ettiği ve umut bağladığı partizanların bu güvene layık olduklarının çok anlamlı bir örneğini oluşturmaktadır.

"Di Tekoşına Serxwebûn û Azadiya Kurdistan Da PÊŞMERGE" adını taşıyan ve bir bülten biçiminde çıkmış olan derginin amaçları kendi çıkış yazısında şöyle belirtilmektedir:

"Di Tekoşına Serxwebûn û Azadiya Kurdistan Da PÊŞMERGE", dünya ve bölgedeki siyasal gelişmeleri, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devriminin teorik ve politik sorunlarını gücü oranında aydınlatmaya ve böylece savaşçılara ve halka yol göstermeye çalışacaktır. Fakat esas olarak a, eğer başarılabilirse mücadelemizin pratik ve örgütsel sorunlarını işlemeye çalışacak, devrimin öncü ve savaşçı güçlerinin elinde bir tartışma platformu olacak, değişen koşullara uygun olarak taktik sorunlarına eğilecek, pratik ve örgütsel çalışmada elde edilen tecrübeleri

özetleyerek, görevleri belirleyerek devrimin pratik çalışanlarına yardım etmek isteyecektir. Bu özelliğiyle "PÊŞMERGE", devrimin pratik çalışanlarının, bağımsızlık ve özgürlük savaşçılarının tartışma organı olacaktır.

Yukarıda, feodal-burjuva milliyetçiliği ile reformist küçük-burjuva milliyetçiliğinin ulusal kurtuluş devriminin teorik ve taktik çizgisini çarpıtmaya çalıştığını belirtmiştik. Elbette doğru devrimci bir teorik ve taktik çizgi olmadan güçlü ve doğru bir pratik mücadele geliştirilemez. Bu nedenle, "Di Tekoşına Serxwebûn û Azadiya Kurdistan Da PÊŞMERGE", burjuva ve küçük-burjuva milliyetçi çarpıtmalara ve sosyal-göven yaklaşımları karşı mücadele edecek, doğru devrimci teorik ve taktik çizginin bulundurulmasını önlemeye çalışacaktır.

"Di Tekoşına Serxwebûn û Azadiya Kurdistan Da PÊŞMERGE", esas olarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesi olacaktır. Mücadeleye ve halka yönelik sömürgeci komploların, baskı ve katliamların teşhir edecek, her alanda gelişen mücadeleyi toplu halde savaşçılara ve halka ulaştırmaya çalışacaktır. Bu anlamda, mücadele haberlerini yayınlayan bir organ olacaktır. Böyle bir organda müm-

kün olduğu oranda anlaşılır bir dil kullanılmaya, olanaklara göre değişik biçimde ve sık sık yayınlanmaya ve birden çok dilediği yazılara yer verilmesi çalışılacaktır.

Yayınalığımızı, çerçevesini PKK'nın çizdiği ve aydınlatdığı ulusal kurtuluş çizgisi yol gösterecektir. Emperyalizme, sömürgecilğe ve iç gericiliğe karşı halkımızın ulusal bağımsızlık, demokrasi, top- rak ve özgürlük, birlik doğrultusunda mücadelesine sahip çıkılacak ve bu mücadelenin geliştirilmesi için çalışılacaktır. Devrimci bilime halkın ve devrimin çıkarlarına bağlılık esas güç kaynağımız olacaktır. Bütün çalışmalarda devrimci ölçüye bağlı kalınacak ve belli bir seviye tutturmaya özen gösterilecektir.

"Di Tekoşına Serxwebûn û Azadiya Kurdistan Da PÊŞMERGE", bağımsız ve özgür Kürdistan için, sosyalizm için savaşanların sesidir. Onların çabalarının bir ürünü olacak ve onların katkılarıyla güçlenecektir. Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi geliştikçe "PÊŞMERGE" de güçlenecek, PÊŞMERGE güçlendikçe bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi güçlenecektir."

"Di Tekoşına Serxwebûn û Azadiya Kurdistan Da PÊŞMERGE", den aldığımız iki haberi yayınıyoruz.

★

Hakkari'de sömürgeci uygulamalara karşı halkın öfkesi artıyor!

12 Eylül faşist darbesiyle birlikte halkımızı sindirmek ve yoketmek için daha da azgınlaşarak devam ettirilen uygulamalar, halkın en iyi temsilcilerinin katlinden, sofrasındaki ekmeğe ve gidecek oturup kalkmasına kadar herşeyine müdahale etme düzeyine varmıştır.

Günümüzdeki sömürgeci uygulamalara Yüksekova ve Hakkari'den birkaç örnek vermek istiyoruz. Yüksekova'ya bağlı Kadiyan köyünde oturan Mehmet Tahir adlı bir köylü, Ağustos ayında evine devrimcilerin gittiği iddiasıyla ihbar edilip yakalanıyor. Onbeş günlük ağır işkence ve onur kırıcı hakaretler yanında, ancak 100 bin Lira rüşvet alınarak serbest bırakılıyor. Gerçekte ise, devrimciler, bu şahsın evine adamlarını dahi atmamışlar; değil evine, belki köyünden dahi geçmemişlerdir.

Yine Yüksekova'ya bağlı Alakan köyünde Hüsnü ve Cevher adındaki köylüler, Cilo dağının tepesindeki yaylalarına silahlı kişiler gittiği iddiasıyla tutuklanmıştır. Bir ay süresli ve ağır işkencelerden geçirilerek, miktarını bilmediğimiz rüşveti verdikten sonra bırakılmışlardır.

Çok aslırsız gerekçelerle tutuklanıp işkence altına alınan bu insanlar üzerinde uygulanan bu baskılar, genelde Kürdistan halkı üzerinde yıllardan beri uygulanan, onu yoketmeyi amaçlayan sistemli baskıların bir parçası olup, bunların çok gülcük gerekçelerle açıklanması mümkün değildir.

Sömürgeciler, Yüksekova'ya bağlı Xirvata, Kadiyan, Hêşê, Anur, Nerdan, Şekikan vb. köylere elektrik götürülecek diye, köylülerden trafo, araba parası vb. şeyleri bahane ederek hane başına 50 bin Lira almışlardır. Ayrıca direklerin getirilmesi ve dikilmesi de

köylülere yüklenmiş, köylüler sömürgeci memurlara çok masraflı ziyafetler çekmeye zorlanmışlardır. Kısaca, "devlet hizmeti" denilen elektrikleştirme, halkımızı soymanın bir aracı olarak kullanılmıştır.

Toplumsal konumu gereği sömürgeciliğe ya hiç veya çok az etkilenen Kürdistan köylü kadınına da saldırıların artmışlardır. Sömürgeciler, "eceli gelen it, cami duvarına işer" misali, ulusal değerlerin saf olarak korunabildiği bu alana da el atmışlardır. Çok sudan gerekçelerle Kürdistan kadınının gıysilerine dahi müdahale ederek, çarşafı yasaklama yoluna gittiler. Faşist Kenan Evren, Van konusmasında buna da değinmiş ve uydurma gerekçelerle saldırılarına hahlılık aramaya başlamıştır. Ama, Kürdistan kadını, yapılan baskılara rağmen çarşafı giymeye devam etmiştir. Hakkari'nin merkezinde çeşitli vesilelerle hastahane önünde bekleyen kadınlardan çarşafı polis tarafından yırtılınca, bu olay bardığı taşırın son damla oldu. Eylül'ün ilk haftasında meydana gelen bu olaydan sonra kadınlar, Vali ve sıkıyönetim komutanlığına kadar yürüyüş yaparak olayı protesto ettiler. Köydeki kadınlar, işleri olsa da, hatta hastahanelere bile geçmişi uğrayamaz oldular ve çarşafsız şehire gitmekten ölmeyi seçtiler.

Köylü kadınının bu kararlı tavır karşısında, sömürgeciler geri adım atmak zorunda kaldılar. Ulusal değerimizin en saf temsilcisi olan Kürdistan köylü kadını direnişleyle bu sığa layık olduğunu gösterdi. Faşist Türk sömürgeciliği bu basit direnişlerden başlayarak gelişen kadın, erkek tüm halkımızın direnişi karşısında yok olacaktır.

Yüksekova'dan Bir PKK Taraftarı.

DOĞU KÜRDİSTAN'DAN HABERLER VE BAZI GELİŞMELER

Yıllardan beri emperyalizmin Ortadoğu'daki ileri karakolu olan ve onun çıkarttığı doğrultusunda hareket edip, halkları üzerinde azgın bir baskı ve sömürüyü gerçekleştiren Şah diktatörlüğü halkların direniş mücadelesini yıldırdı.

Ulusal, toplumsal baskı ve sömürgeci karşı ayaklanan halkların mücadelesi sonucu, emperyalizmin tüm çabalarına rağmen Amerikancı Şah yönetimi yıkılmaktan kurtulmadı. Yıllardan beri çeşitli güçler tarafından sürdürülen mücadele ile halk yığınlarının biriken kin ve öfkesi bir patlamaya dönüşerek, Şah'ın en baskıcı ve diktatörlüğünü çürüten çürümüş kalelerini bir bir yıkıma bağladı. Ayaklanan halkın devrim dalgası ABD emperyalizmi ve işbirlikçi diktatör yönetimin temellerine vurdukları emperyalizm ve bölge gericiğinin telaşı da arttı. Ortadoğu'daki çıkarlarının sarılsığını gören emperyalist sistemin baş mimarı ABD, yeni alanlar ve Şahlar aramaya koyuldu. Tabii ki, hem stratejik alan olarak Türkiye, hem de tarihi bunalım sonucu buna çoktan hazır -Şah'ı aratmayacak cinsten- uçak Türk burjuvazisi ve Kenan Evren bu konuda başta gelmekteydi. Faşist cunta yönetimindeki bir Türkiye ile Şah'lığın düşmesinin yarattığı boşluk da doldurulmaya çalışılırken, yine arkadaş desteklenen bir Saddam yönetimi de İran Devrimi'nin hissi keşecek, onu zayıflatacak bir tapon olacak ve Basra'yı savunma rolünü üstlenecekti.

Ancak hesap tutmadı. Bölgenin birçok yerinde ulusal ve toplumsal mücadelelerin gelişimi devam etti. Kürdistan ulusal kurtuluş kuvviti tuştusmuş. Filistin direniş emperyalizmin bölgedeki planları önünde engellenmeye devam etti. Kendisini sarı ve hergün artan bir biçimde tehdit eden devrimci mücadeleler karşısında, emperyalizm-içten ve dıştan-saldırı ve tehditlerini başlatmaktan geri durmadı. Ama gelişmeler hiçte emperyalizmin istediği biçimde olmadı ve durum aleyhte işlemini sürdürdü. Bugün işle, emperyalizm gerek İran, ve gerekse Ortadoğu sorunu bir eko-

nomik ve siyasal çözümsüzlükle karşı karşıyadır.

İran Devrimi'nin etkileri henüz ortadan kalkmış değildir. Ama iç yapılarından kaynaklanan sorunlar ve dışta emperyalizmin etkisinden dolayı bir sağa bir sola kararsız, dengesiz bir biçimde sallanmakta, bu halyle devrimci gerici çağı yaşatmak istemektedir. Devrimin gelişmesinde çok çeşitli güçler yer almasına rağmen mevcut örgütler siyasal iktidarı ele geçirmek için doğru örgüt, strateji ve taktikten yoksun olup gerekli iç ve dış ittifakları geliştiremediklerinden, önderliği örgütlü olan mollarlar ve burjuvaziyi yüretti. Kendi sınıf çıkarları doğrultusunda hareket eden orta sınıf, kitleleri de peşinden sürükledi. Bu sınıf adına iktidarı ele geçiren mollarlar, süreç içinde muhaliflerini ya saf dışı bırakıp gerici bir konuma düşürdü, ya da teslim alarak bitirdi. Kimi güçler de yönetime karşı doğru bağımsız bir politika geliştiremediklerinden benzer akıbete uğramaktan kurtulamadılar. İşbirlikçi politikanın kurbanı olan Tu- dehar tarihinde bir biçimde siyasal alandan silindi.

Doğu Kürdistan'daki gelişmeler de İran genelindeki gelişmelere yakından bağlı olup, bu gelişmelerin bir ürünüdür.

Kürdistan'ın bu parçasında da (diğer parçalarda olduğu gibi) yabancı egemenlik yüzyıllardır baskı ve tahakkümünü ıcrat etmektedir. Doğu Kürdistan parçası da toplumsal, siyasal ve kültürel olarak geri bırakılmış, uzerinde çağın en gerici zorları uygulanmış ve çağdaş gelişmesi engellenmiştir.

Ancak tüm gerici, baskıcı uygulamalara rağmen benliğini kaybetmemiş, Kürtlüğünü ve Kürt mertliğini elden bırakmamıştır. Hala Kürtlük ve Kürdistanlılık ilkel biçimde de olsa canlılığını korumaktadır. Bu durum İran genelinde yükselen kitle mücadelesine daha da tazelenmiştir. Doğu Kürdistan'da bu mücadelede (kendiliğinden) yerini almaktaki gecikmemiş, Şah diktatörlüğünün yıkılmasında önemli görevler üstlenmiştir. Devrim döneminde halkımız Doğu Kürdistan'ın her şe-

hir, kasaba ve köyünde erkenden harekete geçmiş ve buraları birer devrim üssü haline getirmiştir.

Halkın mücadelesinin yükseldiği, Amerikancı Şah yönetiminin Kürdistan'daki otoritesinin zayıfladığı elverişli ortamın bir ürünü olarak devreye giren İ-KDP, çeşitli nedenlerden dolayı kitleleri peşinden sürükledi. Mücadelenin gelişmesinde hiçbir katkısı, halk içinde hiçbir devrimci çalışması olmayan bu güç, halkın mücadelesini, yararlanmacı bir tarzda kendi burjuva çıkarları için kullandı. Söz konusu burjuva önderlik sınıfı konumu gereği Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesini yürüten güç ve kudrette olmadığı gibi, mevcut elverişli ortamdan da yeterince yararlanamadı. Çünkü halkın içinden gelen, ama dayanan ve ulusal, toplumsal kurtuluşu gerektirebilecek bir güç değil, sadece kendileri sınıf çıkarlarını örgütlemeye çalışan bir güçtür.

Günümüzde ulusal kurtuluş savaşlarının proletarya önderliğinde zaferler kazandığı ve sosyalist devrimin bir parçası olduğu açık bir gerçek iken, bu güç (İ-KDP), baştan beri sırtını dışta Avrupa sosyal-demokrasisine, içerde de feodallerle dayayarak mücadeleye verdi. Böylece Doğu Kürdistan halkının ulusal demokratik mücadelesi, içerde sınıf temellerine oturması engellenirken, dış mütteliklerinden de kopartıldı ve gericiğin hizmetine sokuldu.

Yüzyılların derin uykusundan birden uyanan ve kurtuluş uğruna yavaş yavaş kalkan Doğu Kürdistan halkı, bugün yavaş yavaş geri adımlar atarak umutsuz ama öfkeli bir biçimde üssüne çekilmiş vaziyettedir. Durumu, baharda yağın yağmurların yolaçtığı se- le (kuru sel) benzetmektedir. Yediden-yemine silahla sınırlı ve bir yıl gibi bir süre özgürlüğün tadını tatmış olan Doğu Kürdistan halkı, sanki bir rüya görmüş gibi oldu. Çünkü herşey bir anda olmuş ve bitti... Filizlenen o taze kurtuluş umutları yerini karamsarlığa terketti. Bugün halk herşeyi sinesine çekmekte ama, içten içe de kaynamaktadır.

Burjuva önderliğin mücadeleyi

çıkırmaya sokarak gericilikle tam uzlaşması karşısında yönetimin Kürdistan'ı yeniden işgal seferleri başlatıyor, halk ateş hattında iki düşman arasında komutasız kaldı. Kendi başına daha da ileriye yürüyecek durumda olmayan Doğu Kürdistan halkı, bu durum karşısında ne teslim olma, ne de olmama, ne savaşmaya ne de savaşmamaya bir türlü karar veremedi, yavaş yavaş mevzileri terk ederek onurunu bu şekilde korumayı yeğledi.

Halkın desteğini kaybeden İ-KDP'nde ise bir büzümle, darlamla ve gerici feodallerin himayesine daha çok girmek görüldü. Denetimden bulundugu birçok alanı kaybederken kitle eylemlerinden biryereş -devrim- hakkı etmeyen -eylemler düştü. Halk ise içinden bir sempati duysa da, gerici ilişkilerden dolayı aktif bir destek verememektedir. Öte yandan bugün İ-KDP'nin üstlendiği bir alanda yerel feodal otoritelerin baskı ve egemenliği yaşanmaktadır.

İ-KDP'nin üstlendiği en stratejik alanlardan biri de Somabradostur. Sömürgecilerin hemen hemen hiç girmediği ve Kürt yurtsverliğinin canlı olduğu bir alan burası. Ama burada da yıllarca, düşmanla işbirliği içinde Kürt feodal beyleri ve aşiret reisleri egemenlik sürdürmüşler. Bugün bu savaş ağalarının en belli başlıları; Cihangir ağa, Saner Mamed ve Tahir-xan ağadur. Halk üzerinde en çok baskıyı uygulayan ve halki köle gibi çalıştıran bu gericiiler, aynı zamanda devletle işbirliği halinde büyük kaçak vergileri vermektadırlar. Yerel otorite bu savaş ağalarının elindedir. Son zamanlar bu alanda artık baskılara tamammül edemeyen yurc civarında Kürt peşmergesi, İ-KDP saflarını terk ederek evlerine dönmüşlerdir.

Hem devletin hem de yerel otoritelerin baskısı halkın yaşamını oldukça zorlamıştır. Halkın temel ihtiyaç maddeleri on, piriç, şeker, ilaç vs. birçok şey ortadan kaldırılmış, satışa yasaklanmıştır. Bulunan mevcut şeyler de karaborsada beş-on kat yüksek fiatla satılmaktadır. Hele icat edilen kupon (karne) tamamen bir ekonomik am-

bargo niteliğindedir. Kuponsuz hiçbir şey alınmayor; kuponla da ayda bir -o da çok sınırlı- bazı ihtiyaç maddeleri alınabiliyor ancak. İşyerleri kapatılmış durumda ve alılabildiği her işsizlik, pahalılık sözkonusu. Buna bir de savaşın yarattığı bunalım binince, yaşama iyice çekilmez oluyor. Ekonomik ve toplumsal bunalım daha safhada. Toplumda gidecek bir çürüme ve dağılma meydana gelmektedir. Bunun sonuçları ise, Kürdistan için çok daha ağır olmaktadır. Kürdistan'da savaşa halledilemeyen birçok şey adevta ekonomik baskı yöntemleriyle halledilemez isteniyor.

Çok yakınlarda yönetimle Kürt mollarları arasında -yine köle-politika ikilisinin bir arada olduğu- bir "uzlaşma toplantısı" yapıldı. İkilden birinin halledemediğini yine diğeri çözmeye çalışacaktır. Yüzyıllardan beri Kürdistan'da bu politika gündemde- dir; önce enfendi bir usak tabaka satan alınacak, arkasından kademeli olarak işgal tamamlanacak!

...Toplantının sonuçları ise şöyle:

- 1- Kürt mollarları camilerde Kürtçe vaaz verecekler.
- 2- Kürt elbiselerinin giyimli serbest bırakılacak.
- 3- Kürtler fabrikalarda işe alınabilecek ve Kürtçe konuşmaları yasaklanmayacak; ve;
- 4- Yönetime karşı olan her Kürt teslim olmasına halinde affedilecek.....

İşte dünya basınına yansayan ve Türkiye gazetelerine de manşet olan "İran Kürtlere Ottonomi Tanıdı" denilen şey o ve meşhur "karaalar" bunlardı.

Kürt feodalleri, aşiret reisleri, sıx ve mollarları tarihte hep yabancı egemenliğe usaklık yapmış ve Kürdistan'da sömürgeciliğin gelişmesinin temel dayanakları olmuşlardır. Kürdistan'da bugün de, aynı yapıdan kaynaklanan işbirlikçi feodal-burjuva ve küçük-burjuva kesimler usaklığa sahte "particilic" adı altında oynamak istiyorlar. Fakat boşuna! Kürdistan proletaryası örgütlü bir güç olarak üzerine düşen tarihi rolünü oynamak, ama sahip çıkarak durumundadır. Bu onun hakkı ve görevidir. Hiçbir güç onun bu tarihi görevini gerçekleştirmesini engellemez!

E...B...

Bir yanda sonuçlanan mahkemeler Diğer yanda yeni operasyonlar . . .

İKİ AYDA 159 KİŞİNİN DAHA İŞKENCE MERKEZLERİNE ALINDIĞI FAŞİST AĞIZLARDAN RESMEN İLAN EDİLDİ!

Faşist cunta kuvvetlerince sürdürülen operasyonlarda devrimci ağı devam ediyor. Cuntanın, asker ve "si-vil" ağızlardan yaptığı "devrimcileri bitirdik" biçimindeki propagandalarının asılsızlığına da ortaya koyan bu operasyonlarda, örgüt ilişkisi olan veya olmayan sayısız insan gözaltına alınarak, günlerce süren işkencelere tabi tutulmaktadır.

Yapılan son açıklamalara göre, hı-zından hiçbir şey kaybetmeksizin sür-dürülen bu operasyonlarda birçok devrimci ve demokrat gözaltına alınmış ve hiçbir gerekçe gösterilmeksizin yillarca işkence altında tutulan yüz-binlerce insanın bulunduğu cezaev-lerine doldurulmuştur.

6. Kolordu ve Adana, K.Maraş,

G.Antep, Adıyaman, Hatay, İçel illeri Sıkıyönetim Komutanlığınca yapılan 2 Ocak 1984 tarihli açıklamaya göre devam eden bu operasyonlarda 26 Ekim-28 Aralık 1983 tarihleri arasında THKP-C Acilciler örgütü üyesi oldukları iddiasıyla 31 kişi gözaltına alınmıştır. İki ay süren bu operasyonlar sırasında, ayrıca çeşitli örgüt-ler mensup oldukları iddiasıyla 83 kişi daha göz altına alınmış ve işken-ce merkezlerinde faşizmin zulmü al-tında iddiaları kabulde zorlanmışlar-dır.

İstanbul ve çevresinde İstanbul Asayiş Şubesi timlerinden gerçekleştirildiği belirtilen operasyonlarda ise Devrimci-Yol üyesi oldukları iddiasıyla 35 kişi gözaltına alınmıştır.

KAWA - ANKARA DAVASINDA 1 İDAM VERİLDİ!

Ankara Sıkıyönetim Komutan-lığı 3 Numaralı Askeri Mahke-mesinde görülmekte olan KAWA davası, 16 Aralık 1983 günü son-uçlandı.

Davada Ali Biçer idama çarptırıl-

ırken, idamla yargılanan diğer iki kişi hakkındaki karar bozularak mü-ebbete çevrildi. Müebbet cezasına mahkum edilen kişilerin isimleri şöyle: Fatih Kanat ve Asgar Gürgöz.

DEVRİMCİ YOL ÇARŞAMBA DAVASINDA BİR MÜEBBET VERİLDİ!

3. Ordu ve Sıkıyönetim Komu-tanlığı Erzincan 2 Numaralı Askeri Mahkemesinde görülmekte olan Devrimci-Yol Çarşamba davasında bir kişi ömürlüye hapis cezasına çarptırılırken, diğer tutuklular hak-kında da 15 yıla kadar değişen çeşitli

hapis cezaları verildi.

Ali Hamza adlı tutuklunun mü-ebbet cezasına çarptırıldığı davada Cavit Altan 15, Bekir Akçay ise 10 yıl ağır hapis cezasına mahkum e-dildiler. Aynı davada 3 kişi beraat etti.

6. KOLORDU VE SIKIYÖNETİM KOMUTANLIĞI ASKERİ MAHKEMELERİNDE GÖRÜLEN İKİ DAVA SONUÇLANDI

6. Kolordu ve Adana, İçel, K. Ma-raş, G. Antep, Adıyaman, Hatay ille-ri Sıkıyönetim Komutanlığı 1 ve 2 Numaralı Askeri Mahkemelerinde görülmekte olan ayrı iki dava son-uçlandı.

Devrimci-Yol üyesi olduğu ve Komiser Seyfi Polat'ı öldürdüğü id-diasıyla "yargılanan" Şehzade Kaygusuz ve Ali Güven adlı kişiler ölüm cezasına çarptırıldılar. Bun-lardan Ali Güven'in ölüm cezası 10 yıl ağır olmak üzere, 17 yıl ağır ha-pis cezasına çevrildi.

6. Kolordu ve Sıkıyönetim Ko-mutanlığı Askeri Mahkemelerinde görülen ikinci davada ise, Emeğin Birliği adlı örgütün üyesi oldukları iddiasıyla "yargılanan" Sadık Fi-dan, Fevzi Özbey ve Ahmet Ceyla-ner adlı kişiler önce ölüm cezasına çarptırıldılar. Fevzi Özbey ve Ah-met Ceylaner hakkındaki idam ka-rarı yargıların küçük olması nede-niyle 20 yıl ağır hapis cezasına çev-rilirken, Sadık Fidan ise 6 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı.

KURTULUŞ DAVASINDA ÇEŞİTLİ HAPİS CEZALARI VERİLDİ

Ankara Sıkıyönetim Komutan-lığı 1 Numaralı Askeri Mahke-mesinde görülmekte olan "Kurtu-luş" davası sonuçlandı.

"Kurtuluş" örgütü üyesi oldukları iddiasıyla "yargılanan" 15 kişiden 5'inin çeşitli hapis cezalarına çarptır-

ıldığı davada, 10 kişi beraat etti. Haklarında hapis cezası verilen-lerin isimleri ve verilen cezalar şö-y-le: Ahmet Cafer Atalay, (13 yıl 4 ay), Hüseyin Şahin (7 yıl), Neslihan Eryetkin ve Mustafa Kara (6 yıl 8 ay), Muzaffer Tuzca (5 yıl 10 ay).

KÖLN KONSOLOSLUĞU BASKINI DAVASI PROTESTOLARLA BAŞLADI

3 Kasım 1982 günü F. Almanya'n-ın Köln kentindeki Türk konsolos-luğunu, 6 Kasım'da gerçekleştirilen "anayasa referandumu" sahtekarlı-ğını protesto için bir süre işgal altın-da tutan Dev-Sol taraftan 10 kişinin "yargılanmasına", 3 Ocak 1984 gün-ü Köln Ceza Mahkemesinde başla-dı.

Sayılan suçları aşan dinleyici-nin de her duruşmada hazır bulun-duğu dava, daha ilk anda protesto-larla başladı. Başta mahkemece "yargılanan" kişiler olmak üzere, mahkemede bulunan Türk, Kürt ve Alman kitle mahkemeyi protesto ederek, faşizme karşı sloganlar attı-lar. Mahkemenin faşizme karşı bir gösteriye dönüşmesi ve işleme ha-

le gelmesi karşısında, mahkeme heyeti ilk duruşmayı ertelemek zo-runda kaldı.

Ancak daha sonraki duruş-malarda da, gerek eylemciler ve ge-rekse dinleyiciler, Alman polisinin tavırına rağmen, protestolarına de-vam ettiler. Polisin, dinleyicilerin pasaport ve kimlik kontrollerini yapmaya kalkışması ve kayıtlara geçirmek istemesi, dava avukat-ları başta olmak üzere, dinleyiciler tarafından tepkiyle karşılandı ve Türk-Alman istihbarat kuruluşları arasındaki ilişki gereği isimlerin cunta istihbarat kuruluşlarına ver-i-leceği belirtilerek uygulamaları dur-durulması istendi. Bu durum mevcut havayı daha da gerginleştirecek,

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFI GELECEĞİNİ KENDİ ELLERİYLE YARATMASINI BİLECEKTİR

Türkiye işçi sınıfı geçmişten beri çözümlenmeyen ve bugün epey bir-ken sorunlarla karşı karşıya bulun-makta ve yeni problemlerle karşılaş-maktadır. İşçi sınıfı hareketleri tarihi eskiye dayanmasına rağmen, ne eko-nomik ve demokratik ve ne de iktidar meselesinin çözümü doğrultusunda güçlü adımlar atılamamıştır. Bunun en temel nedeniyse, işçi sınıfının kendi öz örgütlenmesinin şekillenememesi-dir. Bugün bu sorunların çözümün-den bahsederken, en başa bu halkayı koymak zorundayız. Bu halka çözümlenmeden, diğer halkaların çözümüne ulaşmak güç olacaktır. Türkiye işçi sınıfı bu görevlerini gerçekleştirecek örgütlenmesini mutlaka yaratmak du-rumundadır. Yılların ağırlaştırdığı so-runların altından, ancak bu şekilde çıkılabilir. Yoksa başka şekillerde bir çıkış olanakları bulunmamakta-dır. Tabii ki bu da sorumlu devrimci-liğe düşen bir görevdir.

12 Eylül'den sonra grev, sendikal vd. hakları işçi sınıfının elinden tüm-den alınmıştır. Ellerinde varolan bu kısmi hakları da alan işçi sınıfının bu alandaki sorunları daha da ağırlaş-mıştır. Bu konuda, faşist cuntanın ege-menliği sürdüğü oranda kendiliğinden bir gelişmenin veya kazanımın orta-ya çıkması da güç görülmektedir.

Burjuvaziye muhalif olan ve belli düzeylerde de olsa işçi halkının savunuculuğunu yapan sendikaları kapatılmış, Türk-İş gibi sarı sendikacılaşa yola çıkmıştır. Bu şekilde iş-çilerin önlerine sarı sendikacılıkla ba-

raaj oluşturulup, ekonomik mücadelesi de engellenmek istenmektedir. İşçi düşmanı faşist cuntanın yalnız Türk-İş'e yol vermesi de bundandır.

Geçtiğimiz günlerde, Türk-İş bir Kongre yaptı. Kongre bir çok şeyin ye-niden ele alınması ve birçok gerçeğe yeniden parmak basmak için, ortamı da yarattı. Kongre zemininde yaşanan olaylar, bu duruma somut bir örnek teşkil etmektedir. İşçi sınıfı için, Kongre kuşkusuz birşey getirmemiş-tir. Burada ele alınan ve tartışılan so-runlara bakıldığında da, neye özgü so-runlar oldukları görülebilmektedir. İş-çi adına tartışılan, burjuvaziye daha fazla nasıl usulaklık yapıyor meselesi ol-muştur.

Türk-İş Kongresi'nde ortaya çıkan tartışmaların ana eksenini, bu çerçe-veye oturtulmuştur. Sendika yönetimi arasında çelişkiler beliriyse de, bunla-rın hangi düzeyde sorunları doğura-cak çelişkiler olduğu; kongre sonra-sında açığa çıktı.

Burjuvazinin sivil ve asker kesim-leri arasındaki çelişkiler, bu Kongre'-de de kendisini göstermiştir. Kongre, işçi sınıfının haklarından çok, burju-vaların kendi aralarındaki çelişkileri yansıttıkları bir alan haline gelmiştir. Kongre'ye katılan yeni partilerin tem-silcileri kendi aralarındaki çelişkileri buraya da yansıttılar.

Türk-İş'in işçi halkları açısından değerlendirilince hiçbir değeri olma-yan Kongresi böyle bir tartışmayı yaşıadı.

Fakat diğer yandan hemen eklen-

mesi ve belirtilmesi gereken bir diğer durum daha yaşıandı. Cuntayı incitme-meye dikkat edilerek, işçi halkların keskin bir savunucusu gibi görün-en sendikacılara ortaya çıktılar.

Bu çıkış işçi sınıfında güçlenen bir eğilimin sonucudur. Artan zamlar, pahalılık karşısında çok az bir ücretle geçinmek zorunda bırakılan işçilerin yaşamı adeta çekilmez bir duruma gelmiştir. Bu durum işçi kitlelerinde düzene karşı homurdanmalardan arta-rak gelişmesine yol açmaktadır. Bu homurdanmalar Türk-İş'e bağlı sen-dikaların üyesi işçilerde de artmakta-dır. Bunun sonucu olarak, bu gelişme-lerin önüne geçmek ve etkisiz kılabil-mek için, böyle kesin çıkışlar yap-maktadırlar.

Hele işçi sınıfının geçmiş siyasi ve ekonomik mücadele deneyiminin kü-çümsemeyecek olaylar ile dolu ol-ması, bugün de benzeri deneyimleri ya-ratabileceğine açık bir örnekler. İşte bu özellik ve gelişmeler faşist cuntayı, burjuva çevreleri alabildiğine rahatsız etmektedir.

İşçi sınıfında gelişen bu eğilime uy-gun bir örgütlenme geliştirilir ve bu konuda devrimciler görevlerini yerine getirebilirlerse, faşist cuntaya karşı bir mücadele geliştirilebilir. Ama bu noktada, görev dayatılırken, işçi sin-fıyla burjuvazi arasında derinleşen bu

Devamı Syf. 19'da

ÖLÜMLERİNİN DÖRDÜNCÜ YILDÖNÜMÜNDE İKİ ŞEHİDİMİZİ ANIYORUZ

Adları tarih sayfalarına geçmeyen, ama yarattıkları mücadeleyle halk-ların kalbine gömülen isimsiz kabra-manlar vardır. Ve denilebilir ki, asıl tarihin çarklarını döndürenler bunlar-dır. İşte PKK'nın bağımsızlık ve özgür-lük mücadelesinin isimsiz iki kabra-man yurtsever savaşçı şehidini katle-dişlerinin dördüncü yıldönümlerinde mücadelemizi daha da yükselterek saygıyla anıyoruz.

Bu iki şehidimiz, Bucak eşiya çe-telerinde mücadelede, çapulcular tar-fından 24 Aralık 1979'da Adıyaman-Kahta ilçesinin Giresör köyü civarın-da katledilen Bekir Savcı ve Mehmet Eroğlu isimli savaşçı köylü yoldaşlar-dır.

İki şehidimiz de Kahta ilçesinin yoksul köylülerindendirler. İkinin de ailesi ağalar tarafından köylerinden kovulmuşlardı. Ve ikisi de zorunlu olarak Mersin'e yerleşmişlerdi. 1954 doğumlu Bekir Savcı Agnık köyün-dendi. Ailesi 1969'da ağalar tarafın-dan köyden kovulmuştu. Yine 1953 doğumlu Mehmet Eroğlu Merdi kö-yündendi. O da 1970'de ağalar tarafından kovulmuştu. İki aile de Mer-sin'e yerleşerek işçilik, portakal bah-

çelerinde toplayıcılık yaparak geçim-lerini sağlamışlardı.

PKK önderliğinde gelişen Kürdis-tan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi on-ları da etkiliyordu. Hele Hilvan ve Siverek civarında feodal-komprador-lara karşı verilen mücadele onların toprak ağalarına olan kin ve öfkesini daha da bilemişti. Onun için de Mer-sin'den Hilvan civarına gelerek feo-dal-kompradorlara karşı verilen mü-caadeleye katıldılar. 1979 Ağus-tos'u'nda da devrimciler tarafından köylerine tekrar yerleştirildiler. Daha sonra Adıyaman civarında PKK ön-derliğinde feodal-kompradorlara kar-şı mücadeleyi yükselttiler. Yine bu iki savaşçı yoldaşımız Hilvan ve Siverek civarında feodal-komprador Süley-manlar ve savaş ağası Mehmet Bu-

cak'a karşı verilen mücadeleye de bizzat silahlarıyla aktif bir şekilde ka-tıldılar. Çok sayıda eylemin içinde yer aldılar.

24 Aralık 1979'da bir grup dev-rimci ile Bucak eşiya çeşeleri ara-sında çıkan çatışmada Bekir SAVCI ve Mehmet EROĞLU yoldaşlar kahta'nın Giresör köyü civarında çapulcu-lar tarafından katledildiler. İki savaşçı yoldaşımızın katledilmesi çevrede Bu-cak eşiya çeşelerine ve feodal-komp-radorlara karşı halkın kin ve nefretini artırarak daha aktif bir şekilde mü-caadeleye katılmalarını sağladı.

Katledişlerinin dördüncü yıldı-önümünde iki şehidimizi, mücade-lelerini daha da yükselterek saygıyla anıyoruz.

- Yaşasın Özgürlük ve Bağımsızlık Mücadelemiz! - Kahrolsun Feodal-Komprador Düzen!

Adıyaman'dan bir devrimci.

Emin

HER DEPREM AYNI SEFALETİ GETİRİYOR!

Erzurum'da meydana gelen depre-min üzerinden 3 aya yakın bir zaman geçti. Bu süre içerisinde depremin aç-tığı yaraların sarılmasını hekleyen yö-re halkı daha büyük yazarlarla karşı karşıya geldi.

Milyonlarca lira tutarındaki yar-dım deprem için gönderilmesine ra-ğmen, malzemeler ve para deprem böl-gesine ulaştırılmadı. Göz boyamak için gelen yardımın çok az bir kısmını halka dağıtan cunta, geri kalan büyük bölümünü ise gasp etti.

Hatırlanacağı gibi Van depre-minde de yardımlar, felaket bölgesine ulaştırılmamış, değişik bölgelerde sat-ışa çıkarılmıştır. Halka götürülen yardımlar ise, kullanmaya elverişli ol-mayan bölümleriymi. Diğer depremlerde yaşanan durum da bundan fark-lı değildir.

Erzurum depreminde de bilinen kader değişmedi. Yardımlar yine hal-

ka ulaştırılmayarak, devletin kasası-na oradan da vurguncuların eline tes-lim edildi. Milyonlarca yardım gön-derilmesine karşın, hâlâ halkın eline geçmemesi, Türk sömürgecilerinin bilinen çehresini bir kez daha ortaya çıkardı.

Kışın ortasında, ısının eksiksin çok altında olduğu bir durumda halk çok küçük ve o da çadırdan çok her şeye benzenen bezlerin altında kalabalık bir şekilde kalmak zorunda bırakılmıştır. Basına da yansıdığı gibi, don-ma tehlikesi ile karşı karşıya bulun-maktadırlar. Donmamak için, uyuma-dıkları, sürekli ateşin başında bulun-dukları, burjuva basınında da boy boy resimlerle verildi. Yani sorun öyle bir derceye ulaşmış ki artık kendileri bile bunu gözlemlemekte ve gerçekler tüm çabalarıyla rağmen açığa çık-maktadı.

12. 1. 1984

KÜRDİSTAN HALKININ DİLİNDEN YAŞAM VE MÜCADELE

Kürdistan, yüzlerce yıldan beri-
dir saldırılara, işgal ve istisallara,
soygun ve talanlara maruz kalan;
zulmün ve vahşetin kol gezdiği bir
ülkedir. Kürdistan halkı içinde bu-
lunduğu tüm zorluklara rağmen bu
zulüm ve zorbalıklara karşı diren-
mekte, insan olma, halk olma ve
ulus olma kavgasını vermektedir.
Ancak taraflar arasındaki kavga öy-
lesine eşit koşullarda ve öylesine
zorlu geçmektedir ki, bu kavga ve
kavganın çeşitli görüntülerini dün-
yadaki benzer herhangi bir durum-
da ifade etmek, anlamak ve anlat-
mak imkansızdır.

Dünya halklarının bağımsızlık,
demokrasi ve sosyalizm ışığı yolu-
nda hızla ilerledikleri ve modern
bir yaşam düzeyine ulaştıkları çağ-
ımızda, Kürdistan halkı kendi kimli-
ğini kabul etme ve ettirebilmek için
dahi büyük acılar ve fedakarlıklara
katlanmakta ve sayısız kurbanlar
vermektedir. Çağımızın özellikleri
ve dünya halklarının kattığı yol
dikkate alındığında, henüz bu yola
başlamış bile sayılmayacak olan
sözkonusu mücadelesi, uzun bir yol
katetmesi gereken bağımsızlık ve
özgürlük mücadelemizin ne denli
zorlu geçeceğini göstermektedir.

Ancak halkımız yüzyıllardan beri-
dir hertürlü zulüm ve zorbalığa ve
doğanın kahredici koşullarına karşı
sürdürdüğü savaşı günümüzde de
daha da bilinçlenmiş olarak sürdü-
rmektedir. Dün öndersiz, bilinçsiz ve
içgüdüsel denebilecek tarzda varlı-
ğını korumak için sürdürdüğü bu
direniş, günümüzde sahip olduğu
doğru önderlik sayesinde, çağın ge-
reklerine uygun olarak bilinçli ve
örgütlü bir tarzda sürdürmekte ve
tüm zorluklarına karşın bu yolda
kararlılıkla yürümektedir. Bugün

halkımızın bütünü dikkate alındı-
ğında, bilinçli ve örgütlü mücadele
içinde yer alanlar henüz azınlıkta
olabilirler, ama bu kavga, içerde ve
dışarda, köyde ve kentte her geçen
gün dalga dalga yükselmekte ve
mücadelenin sesi, düşmanın her-
türlü çabasına rağmen bastırılmak
bir yana daha da gürleşmektedir.

Düşman bu sesi boğabilmek için
tüm gericiliği arkasına alarak halkı-
mıza karşı açık bir savaş başlatmıştır.
Hayatın her zaman sürün bir açık
savaş, halkımızı dayanılmaz yaşam
koşulları içinde itmiştir. Ancak o,
buna rağmen öncüsünün izinden
yürüyerek bağımsızlık ve özgürlüğe
olan özlemini ve onu kazanmaktaki
kararlılığını ortaya koymuş, girilen
savaşta dayanılacak bir güç oldu-
ğunu kanıtlamıştır.

Düşmana olduğu kadar, halkımı-
zın gücüne güvenmeyen ve bu ne-
denle de yabancı güçlerin elinde
oyuncak haline gelen yerli reformist
ve uzlaşmacı güçlere de inanılmaz
ağır bir darbe olan halkımızın bu
direnişçi tavrı, ulusal kurtuluş mü-
cadelemizin temelini oluştur-
maktadır. Değil düşmanlarımız,
dostlarımızın bile beklemediği bi-
çimde modern bir direniş hareketi
olarak gelişen Kürdistan halkının
yaşamını ve direniş mücadelesini
bundan böyle daha çok onun dilin-
de ve kaleminde vermeye çalış-
acağız. Yeni dönemdeki yayın faali-
yetimiz içerisinde ülkemiz ve halkı-
mızın yaşam ve direniş gerçekleri-
nin yine halkımız tarafından dile
getirilisi önemli bir yer tutacaktır.
Geçmiş yayın faaliyetimizde gerekti-
ği gibi yer vermişimizli bir eksik-
lik olarak görmele birlikte, söz-
konusu çalışmamın esas olarak bu

dönemde anlam kazandığını da be-
lirtmek gerekir. Geçmiş dönemde
öncüsünün gösterdiği istikamette
yürüme ve devrimci direniş konu-
sunda tavrını şaşmaz bir biçimde
ortaya koyan hareketimiz, geleceğin
yaratılmasında da tek söz sahibi
olduğunu herkese kanıtlamıştır.

Bu nedenle, onu bilinçsizliğin
kör karanlığına mahkum edenlerin,
varlığını imhaya yönelikleri, gücü-
ne inanmayan ve onun bir daha diri-
lebileceğini kabul etmeyenlere kar-
şı, Kürdistan'ın tüm varlığıyla dire-
nen gerçekliğinin sesi olarak, ülke-
mizdeki somut durumu bu sayfa-
larda, halkımızın dilinden ve kale-
minden vereceğiz. Düşmanı teşhir
ve tecrit ederek, ulusal kurtuluş
mücadelemizi dünya kamuoyuna
maletmekle temel dayanağımız, ya-
şamı ve direnişi ile buna somutluk
kazandıran halkımız olacaktır.

Bize ulaşım yarı ve bilgilerle,
bizim ulaştığımız alanlarda halkı-
mızla yaptığımız görüşmelerde, ce-
zaevlerindeki uygulamalar ve buna
karşı direnişin ulusal ve toplumsal
yaşamımızda önemli yer tutmaya
devam ettiği görülmektedir. Sö-
mürgeci-faşist güçlere karşı kavganın
en sıcak ve adeta göğüs-göğüşe
yürütüldüğü bu alanda, devrimci
mücadeleyle duyulan inanç ve bilinç-
le, halkın davasına bağlılığın en
görmeli örnekleri verilmektedir.

Yaşanan acı almaz acılar paha-
sına çağla aramızda sağlam köprüle-
rin kurulmasında önemli rol oynayan
cezaevlerindeki direnişleri ve
bu alandaki gerçekleri bir okuyucu-
muz şöyle dile getirmektedir:

“BİR PKK SEMPATİZANI OLARAK BU GİBİ DEVRİMCİLERLE İFTİHAR EDİYORUM”

Tutuklanıp gözaltına alındığım sü-
re içerisinde bana ve yanımdakilere
yapılan insanlık dışı işkencelere tanık
oldum. Ve bizzat aynı şeyi yaşadım.
Urfa'ya götürüldüğümde duyduğum
endişelerden, orada bulunanlara, bu-
rada ne yaptıklarını; yani buradaki
durumun nasıl olduğunu yavaşça sor-
maya çalıştım. Fakat, ancak bir ki-
şiden cevap alabildim. Aslında hepsi-
nin yüz ifadelerinden, burada neler
olup-bittiği belliydi. Çünkü yüzle-
rinden, ellerinden ve ayaklarından çe-
şitli yara ve işkence izleri herşeyi an-
latmaya yetiyordu.

... Bir müddet sonra isimim okundu.
Gözlerimi bağlayıp, beni kaldırarak
ayrı bir yere götürdüler. Gözlerimi
öyle sıkı bağlamışlardı ki nefesimi bile
zor alıyordum. Yanılmıyorsam etra-
fında dört veya beş kişi vardı, bana
soru sorulmaktan önce “biraz gözü-
mü gevşetin soluk alamıyorum” dedi-
ğimde “hemen yaparız” dediler, ve
daha da sıkı bağladılar. Bana “haydi
yavrum bak hepiniz elimizdesiniz, so-
rulan soruya cevap vermezsen seni
öldürürüz, bak tüm arkadaşlarımız ko-
nuştun, konuşmayan bir kaçını öldür-
dük, konuşamayan başka çareniz yok”
dediler. Sorulan ilk soru “sen PKK
örgütünü üyesi misin” idi. Birkaç
saniiye susup cevap vermedim. O an
kendilerini “reis kendimizi biraz
tanıtalım” dediler ve beni bir saate
yakın talakaya yatırdılar. Daha sonra
üzüme su döküp beni soydular. Tek-
rar sırt üstü yatırıp ayaklarını kafama
ve karnıma sert tekmelemler vur-
maya başladılar. Beş kişi birlikte, yarım
saatten fazla bana o şekilde vur-
maya devam ettiler. Daha sonra biri
“kayışları getirin” dedi. Ve bana
“haydi köpek otur bakalım” diye ba-
ğırdı. Değil oturmak, olduğum yerde
kumlanmamak bile imkansızlaşmıştı.

Kimiladaya madığı görüldüklerinde
sarımsı iki kişi beni kaldırdı, diğerleri
de var güçleriyle tekme ve yumrukla
vurmaya başladılar. Daha sonra birisi
beni tutup diğerleri de ellerimi kısıv-
rak arkadaşan bağladılar. O andan
sonra benden ses bile çıkmıyordu,
beni ellerimle tavana astılar, sanırım
yaklaşık 3-4 saat asılı kaldım. Asılı
kaldığım süre içerisinde, yine yanı-
lmıyorsam etrafında kimse kalmamış-
tı. Ama o sırada kendisine müthiş
şekilde işkenceler yapıldığı belli olan
bir başkasının sesi geliyordu. Daha
sonra bu ses yavaş yavaş azalmaya
başladı, bunun yanı sıra bir bayanın
sesi de geliyordu. Kadın onlara hep
küfrediyordu “ben ağabeyimin nerede
kaldığını bilsem de söylemem, siz beni
konuşturamazsınız, ne sizden, ne de
sizin gibilerden ve ne de arkanızdaki
cuntadan hiç çekimiyordum” şeklinde
konuşuyordu. Ayrıca “ben PKK'lıyım”
diye bağıyordu.

İnann o anda öylesine cesaretlen-
dim ki, kendimi “gerçekte sömürgeci-
lerin üstümüze böylesine varması, bu
gibi direnmelerden ve kesin zaferden
duydukları korkunun bir sonucudur”
diye düşünmekten alamadım. Daha
sonra tekrar odama girdiler, küfürler
savurarak “az da olsa bizi tanımışsın-
dır” dediler. 5-10 dakika asılı olarak
vurdular. Ama daha sonra biri “şimdi-
lik bu kadar yeterlidir reis” dedi. Bu-
nun üzerine beni oradan alarak tekrar
eski kalabalık odaya götürdüler. Ora-
da askerler gözümlü gözde, ama
olduğum yerde yığılmış hareket ede-
miyordum. Orada bulunan herkes
gözaltından bana bakıyordu. Çünkü
aynı acıyı kendileri de yaşıyorlardı;
daha sonra askerlerin isteği üzerine
beni bir köşeye aldılar. Yavaşça birisi
yanıma sokuldu ve hafif bir sesle
“kurtuluşun tek çaresi haklı davamı-

Bütün gece, sabaha ne yapacak-
larını, neyle karşılaşacaklarını düşün-
düm durdum. Çünkü ne oturabiliyor
ne de sürünebiliyordum. Vücudum
kaskatı kesilmişti. Soğuk ve ıslak bir
beton üzerindeydik. Nihayet sabah
oldu. Sanırım saat yedi falandı. İki
devrimciyi çağırdılar, gözlerini bağ-
layıp götürdüler. Aradan 5-6 dakika
geçmeden patırtı ve döme sesleri hücre-
meye başladı bile. Sanırım bu hücre
çok yakınımızdaydı. Götürülenlerden
birisini direniyordu, “herşeyi ben yap-
tım bu arkadaş tanıyıyorum, ben
PKK'lıyım” şeklinde konuşuyordu.
Diğeri ise, “bu arkadaş tanıyorum,
hep bu beni kıskırttı ve bu beni dev-
rimci etti” diye sömürgecilere yal-
varıyordu. “Aslında ben evimi İstan-
bul'a götürcektim, bu beni tehdit et-
ti” diyerek sömürgecilere çeşitli bilgi-
ler veriyordu. Fakat bu kişi düştüğü
tüm durumlara rağmen işkenceden
kurtulmadı. Hatta “haydi söyle baka-
lim sen daha neler yaptın” diyerek
daha fazla dövüyorlardı. Herşeyi üst-
lendiyi ve bildiklerini anlattığı halde
yine de tempolarında bir azalma yoktu.
Onun durumunu direnen devrimci
üzerinde baskı unsuru olarak kulla-
nıyor ve “haydi bak arkadaşın herşeyi
konuştu, senin artık sır saklamamanı
neden var, haydi bakalım anlat” di-
yorlardı. Direnen arkadaş ise, hep
direniş ve hatta “tarih sizi mutlakla
cezalandıracaktır” diyerek onları teh-
dit ediyordu.

Beş-altı kişiden sonra isimim okun-
du, gözlerimi bağlayarak beni götür-
düler. İkinci seansa da “soyutlanık
yapmana gerek yok, sorulanıma
cevap ver” dediler ve üzerine yüzlerce
soru yağdırıldılar. Olumlu cevap ala-
mayınca beni tekrar talakaya yatırdı-
lar. Daha sonra beni çırpıplak soy-
dular. Kablonun birini kulağıma, birini
de bağlayarak elektrik ver-
meye başladılar. Bu işkencenin bana
verdiği acı, sadece maddi değil, belki
de ondan çok maneviydi. Yapılanlar
karşısında “bana bunu yapacaklarına
beynime bir kurşun sıksalardı daha
iyiydi” diye düşünmeden edemedim.
İstemeyerek bağırımdı. Nefesim kesil-
mek üzereydi. Bunu görüldüklerinde
akımı durdurdular. Fakat 5-6 dakika
sonra tekrar başladılar. Bu seanslar
19-20 defa tekrarlandı. Çok susamış-
tım. Su istediğime ise, “sen konuş,
biz seni su üstüne yüzdürürüz, istediğin
kadar su içersin” dediler. O ara
biraz düşünme payı verdiler. Ben iş-
kenden direnmeye ilgilili türden söz
iletim, tekrar onları cevapsız bırakın-
ca adeta delirircesine beni dövmeye
başladılar. Daha sonra beni bir başka
hücreye götürdüler, tabii götürmeleri
sürüne biçimindeydi. O vaziyette
beni götürüp bir hücrede oturttular.
Hücre boğazıma kadar suyla doluydu.
Ve çok dardı. İçindeki su çenemin
hizasına kadar geliyordu. Yediğim
dayak ve işkencelerden o kadar hal-
sizedim ki içim yanıyordu. O sırada, o
pis suyu içmek istedim, ama içi pislik
ve tuzla dolurduğundan içmeye im-
kan yoktu. Vücudum, öylesine kaşın-
maya başlamıştı ki adeta her yanım
alev içiniyordu. Ayrıca vücudumdaki
yara izleri de beni çok fena yapıyordu.
Bu nedenle takatsiz kalıncaya kadar
kendimi kaşıdım ve nitelikim sonuçta
elim-kolum yanılamış düşmeye baş-
ladı. Sanırım orada üç saat kaldım.

Artık akşam olmuştu, hala su ver-
miyorlardı, ondan sonra açlık yeme-
ğini getirdiler. Yemek bir çocuğu du-
rurmayacak kadar azdı. Yemeği yiye-
miyordum. Çünkü değil yemek, çene-
mi dahi oynatmıyordum. O nedenle
yemek yiyemiyordum dedim. Onlar
“yemek yiyemiyorsan o zaman sana
başka bir şey getiririz” dediler. Ve
aradan az bir zaman geçmeden bir kağıdın
üzerinde biraz insan pisliği bana
uzatıldı ve “al bunu ye” dediler.
Reddedince birisi üstüme çullarıp ağı-
zıma zorla koydu. O hengama ara-
sında yutmaktan başka çarem kal-
mamıştı. Bununla da yetinmeyip kağı-
dını bile zorla yedirdiler.

Uğradığımız bu insanlık dışı baskı-
ların korkunç kını, ökseli, acıları ve
ayrıca dayanılmaz bir susuzlukla o
geceyi geçirmeye çalıştım. Yutmak ne
mümkün. Acılar içerisinde kıvranıyo-
rum, o tuzlu su ise adeta içimi ke-
miriyordu. Bütün gece, devrimci ve
yurtseverlerin gündüz yedikleri işken-
celer yüzünden çıkardıkları iniltiyle
inledi durdum. Çünkü onlara yapılanlar,
bana yapılanlardan çok fazlaydı. Ben
bir PKK simpatizanı olduğum halde,
bana bunlar yapıyordusya, bir PKK
partizanına yapılanları düşünmek zor
değildi.

Daha sonra yanıma bir ihtiyar
getirdiler. Bir arkadaş ihtiyara “Amca

senin suçun ne” diye sordu. Çok yavaş
bir sesle sorulan bu soruya ihtiyar
şöyle cevap verdi: “Ben 60 dönümlük
bir pamuk ektim. Pamuğu ta öbür
tarafından iki kişi geçmiş, bana diyor-
lar ki bize onların ismini söyle, ben de
kimin geçtiğini bile görmedim, hem
geçse de ben nereden bileceğim
onların isimlerini. Tarladan geçen
herkesin ismini soracak değiliz”.
“Yok yok sen dün geçeneri tanıyor-
sun” diye tutturuyorlar. Ayrıca bana
“haydi diyelim onların isimlerini bil-
miyorsan, peki başka bildiğin devrim-
cilerin ismini söyle, eğer onu da bil-
miyorsan kimlerle ilişkileri var, hangi
eve gelip gidiyorlardı, sık sık kimler
onların lehinde konuşuyor, muhakkak
az da olsa bilirsin” diyorlar ve beni
epey sıkıştırıyorlar”.....

Bir olayı hiç unutuyorum. O gün-
lerde 11 yaşında bir çocuk getirmiş-
lerdi. İlkokul 4. sınıfta okuyormuş. O
çocuğu tam dört saat aralıksız dövü-
düler, bu dövümler sırasında çocuk
sürekli direniyordu. Olumlu cevap al-
amayınca çocuğu yanıma getirdiler.
Yanıma getirildikten sonra 1
saatten fazla ağlamaya devam etti.
Elleri-ayakları, yüzü şişmiş, ağzından
ve burnundan kan akıyordu. Nihayet
çocuk ağlamayı bıraktı. Çocuğun sırtı-
nda doğru-düştür bir elbise dahi
yoktu. Yırtık bir gömlek ile yamalı bir
pantolon giymiş, ayakları ise çirliç-
laktı. Tir, tir titriyordu. Yavaş yavaş
doğruldu ve elimle ona yanına gel-
mesini işaret ettim. Geldi “senin su-
çun ne” diye sordum, bir süre cevap
vermedi. Daha sonra “sana ne” dedi.
Onlar barbarlıklarını çocuklara bile
uygulamaktan çekinmiyorlardı.

... Üzerimde uygulanan işken-
celer dayanılır cinsten değildi. Ama şuna
olan inancım sarsılmıyordu. “Devrim-
cilik zor, fakat kutsal bir görevdir,
yaşamak için direnmek lazımdır.” Bunun
örneklerini gözümle gördüm. Sabah
olunca birçok yoldaşı götürüp geri
getirmişler. “Biz onları öldürdük,
yavaş, yavaş size de sıra geliyor” di-
yorlardı. Gidenlerin yerlerine başka
devrimcileri getirdiler. Onlar ayrı bir
yerden alıp yanıma getirmişlerdi.
Onlar da bizimle aynı işkencelere tabi
tutulmuşlardı. Bazı teslimiyetçilerin
dışında direnme devam ediyordu.
Burada insana çok acı veren şeyler de
vardı. Örneğin PKK'nın ön saflarında
mücadele vermiş bazı teslimiyetçiler
sömürgecilere yardımcı oluyor, dev-
rimcilerin üzerindeki baskıları daha
da yoğunlaştırıyorlardı. Zararları bu-
nunla da sınırlı değildi. Onlar birçok
yurtseverin tutuklanmasına sebep ol-
uyorlardı....

... Bu arada yanımda, benden daha
beter olmuş bir devrimciyi getirdiler.
Üç gün yanımda kaldı, hiç kumlan-
madan yatıyordu. Ameliyatı patlamış-
tı ve hastahaneye götürmeleri gere-
kirken götürmüyorlardı. Tabii ki kusa-
rın süresince onları öldürdüler. Bazen bu arka-
daşın açık grevinde olduğuna dair
zorla imza alırdılar. Her taraf yara-be-
re içinde olmasına ve açıkça ameliyatı
patlamasına rağmen bu imzalarla işi
kapatmaya çalışıyorlardı. Yapılan iş-
kencelere insan değil, hayvanların bile
dayanmasına imkan yoktu. Bu ne-
denle de birçok devrimcinin bu işken-
celere sonucu öldüğünü duyduk, kendi
gözlerimizle de gördük....

... Daha sonra beni merkezden tu-
gaya götürdüler. Tugayda da bir gün
boyunca işkence gördüm. Ama er-
tesi gün işkencenin almasını orada da
gördük. Burada da birçok devrimci
vardı. Aslında Urfa'da devrimci ve
halktan tutukladıkları kişileri koya-
cak yer kalmamıştı. Ancak yine de
tutuklama ve işkencelerine ara ver-
miyorlardı.... Kadınlarla da erkeklerle
yapılan işkencenin aynıysa ve hatta
daha da fazlasını yapıyorlardı. Yanı-
mızda bir ihtiyar şöyle anlatıyordu:

"ben ve gelinimi buraya birlikte getirdiler ve "eğer oğlunun yerini söylemezsen gelinine senin gözünün önünde tecavüz edeceğiz" dediler. Dediklerinden geri kalmadılar ve 4-5 kişi gözümün önünde ona tecavüz ederek yanımıza eğlendiler." İhtiyar bunları anlatırken bir yandan ağlıyor, diğer yandan yüzüne vuruyor ve "artık yaşamak değil, ölmek istiyorum" diyor-du.

Günlerimiz artan baskı ve işkence-ler altında çekilme bir biçimde akıp gidiyordu. Konuşmayanlar ve üzerin-de bir şey tesbit edilemeyenlerin bazı-ları bırakılıyordu. İsimleri okundu-ğunda bırakılacaklarındın haberi-miz olmayan bu insanlara "arkadaşlarımızla vedalaşın, hakkınızda idam kararı ve-rildi. İnfaz edeceğiz" diyorlardı. Yol-daşlarımız yanımızdan ayrılrken ba-zıları zorla götürülüyor; bazıları ise kahramanca kendileri gidiyorlardı. Tabii bunun yalan olduğunu sonra öğrendik. Amaçları yine psikolojik baskı ve yıldırma idi.

Ben bırakıldığımda aynı şeyi bana da söylediler. Bırakıldıktan sonra kar-

nımda sürekli sancılar vardı. Özel bir doktora gittim. Doktor böbreklerinde iltihaplanma var dedi. Sokuktan ve işkenceden olduğunu söyledi. Bana bir rapor vermesini istedim, ama o "bizim böyle bir yetkimiz yok, vere-meyiz" dedi.

Aradan birkaç ay geçmeden beni bir daha yakaladılar. Bu kez bir gün tutuldu. Ve biraz işkence yapıp bıraktılar. Artık hemen hemen beş-altı günde bir beni yakalıyorlardı. Tabii eskisi gibi fazla bekletmiyorlardı. Ama bu tam 1981'in sonuna kadar devam etti. Son olarak 1983'te beni yine yakaladılar....

Yine tüm köylülerle birlikte geçir-dikleri dayak ve işkenceden sonra "Urfa'daki durumu biliyorsun unu-tma" gibi tehditler savurarak bırakıp gittiler.

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST CUNTA! YAŞASIN KÜRDİSTAN'IN BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ!

Bir PKK taraftarı.

Ülkemizdeki sömürü ve baskı uygulamalarının ve buna karşı dire-nişin yoğunluğu diğer bir alan ise kırsal alanlardır. Aralıksız olarak uygulanan operasyonlar ve bu ope-rasyonların süresince devam eden in-sanlık dışı baskı, talan ve katliamlar yaşamı halkımıza adeta zindan et-miştir. Yüzyıllardır devam edegelen ve günümüzde ise, hadsafahya çı-kanlar baskı ve zorbalıklı ulus ve halk olarak varlığını tümden tari-he gömmeyi hedeflemektedir. An-cek hem halkımızın çağa ulaşan direnişçi sesi ve hem de kendi çürü-müşlüğü nedeniyle bunu başara-mayacağını bilen sömürgeci faşist-

ler, kendileri ile birlikte bir halkı da yakımsı sürüklemek için tam bir vahşet tablosu sergilemektedirler.

Özellikle ulus ve halk olarak var-lığımızın canlı olduğu Kürdistan'ın diğer parçalarına sınır bölgeleri ve özellikle de Hakkari vb. alanlar gün-ümüzde düşmanın zorbalıklarına en çok tanık olan, ama devrimci direnişin tohumlarını da bağrında en çok yaratan alanlar durumunda-dır. Ülkemizdeki yaşam ve müca-dele gerçeklerini ise bize ulaşan çok sayıda yazı ve mektuplardan ancak bölüm bölüm verebilmekte-yiz.

★

SERXWEBÜN'A

ŞIRNAK YENİDEN İŞGAL EDİLDİ!

... Yöremiz Şırnak, ekilir arazisi az olan, dağlık bir yöredir. En önemli geçim kaynağı hayvancılıktır. Hiçbir iş alanının devleşe açılmadığı, kömür ocaklarının iş işletilmelerinin dev-letce durdurulduğu, işsizliğin had safhalarda olduğu, yoksulluğun alabil-diğine gelişkin bulunduğu bir yöredir. Güney Kürdistan'daki hareketten etki-lenmesi sonucu, yurtseverliğin güçlü olduğu bir alandır.

Buyöredeki halk 12 Eylül'den önce kimsen de olsa, kendi geçimlerini sa-ğalayabiliyorlardı. Devleti 12 Eylül'e zorlayan ekonomik bunalmı ve bu bu-nalmı halka aktararak atlattırmaya ça-ışan cunta, halkın yaşam bağlarını hergün biraz daha kopartarak ölüme doğru terk etti. Daha önce kömür o-caklarında işçi olarak çalışan veya kö-mür ocaklarını işleten halkın bir kısmı geçimini buradan sağlıyordu. Cunta-nın gelişmeye birlikte, bir kararla halkın işlettığı kömür ocakları kapatıldı. İş-çiler elibos, aç çocukların yanına ya-nında döndüler. Bugün devlet sadece iki ocak çalıştırmaktadır, bu ocak-larda yerli ajanlar ve işbirlikçileri yanında işçi olarak çalıştırıldıkları ise daha çok muhbirlerdir. Böylelikle faş-ist cunta kendisine sosyal dayanak oluşturmaya çalışmaktadır.

Faşist-cuntanın diğer bir uygulaması da, halkın gelişen muhalefetin-den duyduğu korkuyla halkı toplama adı altında halkı soymaya başlamasıdır. Cuntanın gelişmeye yöremizde üç seferdir bu ad altında operasyonlar yapılmaktadır. İlk operasyonu evler-deki taşınabilir kıymetli eşyaları alarak, kadınların, kızların ziynet eşya-larını açıkça gasp ederek yaptılar. İkinci operasyonlarında ise, genellikle yöre halkını işkence tezgahlarından geçirecek, cezalandırma kapatıp, gün-lerce aç, susuz, sigarasız bırakarak, bunları devletin söylediklerini yerine getirmeye zorladılar. Ve tutukvele-ri-de bizzat merkez başçavuşu İz-zet "biliyoruz silahlarımız yoktur, fakat herkes bir silah veya bir silahın parası kadar parayı getirenceye kadar kimsiyi bırakmayacağız" dedi. Bunun üzerine toplatılan ve tutukla-nan halkın bir kısmı hayvanlarını sa-tarak, bazıları yataklarını satarak, bazıları faizle borç alarak bir silah parası kadar parayı veya bir silah-ki bu da genellikle kendilerinin komis-yoncularından alınarak- alarak dev-lete teslim edilip bırakılmalarını sağla-dılar. Hiç olanakları olmayanların bir kısmı da tutuklu ya da mahkum duru-ma düşmüşlerdir. Son operasyonda

ise; emperyalizmin halkların mücadelesine karşı kullandığı ve karşı-devrim taktikleriyle eğitimlik çok sayıda -2000- komandoyu Batman'dan geti-rerek ve bir ay önce cuntanın yöremi-ze deki alaya atadığı yüzbaşı Ahmet Karabela yönetimindeki güçle Şırnak şehri merkezini iki gün işgal ettirler. Şehirdeki binlerce insanı okullara, ca-milere ve karakollara toplayarak, se-hirde sokağa çıkma yasağı kondu, çıkışları engellendi, şehir girişleri ise serbest bırakılarak bu iki günlük süre içinde şehir, yöredeki köylüler için tu-mak haline getirildi. Okullara, cami-lere ve karakollara toplatılan halktan yine silah talep edildi. Silahsız olan halk gerçek durumlarını anlatmaya çalıştıklarında ise, çığna dönen yüz-başı binlerce insanın önünde "annem bir, babam bindir. Kürtler ağabeyimi vurmuş, beni de vursunlar" diyerek askerleri halkın üzerine saldırdı. Bir çilgınca saldırı halkın feryadıyla ka-nışarak herkeste katliam korkusu ve heyecanı yarattı. Daha sonra bu güçler operasyonlarını çevre köylerde yaygınlaştıracak vahşetlerini sürdür-düler. Şehirdeki işgal ve vahşeti duyan, bir de bu büyük askeri gücün köyleri saldırdığını gören köylüler, eli-kolu tutan herkes, köyleri boşaltarak dağlara çekildiler. Köylerde yalnız kadın, ihtiyar ve çocuklar kalmışlardı. Sömürgeci kolluk kuvvetleri köylerde erkek görmeyince sürü toplar gibi ka-dın, çocuk ve ihtiyarları toplayarak hepsini alaya götürmeye çalıştılar. Askerlerin önünde ilk büküm olmuş, zor yürüten ihtiyarlar, bir çocuğunu ku-cağına, bir çocuğunu sırtında taşıyan analar, korku ve panikten çocuklarını beşikten alma fırsatını bulamayan anaların ağlamaları, çocukların sızla-maları yürekler acısıydı. Tüm bu olay-lar A. köyünde, XB. köyünde, B. kö-yünde vb. köylerde görülen sömürgeci vahşetin birer parçasıydı. Sömürgeci güçlerin köylerde yarattığı bu vahşet ve insanlık dışı uygulamaları gören, duyan herkes, Kürt halkının düşman-larının ne kadar şerefsiz ve insanlık-ten ne kadar uzak olduklarını, aç gerçeğin içinde anladılar....

... Biz yöre halkı olarak bu baskı-ları yaşıyor, görüyor ve düşmanın bize kabul ettirmek istediği bu ölüme terk ediliş yolunu red ederek buna karşı örgütlü bir mücadeleyi yükseltmenin tek kurtuluş yolu olduğuna ina-nıyoruz....

Bir Serxwebün taraftarı.

DÜN KERVAN SOYANLAR, BUGÜN HALKI SOYMAKTADIRLAR

.... Siirt'in Şırvan (.....) G.E. (Gelyê Erun) mîntkasında Türk dev-letinin faşist militarisit güçlerinin ope-rasyonu sonucu, yöre halkı, silah to-plama bahanesi ile yoğun baskı ve iş-kencelere tabi tutulmuş, yüzlerce in-san mal ve mülkünü satarak, silah sa-tın alarak devlete teslim etmek zu-runda bırakılmıştır. Çok sayıda faşist kolluk kuvvetinin yöreye yığılması ile halka büyük gözdagi verilecek, yö-re halkından 124 (yüz yirmi dört) tane büyük (Beşi birlik) altın zorla gasp e-dilmiştir. Faşist sömürgeci Türk dev-letinin işi Kürdistan'ın her alanında olduğu gibi, bu alanda da faşist kolluk kuvvetleri soygunu büyük bir başa-rı ile gerçekleştirmişlerdir. Soyguna ka-tılan unsurların başında Siirt Tuğay Komutanı, bir alay komutanı, Siirt Valisi, Siirt Emniyet Müdürü ile Ce-vizli karakol subayı bulunmaktaydı. Çok miktarda rüşvet alarak ve onlar-ca silah toplayarak büyük bir talanla yüklerini alıp gitmişlerdir. Olaydan sonra çevre köylerden halk tarafından bir heyet oluşturularak şikayette bu-lunmak istemişlerdir. Vilayete giden heyet tuğay tarafından tutuklanmış ve

... Bitlis ilinin "Tagermavê" köyün-de ormanda çırpı kesen köylüler, as-kerler tarafından kurşun yağmuru-na tutuldular, bu köylülerden çoğu ormanlığın sık olmasından yararlanarak kaçmayı başarlarken, yaranalan bir köylü ise, faşist-sömürgeci dev-letin subay ve askerleri tarafından kat-edilmiştir. Buna benzer olayların ge-lişmediği yerler kalmamıştır.

Son bir olayı daha anlatacak ol-sursak, bizzat gözleri ile gören kişi-le-rin sözlerinden aldığımız habere göre, yine faşist-sömürgeci devletin ihtiyaç hissettiği ürünlerin elde edilmesi için,

Faşist Türk sömürgeçileri Güney Kürdistan'a yaptıkları müdahale başarlı olamayınca geri çektiği bir-lerce askeri gücüyle Hakkari'nin bir-çok kaza ve köylerine yöneldi. Bu ka-zalardan biri de kazamız Beytüşeb-hab'tır.

Kazanın her tarafına binlerce as-ker yığarak, köylerde okullara, veya cadırlara asker yerleştirerek tam bir işgal ablukasına aldı. Bunun yanında hergün 7-8 helikopterle keşif uçuları-yı yapan faşist sömürgeci güçler bu du-rumlarıyla yöremiz Beytüşebhab halkına karşı tam bir savaş açmış görünümündeydiler. Operasyona baş-lamadan önce kaza ve köy muhtar-larıyla toplantı yapan faşist askeri komutanlar, muhtarlarla hitaben yap-tıkları konuşmalarında "muhtarlık alanımızda var olan mahkumların, as-ker kaçaklarının ve silahların hemen teslim edilmemesi halinde kendimiz bir takım uygulamalarla almasını iş-i biliniz, bunun için herkes bugün gö-nül rızasıyla yapşın" gibi tehditlerde bu-lunuyorlardı. Daha evli de belirttiğimiz gibi yöremiz geçimi hayvancılık oldu-

FAŞİST CUNTANIN YENİ SİNDİRME VE TESLİM ALMA POLİTİKASI

ğu için, yöre halkı yüksek dağlardaki yaylalara çıkmışlardı. Bu toplantı-larda savurdıkları tehditlerle herhan-gi bir sonuç elde edemeyince, operas-yonlara giriştiler. Faşist cunta kuvvet-leri kazamız ve yöresinde yaptığı ope-rasyonlarda ilginç sindirme ve teslim alma taktikleri uyguladılar. Helikop-terlerle yaylalardaki köylülerin cadırla-rına saldırlara başladılar. Bu sefer Kürdistan'ın diğer yörelerinde hergün görülen ve güncel bir yaşam haline gelen işkence, kurşunlama, toplu tu-tuklama vb. gibi baskı yöntemleri ye-rine, halktan izin alarak evleri arama, halktan fakirleri seçip elbise, ayakkabı verme, halkın sağlık sorunlarıyla

ilgilendirme ve çocuklara yiyecek dağıt-ma "kadınların sarkıntılık yap-mayacaklarını, sadece arama yap-acaklarını vaadederek evleri aradktan sonra köylülerden herhangi bir ha-karete uğramadıkları ve askerler tara-fından hiçbir eşyaya zarar verilmedi-ğine" dair imza alma gibi bir taktikte bulundular. Bir sürü "iyi laf ve nasi-hatla" kendilerine, halkın dostu gö-rünümü vermek çalışıyorlardı.

Ancak tüm bu uygulamaların da umduğunu bulamayan sömürgeçler daha sonra, mahkum ve kaçakların dağlarda saklandıkları bahanesiyle, aramaya geçtiler. Sarp ve dağlık alan-lara ulaşamayan cunta kuvvetleri, or-an havadan ve karadan bombalama ve kurşunlamaya başladılar. Bomba-lama ve kurşunlamadan sonra haya-sızca "orada mahkumlar ve kaçaklar vardı, hepsini öldürdük, hiçbirini kurtul-madı" gibi yagbara koparıyorlardı. Tüm bu uygulamalardan sonra her-hangi bir sonucun alınmadığını gören, kazamızda güçlü bir ajan yapının ol-mayışı ve halkın uygulanacak baskıya ve hakaretlere karşı cevapsız kala-mayacağını işi bilen faşist cuntanın askeri şefleri, ilk etapta yöre halkının üzerine bu yöntemi uygulayıp sonuç almaya çalıştılar. Ancak onda da ba-sansız kaldılar.

Aslında halkın gözünü korkutma, psikolojikmen sindirme ve halkın dostu görünümü gibi yöntemlerin halk tarafından birer oyun olduğu bilin-mekteydi. Ve aynı zamanda da yö-re halkının hangi ferdine sorulursa bu-nun oyun olduğunu, halkı kandırmak istediğini rahatlıkla söylemektedir.

Biz Beytüşebhab'tan bir grup Serxwebün taraftarı olarak yöremizde 1.7.1983 ile 6.7.1983 tarihlerinde ya-şanan bu olayı gazetenize iletmeyi bir görev olarak bildik.

makla iş bitmiyor. Daha kabullenme-nin gereken çok şey vardır. Devleti-mize itiat ediniz. Devletiye itiat et-meyen, dineine de itiat edemez. Dikka-tinizi çekmek isterim; kafalarınızı ka-nıstanıran oluyor, kanıyanın onlara, çok! eğer kanıcaz olursanız yüce dev-letimiz karşınızda bulursunuz" diye-rek açık bir şekilde tehditler yağdır-maktadır.

Evvel bütün bunlar sömürgeci Türk egemen güçlerinin ve onun aşşılığ-uyuşlarının ülkemiz Kürdistan'ın ta-rih sahnesinden sökülüp atılma ça-balımları Şırnak ve çevre köylerindeki bir yansımasıdır.

6 Kasım 1983

Metin

ŞIRNAK'TA OKUMA-YAZMA SEFERBERLİĞİ VE ÜÇLÜ ÇETE

... Sömürgeci-faşist cunta "oku-ma-yazma" seferberliğini; toplu iş-kence, baskı ve sindirme uygulamala-rıyla gerçekleştirmeye çalıştığı yö-re-miz olan Şırnak ve çevre köylerinde sömürgeci-faşist uygulamalarıyla ya-şamı çekilmez hale getirmiştir.

Şırnak yoksul halk kitlelerinin yo-ğun olduğu, belli bir oranda feodal-aşiretçi ilişkilerin hüküm sürdüğü, fe-odal baskı ile sömürgeci baskının halk kitleleri üzerinde içiçe uygulandığı, Türk uluslaşmasını gerçekleştirtileme-diği ve daha birçok yönüyle ulusal de-ğerlerini yavaşlattığı; ve yurtsve-rlig-in güçlü olduğu bir toplumsal yapıya sahiptir. ...

İşte...! sömürgeci-faşist cuntanın içilmezdeki kanun uygulayıcısı olan faşist nitelikli üçlü çetenin sergiledik-leri tablolardan birkaçı:

Yüzbaşı Ahmet Karabela D. ve Z. köylerinde "okuma-yazma" seferber-liği gerekçesiyle köylüleri toplayarak, her türlü işkenceyi yaptıktan sonra D. köyünde "hitaben konuşmasında" sunulan söylemiştir. "Beni tanırısın! Ben annesi bir, babası bir olan Türk ordusunda bir yüzbaşım. Zaten Kürtler kardeşimi öldürdüler. Hemen dediklerini yerine getirmesizseniz, he-pinizi köyünüzle birlikte benzinle-tiler yakarım." Daha sonra köylüleri tek tek dayatcan geçirip, kann toklu-ğuna geçinebilen köylülerden zorla silah istemine bulunmuştur. Bunun üzerine A. adında bir köylünün "sila-hên me yoktur komutan efendi, bir hepsiler zahmetle idare yapıyor" de-mesi üzerine, askerleri köylülerin ü-zerine saldırarak bir katliam manza-rasını canlandırmıştır. Buna rağmen köylüler isteklerinin hiçbirini yerine getirmemişlerdir.

D. köyünde A. G. adındaki köylü-nün, köyünde kaymakamın yaptık-larıyla ilgili bize anlatıkları: "kay-makam bizim köye geldi. Köyün bütün erkeklerini okula topladı. Önce biz korkutmak için tahrik edici bir ko-nuşma yaptı. Köylülerin kendi ara-larında konuşmaları üzerine, bu sefer kaymakam "ben anlamam" Ben daha-ki dönüşümde ana okulunun temeli ka-zılmış ve taşları taşınmış, hazır duru-ma getirilmemiş ise, asker getirip se-zerle zorla yaptıracam" dedi. Ve ben de kendimi tutamayarak "kaymakam beyim mahfûl perişan olduk" de-yip daha konuşmamı bitirmeden baştıran kaymakam efendi küfür kusarak "sus lan oruşu çocuğu" ve "bunu benden bekleyin" dedi gitti.

Müffüze gelince o da öbürlerinden geri kalıyor, her cuma günü şehir merkezinin bir camisinde hutbe oku-rken vaizin başında "devletimize oku-ma-yazma seferberliği kapmanızı açılmıştır. Siz de katılınız. Fakat katıl-

ORTADOĞU VE DÜNYA

TUNUS'TA EKMEK KAVGASINI HALK KAZANDI!

Ekmeğe ve gıda maddelerine %110'na varan bir düzeyde zam yapılması, olayların başlangıcı oldu. 29 Aralık'ta başlayan gösteriler, giderek tüm Tunus'a yayılarak, güvenlik-kuvvetleriyle halk arasında çatışmaların çıkmasına yol açtı.

Ekmeğe ve gıda maddelerine getirilen zammı protesto eden işçiler, emekçiler sokaklara dökülerek, günlerce polis ve askerle çatışmalar yapıyorlar. Devlet tüm gücünü seferber etmesine, kitleleri yıldırıma çağırmasına rağmen, her baskısı adeta bir körik gibi alevi daha da gürlendirdi.

Kitlelerin kararlılığı karşısında geri adım atarak yönetim 10 gün sonra zam kararını geri almak zorunda kaldı. Yönetim, kitlelerin öfkeli muhalefeti durdurabilmek için, zamların sorumluluğunu İçişleri Bakanı'na yükleyerek, onu görevden aldı.

Yönetimin protestolar karşısında geri adım atarak, zam kararını kaldırmaması bir gerçeğe bir kez daha parmak basma fırsatını doğurdu. Eğer kitleler örgütlenmiş ve eyleme kaldırılabilmişse, bunun karşısında ne kadar güçlü olursa olsun hiçbir güç duramaz. Görüldüğü gibi, kısa süreli

Kazanan ayaklanan halk oldu.

Başlangıçta bir kaç şehirde başlayan gösteriler, büyük şehirlerde de başkentte de sızramakta fazla gecikmedi. 100'e yakın kişi ölümlerine sebep oldu. Fakat buna rağmen protestolar hızından birşey kaybetmeden devam etti. Toplu tutuklamalara girişilmesine, kitlelere hedef gösterilmeksizin ateş edilmesine rağmen, kararlı kitleler yıldırılamadı.

protestolar bile hükümetlere geri adım attırmaktadır. Bu ders çıkarılması gereken bir olay olarak değerlendirilmelidir.

Bu olay kitlelerin gücünü gösterdiği gibi, önderlik ve örgüt geliştirilmeden kitlelerin daha ileri düzeylerde bir mücadeleye, iktidara yönelmeyeceğini de göstermektedir.

12. 1. 1984

AFRİKA'NIN PETROL ÜLKESİNDE DARBE !

- Ordu Yönetime El Koydu

2 Ocak günü Nijerya ordusu yönetime el koydu. General Muhammed Buhari liderliğinde yapılan askeri darbe, ülkede devlet başkanı Şehu Şagari'nin yönetimine son verdi.

Darbenin lideri General Muhammed "yönetime ülkede kötü giden ekonomiyi düzeltmek amacıyla" el koyduklarını yabancı basın ajanslarına yaptığı açıklamada belirtti.

Yine gelen haberlerde, darbe sıra-

sında Devlet Başkanı Şehu Şagari'nin yanısıra Başbakan yardımcısı ve Meclis Başkanı'nın evlerinden askeri birliklerle götürüldüğü ve henüz akıbetlerinin ne olduğunun bilinmediği bildirilmektedir. Ayrıca darbe sırasında ve sonrasında ölü ve yaralı olup-olmadığı ve bunların sayılarının bilinmediği söylenmekte, fakat yer yer silah seslerinin geldiği ve çatışmaların olduğu bildirilmektedir.

Eski Devlet Başkanı Şehu ŞAGARI

General Muhammed BUHARI

AVRUPA KONSEYİ TOPLANTISI ÖNCESİNDE GENEL GÖRÜNÜM

30 Ocakta yapılacak olan Avrupa Konseyi Parlamento Asamblesi yaklaşırken, Avrupa ve Türkiye'de tartışmalar da yoğunluk kazanıyor.

Hatırlanacağı üzere, Avrupa Konseyi'nin Eylül 1983'deki toplantısında, Türk parlamenterlerin konseye kabul edilmemeleri doğrultusunda karar alınmış, fakat Türk yönetimi hakkındaki kesin karar seçimler sonrasında denk gelen Ocak toplantısına ısrakılmıştı. Avrupa'nın da ilgiyle ve yakından izlediği seçimler ardından, Türkiye'de rejimin gerçekte hiç bir değişiklik göstermemiş olmasına rağmen, Avrupa çevrelerinde yönetime ilişkin yaklaşımlarda daha önceleri "sertlik" giderek yerini yumuşamaya bıraktı. Kamuoyuna yansıyan tartışmalardan da görüleceği gibi, 30 Ocak toplantısına ilişkin görüşlerde dahil olmak üzere üç eğilim daha açık bir biçimde ortaya çıkmaya başladı. Bunlardan birincisi Türk parlamenterlerin Ocak toplantısında yer almasını, diğer bir eğilim ise Mayıs toplantısına gelmelerini salık verirken, üçüncü bir eğilim de tamamen kabul edilmemelerini istemektedir. Bu durum etkisini Türk burjuva çevrelerinde de göstermektedir. İki eğilimin yansıdığı bu çevrelerden bir kısmı, Ocak toplantısına gitmeyi tercih ederken, diğer bir kısmı ise bu tarihte gitmenin riskli olacağına dikkat çekerek, Mayıs ayındaki toplantının beklenmesini istemektedir.

Avrupa çevrelerinde yoğunlaşan ve Türkiye'de de hemen hergün gündeme getirilen bu tartışmaların gerçek anlamı ve ne yapılmak istendiği elbette kitleler tarafından da sorulmaktadır. Halk olarak herkes, bu "demokrasiye dönüşüm" sonuçlarını bekleme" düşüncesini anlamsız bulmakta, yaşanan gerçekler bütün çalkılığıyla ortada iken ve hem de 12 Eylül'ün mimarları devletin tüm yönetim kademelerini ellerinde tutarken hâlâ "demokrasi"den bahsedebilmesine öfkeli olmaktadır. Açık ki, Türkiye ve Kürdistan halklarının, devrimci ve demokrasi güçlerinin duyduğu bu haklı tepkiye, Avrupa demokratik çevreleri de katılmakta, en doğal insan haklarının bile ayaklar altında çiğnendiği, cezaevlerinde hergün yüzlerce devrimci ve demokratın katledildiği, işçi haklarının gaspedildiği, Kür-

distan halkı üzerinde tam bir soykırım savaşı yürütüldüğü koşullarda "demokrasi"den bahsetmenin ancak vahim sonuçlara yol açacak bir aldanma olduğuna belirtmektedirler.

Türkiye ve Kürdistan devrimci-demokratik güçleri için olduğu gibi, Avrupa demokratik çevreleri için de, Türk parlamenterlerin kabul edilip edilmemesi veya parlamentonun tanınmaması konusu tartışmanın temeli olamaz. Çünkü her şeyden önce, Türkiye'de demokrasinin savunulması, 12 Eylül'de askeri bir darbeyle işbaşına gelen ve 6 Kasım seçimleriyle ellerindeki kanı gizleyebilenin hesaplarını yapan ve halen bu komediyi oynayan kanlı-faşist diktatörlüğün yıkılması mücadelesinin savunulması ve desteklenmesi olarak kabul edilemez. Eğer demokrasinin üzerlerine geçirildikleri sivil elbiselerle, tüm vahşet ve barbarlıklarını sürdüren askeri bir yönetim anlaşılmıyor, eğer işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin çıkarlarının güvenceye alındığı ve bugün bir vahşetle karşı karşıya olan Kürdistan halkının iradesine saygı duyulması olarak kabul edilirse, o noktada, yapılması gereken şey, ya bu halk güçlerinin faşist cuntaya karşı demokrasi, bağımsızlık ve insan hakları için mücadelelerini desteklemek, ya da bu kanlı yönetimin suçlarına ortak olmayı daha başından kabul etmektir. Gerçekten de gelinen noktada, artık tümüyle böyle bir tercih söz konusudur.

Türkiye'de devrimci-demokratik hareketler, Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesinin tüm saldırılara rağmen ezilmemesi, tüm soygun ve talana rağmen işbirlikçi kapitalizmin bunalımlarının giderek derinleşmesi, bölgemizde meydana gelen hızlı gelişmeler karşısında her alanda bir çözümsüzlük içinde bulunan Türk burjuva sınıfları kaçınılmaz bir biçimde bunun etkilerini yaşamakta, ve burjuva sınıflar arasındaki çelişki giderek daha çok su yüzüne çıkmaktadır. ABD ve Avrupa emperyalistleri arasındaki çelişkinin de bir uzantısı olan bu durum, demokrasiye karşı veya taraf olma biçimindeki bir çelişki değil, ama tekeller arasındaki mücadele burjuva yönetimin ve daha doğru bir tabirle sömürgeci Türk devletinin varlık ve geleceğinin nasıl güvenceye al-

nabileceği noktaları üzerindeki ve uzlaşmaz olmayan çelişkiler olduğu açıkça ortadadır. Avrupa emperyalist çevrelerinin, "Doğru Yol" ve "SODEP" gibi sivil burjuva kesimlerin temsilcisi durumundaki partilerin seçimine girişini, demokratik olmanın ölçütü olarak kabul etmesi de, aslında tartışmanın hangi nokta üzerinde olduğunu göstermektedir. Savunulan ve ısrarla dayatılan şey, bugün yönetimi elinde bulunduran bir avuç işbirlikçinin, diğer işbirlikçilere de kitleleri sömürmede, halklarımızı doğramada daha fazla yetki ve olanak vermesi ve bunun için yönetimde onlara da söz hakkı tanımasıdır. Bir kez daha görülmektedir ki, hahsesiden demokrasi, işbirlikçi tekelci burjuva kesimlerin işbirlikçi tekelci burjuva emperyalist güçlerin de çıkarları doğrultusunda daha eşit koşullarda soygundan pay almalarıdır. Yani "pastanın" sadece tekelci-burjuvazinin bir kesimi tarafından değil "eşit" olarak yenilmesidir. Avrupa emperyalistlerinin de, Türkiye'deki demokrasi sorunuyla bu söz hakkı tanıdan ilgillemelerinin izahı buradadır. Ama açık ki bu tutum, Avrupa demokrasi çevreleri ve insan hakları savunucularının tutumu olamaz ve olamazdır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, sorun bugün, halklarımızın mücadelesinin desteklenmesi, ya da tüm iddialara rağmen ve hem de savunulan tüm bu demokratik ve insanî ilkelerin bizzat kendileri tarafından çiğnenerek cuntanın desteklenmesidir. Bugün Türkiye'de faşizmin adım adım kurumsallaşması ve sadece Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı değil, bölge halklarına karşı yoğun bir savaş hazırlığı yaşanmaktadır. Bu yönetim, emperyalist güçlerce donatılıp, her türlü destek sağlanarak böylesine kanlı bir göreve hazırlanmaktadır. Bölgemizdeki gelişmelerin hızı da dikkate alındığında, Avrupa demokratik çevrelerinin cuntanın teşvi ve teciiri ve yine bu faşist diktatörlüğe karşı gelişen mücadelenin desteklenmesi yolunda yapacakları çalışma ve katkılarının önemi kat be kat büyümektedir.

★

NİKARAGUA'YA KARŞI YENİ BİR ABD MANEVRASI

Nikaragua'ya karşı Somoza artkılarınınca yöneltilen saldırılar yeni bir aşamaya vardinli. Honduras sınırından Nikaragua'ya giren 2000 kişilik, karşı-devrimci birlikle, Nikaragua ordusu arasında çatışmalar devam etmektedir.

Somoza'nın yıkılması ile bağımsızlığına kavuşan Nikaragua'nın bu yeni durumunu bir türlü hazmedemeyen ABD, eski egemenliğini bu alanda yeniden tesis etmek için dışarı kaçan Somoza artkılarını Honduras'ta CIA yönetiminde açtığı kamplarda eğiterek, Nikaragua'ya karşı peş peşe saldırılar geliştirmeye başladı.

Bilindiği gibi başlangıçta küçük gruplar halinde Nikaragua'ya giren bu birlikler halka saldırarak birçok insanın ölümüne yol açtılar. Özellikle CIA'nın denetiminde seçilen bu hedeflerle, Nikaragua yönetimi ile halkın bağı koparılmaya çalışıldı. Sonuçta da görüldüğü gibi, onlar bu yöntemlerle başarılı olmak bir yana, halkın daha fazla kin ve nefretini kazandılar. Halk kitleleri yönetimin tarafında daha sıkı kenetlenerek saldırılara karşı militanca devrimi savun-

du. Bu yöntemlerden sonuç alamayan Reagan yönetimi, bu birliklere yapılan askeri yardımı sürekli arttırarak, saldırı güçlerini genişletti ve bu şekilde saldırıya hazır duruma getirdi.

Nikaragua Sandinist yönetimi üzerinde tehditlerini eksik etmeyen ABD, kendi birlikleri ile müdahale zeminini

Nikaragua Devlet Başkanı ve gerillalar.

kendisi açısından elverişli görmediği bu dönemde amaçlarına, bu birlikler aracılığıyla ulaşmaya çalışmakta. Latin Amerika'da da yeni bir Vietnam'la karşılaşma gücünü kendisinde bulamayan ABD, bu aşamada işlerini bu şekilde sürdürmek istemektedir.

Honduras'ta açtığı eğitim kamplarında paralı askerleri eğiterek, Nikaragua'ya karşı saldırmaktadır. CIA uzmanlarının yönetiminde yürütülen bu eğitim kampları sadece Nikaragua'ya karşı olma özelliği taşımamakta, aynı zamanda Salvador, Guatemala'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelelerine karşı kullanılmak

amacıyla da hazırlanmaktadır. Bu durumuyla da Honduras karşı-devrimci bir üs alanı olarak ABD elinde bölge halklarına karşı kullanılmaktadır.

ABD'nin hiçbir tehdit ve saldırısının yitirdiği ve haklı yolundan vazgeçemediği Nikaragua halkı, bu türden saldırılar karşısında hiç mi hiç geri adım atmaz. Zaten saldırılar karşısında hazırlıklı olan Nikaragua halkı, ABD'ye ve yerli usaklarına hakettikleri dersi verecek ve bir kez daha onları işgalımları gırtlığında bırakacaktır.

★

ANGOLA HALKI, G. AFRIKA IRKÇILARINA BOYUN EĞMEYECEKTİR!

İrkçi Güney Afrika rejiminin katlettiği insanların gömüldükleri toplu mezarlardan bir görüntü.

Portekiz sömürgecilerinin yenilgiye uğratılması ile bağımsızlığına kavuşan Angola halkı, sürekli bir biçimde emperyalistlerin ve yerli usaklarının saldırı ve provakasyonlarıyla karşı karşıya gelmektedir. Daha ulusal kurtuluşun sıcak alevleri içerisinde başlatılan bu saldırılar, halk cumhuriyetinin kurulmasıyla arttırılarak, çok yönlü bir şekilde geliştirilmektedir.

Sosyalizm gücüyle kurduğu güçlü bağlarla Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni güçlendirme yolunda ilerleyen Angola, bölgede emperyalizmin çıkarlarını tehdit eden bir unsur durumuna gelmiştir. Angola halkının kendi ülkesinde sadece sosyalizmin inşası ile yetinmemesi, bölgede gelişen ulusal kurtuluş hareketlerine de aktif destek sağlaması, emperyalizmin bu alandan duyduğu rahatsızlığın daha da artmasına yol açmaktadır. Bu nedenle, emperyalizmin bölgede kurmak istediği egemenliği önünde bir çözümler gibi duran Angola'ya karşı sürdürülen saldırıların da sonu gelmemektedir.

Portekiz sömürgecilerine karşı MPLA önderliğinde geliştirilen ulusal kurtuluş mücadelesi yıllarında; faaliyetleri bizzat CIA tarafından koordine edildiğinin çok açık olduğu FLNA ve UNITA gibi karşı-devrimci birlikler saldırılarla yöneltilmiş, mücadele

leyi içten parçalayarak, zayıf düşürmeye çalışmışlardır. Bu saldırılarından da UNITA en yakın desteği G. Afrika ırkçı yönetiminden görmüştür. Bu yarıdamlar bugün de hala sürdürülmektedir.

ABD ve diğer emperyalistlerden G. Afrika ırkçılarına karşı geniş bir karşı-devrim cephesinden görülen bu destek; tabiki Angola'ya emperyalizmin istekleri doğrultusunda bir yönetim getirme amacıyla verilmektedir.

Özellikleri bakımından İsrail siyonizminden daha fazla ırkçı bir karakter taşıyan G. Afrika beyaz yönetimi, İsrail siyonizmi ve faşist Türk cuntası'nın Ortadoğu'da oynadıkları rolün bir benzerini Afrika'da oynamaktadır. İsrail nasıl Ortadoğu'da emperyalizmin çıkarlarını korumak için halklara karşı kılıç kuşanmışsa, G. Afrika ırkçı beyaz yönetimi de aynı şekilde Afrika halklarına karşı kılıç kuşanmıştır.

G. Afrika ırkçı yönetimi, bilindiği gibi daha önceleri SWAPO önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinden dolayı Namibya'yı işgal etmişti. Halen Namibya'da işgalini en barbar bir şekilde sürdürmektedir. Fakat katliamlara ve tüm imha yöntemlerine rağmen, SWAPO önderliğinde gelişen anti-emperyalist, anti-sömürgeci ulusal kurtuluş mücadelesi durmadı. Tam tersine mücadele daha

da anlamlı bir konuma büründü. Halkın sömürgeciğe ve emperyalizme karşı varolan öfkesi güçlüdür.

Angola'nın Namibya'yla sınır olması, SWAPO gerillaları açısından önemli bir geri üssü durumuna gelmesine yol açmaktadır. Bu nedenle, G. Afrikan'ın işgal hareketi ile birlikte Angola'nın Namibya Ulusal Kurtuluş Hareketi açısından önemi daha da artmıştır. Güçlerinin bir kısmını Angola'da üsliendiren SWAPO, bu şekilde savaşa daha yakından hazırlanmakta ve yedek bir gücü koruyabilmektedir.

Bütün bunlardan dolayı ırkçı beyaz yönetim, sadece Namibya'nın işgali ile yetinmemiş, Angola sınırını da geçerek SWAPO üslerine karşı saldırıya yönelmiştir. Böylece ulusal kurtuluş hareketini bu üs alanından yokson bırakarak güçsüz düşürmeye çalışmaktadır. Angola içlerine kadar girerek SWAPO gerillaları ile çatışmaya girmesi, bu durumun gelecekte kendi aleyhinde doğuracağı gelişmelerin önünü şimdiden almak istemesinden kaynaklanmaktadır.

Geçtiğimiz yıl içerisinde Angola üzerinden SWAPO birliklerine karşı çeşitli saldırılara girişen ırkçı yönetim, Angola'nın sınırından belli bir miktar toprağını da işgali altında bulundurmaktadır. Böylelikle bir yandan SWAPO gerillalarını etkisizleştirmeye çalışırken, diğer yandan da Angola'yı zayıf düşürmek istemektedir.

UNITA karşı-devrimcileriyle birlikte koordineli bir şekilde yürütülen bu saldırılar; askeri hedeflerden çok sivil hedeflere yönelmekte, halk kadını-çocuklu katliamlardan geçirilmektedir.

1 ay önce G. Afrika ırkçılarının yeni bir saldırı başlatığı ve Angola topraklarından 200 km. kadar içeri girdiği, Angola tarafından açıklandı. İrkçi birliklerin işgal ettikleri bölgede, katliamlara giriştikleri, halkın yiyecek vb. ürünlerini imha ettikleri bölgede terör estirdikleri de gelen haberler arasındaydı. Yaklaşık 1 aydır sürdürülen bu işgal hareketi halen devam etmekte ve çatışmaların yoğun olduğu söylenmektedir.

Saldırı yukarıda da belirttiğimiz gibi Angola ve burada üslenen

SWAPO gerillalarına yöneliktir. Her ne kadar saldırı yalnız SWAPO birliklerine yönelik gibi gösterilmeye çalışılıyorsa da; bunun böyle olmadığı çok iyi bilinmektedir. SWAPO üslerinin yanı sıra, saldırının Angola birliklerine ve sivil halka da yönelmesi hedefine de olduğunu çok açık bir biçimde göstermektedir.

Emperyalizmden aldıkları güçle provakasyon ve saldırılarını sürdüren UNITA ve ırkçı faşist yönetim, Angola halkının ve SWAPO gerillalarının direnişi karşısında başıya ulaşamayacaklardır.

SWAPO gerillaları ülkelerinin G. Afrika tarafından işgalinden sonra nasıl ki, ulusal kurtuluş mücadelesini daha kararlı bir şekilde sürdürmüşlerse, bundan sonra da aynı kararlılıkla kendilerine yönelen saldırılara cevap verebileceklerdir. Sadece Angola topraklarında kendilerine yönelen saldırıları değil, aynı zamanda işgal altındaki ülkelerini kurtarmada da, emperyalizmin ve onların yerli usaklarının planlarını boşa çıkarmasını bileceklerdir.

Portekiz sömürgecilerine karşı uzun süreli ulusal kurtuluş mücadelesi ile zafere ulaşan Angola halkı, bağımsız

sızlığı elde etmek kadar onu korumak gerektiğinin de bilincinde olarak, savaşımını sürdürmektedir.

Çok büyük zorluklar içerisinde, zorlu bir mücadeleyle zafere ulaşan kurtuluş mücadelesine yönelik saldırılar yeni olmadığı gibi, Angola halkının bunlara karşı mücadele tecrübesi de yeni değildir. Zorlu bir mücadele yolu olan ulusal kurtuluş yolu, Angola halkının bilincini geliştirmiş, onları eğiterek çelikleştirmiştir.

Böyle bir özelliği kendi bünyesinde taşıyan Angola halkı, emperyalizmin en modern teknik ile donatığı G. Afrika rejimine karşı olsun ve gerekse onların Angola içindeki ajanları durumunda olan karşı-devrimci çete UNITA, FNLA birliklerine karşı olsun, doğru öndürlükten ve uluslararası sosyalist hareketten aldığı güçle bağımsızlığını korumasını bilecek; böylece de Afrika ulusal kurtuluş hareketlerine daha aktif destek sağlayacak; bu alandaki görevlerini yerine getirecektir.

Halkların MPLA öncülüğünde Portekiz sömürgecilerine karşı yürütülen ulusal kurtuluş savaşı, bu kez de G. Afrika ırkçılarına karşı gösterilmek durumundadır.

Hiçbir baskı ve saldırı mücadeleyi durduramaz.

SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST TÜRK DEVLETİ VE DOSTLARI, TÜRKİYE-KÜRDİSTAN HALKLARI VE SOSYALİZM GÜÇLERİNİN ORTAK DÜŞMANIDIR

Ortadoğu'da mevcut durum gidermek daha kritik bir hal almış. Türkiye'nin rolü ve buradan yapılan hazırlıklar da daha fazla tartışma konusuna olmağa başladı.

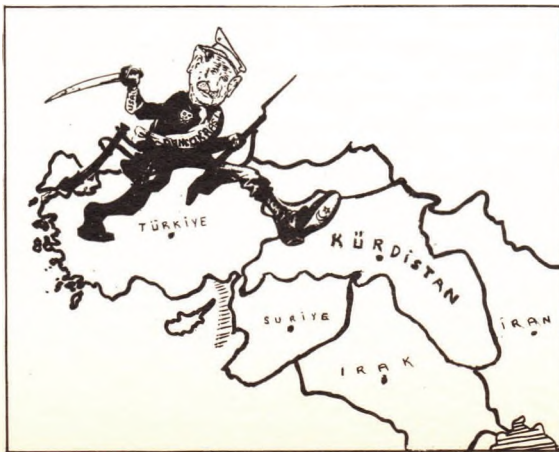
Bir yandan Türk ordusunun müdahale ve savaş gücü artırılmaya çalışılır ve bu amaçla yeni silah ve savaş uçakları alınırken, öte yandan da Türkiye'nin, ABD'nin, hiçbir öneliyici faktör tanımaksızın rahatça kullanacağı bir saldırı üssü olarak kabul edildiği resmen ilan edildi. Yine bu arada, başta cunta şefi Kenan Evren olmak üzere faşist Türk yetkilileriyle Ortadoğu'nun usak rejimlerinin yetkilileri arasında bir dizi toplantı ve görüşmeler gerçekleştirildi. Ortadoğu'da Lübnan ve Filistin sorunu ve yine İran-Irak savaşı ve bu savaşın yolaçtığı sonuçlar üzerinde sürdürülen yoğun görüşmeler ardından, gerek Suriye ve Filistin Kurtuluş Hareketi'ne ve gerekse Güney Kürdistan'a yönelik bir dez planının uygulanmaya konulması peşe geldi. Dünya gericiliğinin adeta son nefeste derin bir soluk alarak yaşamalarını sürdürme telaşıyla yapılan bu görüşme ve hazırlıklar, dünyanın dik katlerini de bir kez daha bu sıcak alana çevirdi.

Ürdün dönüştünde cunta şefi Evren "İlişkiler kopma noktasına gelmiştir, her an kopabilir. Bölgemizde hiç arzu etmediğimiz olaylar cereyan edebilir"

diyordu. Ürdün'le, FKÖ ve Ortadoğu konusunda ortak görüşleri paylaştıklarını söyleyen Evren, aynı konuşmasında "eğer diğer ülkeler arasındaki çatışmalara son vermek için yardım gerekiyorsa, Türkiye buna her zaman hazır" biçimindeki sözlerini ekleyerek, Türkiye'nin üstlenmiş bulun-

duğu rolü de çok açık bir şekilde sergiliyordu.

Evren'in Ürdün dönüşü ardından, 16.12.1983 tarihli gazetelerde F-16 anlaşmasının imzalanarak ABD'ye gönderildiği açıklandı. Gazetelerde yer alan haberlere göre, 31 Ağustos'

tan buyana üzerinde görüşülen karar 9 Aralık'ta onaylanarak, Özal hükümeti kurulmadan önce ABD'ye gönderilmiştir. Bu karar gereğince, Türkiye ABD'den 160 adet F-16 savaş uçağı alacak, bunların 8 tanesi ABD'den gelirken, geri kalan 152'si de ABD-Türkiye ortak yapımı biçiminde Türkiye'de üretilmektedir.

F-16'larla ilgili haberlerin basına yansımaları üzerinden fazla bir zaman geçmeden, bu kez de gazetelerde ABD Cruise füzelerinin Türkiye'ye verileceği haberi yer aldı. Washington'un hazırladığı bu plana göre, Cruise füzeleri Türkiye'nin yanı sıra 5 ülkeye daha verilecektir. Ancak, özellikle Cruise füzelerine ilişkin haber, duyulmasının hemen arkasından Türk ve Amerikan yetkililerince yalanlanarak, kamuoyundaki tepkiler yumuşatılmaya çalışıldı.

Elbette, F-16 ve Cruise füzeleri hakkındaki tartışmalar, Çevik Kuvvet ve İncirlik Üssü'nün ABD'nin kullanımına resmen açılması sorunu da kaçınılmaz bir biçimde yeniden gündeme getirdi ve Türkiye dünyanın soru dolu gözlemleri karşı karşıya kaldı.

Hiç kimsenin gizlemeye gerek duymadığı bir biçimde Ortadoğu'da yoğun bir savaş hazırlığının yaşandığı bilinmektedir. Emperyalist planların halkların direnişi karşısında her defasında fiyaskoya sonuçlanması, İsrail ve diğer usak rejimlerin çıkarları savunmada yetersiz kalmaları, özellikle bölgede önemli bir direnme odağı olan Kürdistan'daki gelişmelerin önünü alınamaması gibi emperyalizm açısından son derece tehlikeli ve ciddi problemlerin gün geçtikçe ağırlık kazanması, emperyalizm ve bölge gericiliğinin hazırlık ve komplolarında da bir hızlanmanın görüldüğünü birlikte getirdi. Emperyalizmin bölgemizdeki

en ciddi kozu olan 600 bin kişilik Türk ordusu, artık daha açık bir biçimde müdahalelere hazırlanmaya başladı. Gazetemizin çeşitli olaylar vesilesiyle ve en geniş olarak da Türk ordusunun Güney Kürdistan'ı işgal hareketi ardından yaptığı değerlendirmelerin bir kez daha doğrulanması olan bu gelişmeler, sömürgeci-faşist Türk devleti ve ordusunun, sadece Türkiye ve Kürdistan halkları için değil, bir bütün olarak Ortadoğu ve sosyalist sisteme karşı hazırlandığını ve bu amaçla Türkiye'nin bir silah deposu ve bir karargah haline getirilmiş olduğunu ortaya koydu.

Faşist generaller yönetimi, seçim oyunlarını göğelemek için kararları yeni hükümetin işbaşına gelmesinden önce acele çıkararak ve bu konuda oynadıkları saldırganlık rolünün bütün gereklerini hazırlayarak, gelebilecek eleştirilerden yeni hükümeti korumaya çalışmayı da ihmal etmemişler.

Tüm dünyanın da yakından gördüğü gibi, şimdi Türkiye, Çevik Kuvvetler, ABD üsleri, yeni silahlar ve hatta yalalanmasına rağmen planlanmasının yapıldığı açık olan Cruise füzelerinin yerleştirilmesi ile, SSCB ve bölge halklarının karşısına bir tehdit ve saldırı unsuru olarak çıkarılmış durumdadır. Bu durum, Kürdistan ve Türkiye halklarının nasıl bir gerici ve uluslararası usak bir düşmanla savaştığını ortaya koyduğu gibi, bu düşmanın aynı zamanda sosyalizm ve bölge halklarının da ortak düşmanı olduğunu kanıtlar. Nitekim, Sovyet Kızıl Ordusu'nun resmi yayın organı "Kızıl Yıldız" da Cruise füzelerinin Türkiye'ye yerleştirilmesi planı ile ilgili olarak yayınlanan makede buna dikkat çekilmiş "Moskova bunu kabul etmeyecek" denilmiştir.

TESLİMİYETİN SON DURAĞI!

Ortadoğu son yıllarda iki büyük işgal olayına sahne oldu. 1982 Haziran'ında siyonist İsrail Lübnan'a, 1983 Mayıs'ında faşist Türk cuntası Güney Kürdistan'a saldırdılar. Siyonist İsrail'in ABD emperyalizminin desteğinde ve bölge gericiğinin yardımıyla geliştirdiği işgal hareketi. Lübnan'daki Filistin direniş hareketini ve onun önder gücü FKÖ'nü ortadan kaldırmayı, buna bağlı olarak bu alanda üslenmiş olan bölgedeki diğer devrimci güçlerin ezilmesini ve Lübnan'ın emperyalizminin sağladığı üs haline getirilmesini, Suriye'nin teslimat zorlanmasını amaçlarken, ABD emperyalizminin planladığı, Saddam ve Evren yönetimlerinin işbirliği halinde yürüttüğü faşist Türk cuntasının Güney Kürdistan'a saldırı hareketi, yükselen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ve onun önder gücü PKK'yi ezmeyi, sıkışan Saddam rejimini kurtarmayı ve bu alanda devrimci hareketin ezilmesini temeline bölge gericiğinin yaşatılmasını amaçlamıştır. Birinci işgal hareketi, amaçladığı hedeflere ulaşma açısından bazı adımlar atmasına rağmen; ikincisi tam bir fiyaskoyla sonuçlanmıştır.

Bölgedeki mevcut çelişki ve çatışmaların daha da yoğunlaştırılan işgal hareketleri, muhatap oldukları ulusal kurtuluş hareketleri içinde de yankısını buldu. Daha açığı, işgal hareketleri yönlendirilen alanlarda daha önceki mevcut olan çelişki eğilim ve yönelimleri daha da açığa çıkmasına, bu eğilimler arasındaki çelişki ve çatışmaların daha da yoğunlaşmasına önemli bir zemin hazırladı. Özellikle Filistin ulusal kurtuluş hareketi içindeki son gelişmeler bunun bariz bir örneğini oluşturmaktadır.

FKÖ'nün Lübnan'ı terkenden sonra hızlanan iç çelişkiler, giderek yoğunlaşarak silahlı çatışmaya birüldü ve Yaser Arafat'ın Trablusşam'dan çıkarılışıyla belli bir noktaya ulaştı. Kamuyunun çok yakından takip ettiği ve FKÖ'nün en büyük gururu olan El Fetih içindeki güç gösteren ve kanlı mücadelelerin anlamı neydi? Bu mücadele, acaba, sadece bir örgüt içindeki farklı kesimlerin arasındaki bazı kısıt çelişkileri mi dile getiriyordu? Yoksa, bu çatışmalar, Filistin ulusal sorununun çözümüne yönelik ilk farklı tutumun arasındaki uzlaşmaz çelişkilerin bir yansıması veya bunun bir sonucu mudur? İşte bütün bu sorulara yeterli ve kapsamlı cevaplar verebilmek için biraz daha gerilere gitmek, özellikle FKÖ'nün Beyrut'ta terkenden sonra bir örgüt bünyesindeki gelişmelere bir göz atmak zorunludur.

75 günlük kuşatmadan sonra, Beyrut'ta terkeden FKÖ, Filistin hareketinin bundan sonraki tavrını ve geleceğini belirlemek amacıyla ilk önemli toplantısını 14 Şubat 1983 günü başlatılan ve bir hafta süren Filistin Ulusal Konseyi'nin Cezayir'deki toplantısıyla gerçekleştirdi. Emperyalist, siyonist ve bölge gerici güçlerinin "Filistin direnişi ve FKÖ dağıldı", "FKÖ bir daha kendini toparlayamaz", biçiminde yoğunlaştırılmış propagandalarla rağmen gerçekleştirilen Filistin Ulusal Konseyi Toplantısı'nda içi eğilim arasında yoğun bir mücadele oldu. İsrail'in Lübnan'a saldırısı ve FKÖ'ne indirdiği darbelerden de korkan ve bunları gerekçe gösteren reformist-teslimiyetçi eğilim, daha önce de Filistin ulusal hareketine egemen kılma istediği Reagan Planı'nı şiddetli şekilde savunanlar, Ürdün-Filistin Konfederasyonu çözümünü dayattı. Filistin devrimini bitirmenin ve onu emperyalist güçlerin bir oyuncu haline getirmenin komposu olan Ürdün-Filistin Konfederasyonu, reformist-teslimiyetçi eğilimin tüm çabalarına ve Arap gericiğinden aldığı desteğe rağmen, direnişçi güçlerin sert muhalefetine karşılık ve sonuçta, bu çözüm biçimi reddedilerek, silahlı direnmenin bağımsız bir Filistin yaratmak amacıyla devamına karar verildi. Bu karar, Lübnan işgali sonrasında, FKÖ için atılmış önemli bir adımdı teşkil eder. Ancak, alınan bu karara rağmen, Filistin kurtuluş hareketi üzerinde imhacı ve teslimiyetçi zorlayıcı planların vazgeçemeyen ABD ve Arap gericiğinin FKÖ içerisindeki uyulayıcılığı, Filistin devriminin direniş temelinde geliştirilip, bağımsız bir Filistin yaratma doğrultusundaki politikaya karşı, yoğun diplomatik ilişkileri de kullanarak sert bir muhalefete yönel-

diler. Teslimiyetçi eğilimin temsilcisi, bu amaçla bölge gerici devletleri arasında diplomatik temaslarda bulundu. Direnme eğilimi ise, Filistin devriminin daha güçlü esaslar üzerinde geliştirilmesinin arayışlarına yönelirken, aynı zamanda teslimiyetçi eğilime karşı FKÖ'nün birliğini koruma temelinde siyasal cephede bir karşı saldırıya geçti. Bu noktada her iki eğilimin temsilciliğini yapan güçlerin tutumlarını daha da belirginleştirmeleri ve aralarındaki çatışmanın giderek kızışması kaçınılmaz bir durum aldı.

Filistin ulusal hareketi içinde meydana gelen bu gelişmeler beklenmeyen olaylar değildi. Açık ki tüm bu gelişmeler, harekete önderlik etme durumunda olan sınıfın özelliğinden ve emperyalist saldırılar karşısında içine düştüğü yetmezlikten kaynaklanmaktadır. Geçmişte ve günümüzde genelde Ortadoğu'da, özelde ise Filistin Kurtuluş Hareketi içinde şu veya bu biçimde rol oynayan küçük-burjuvazinin bir yetmezlik içine düşmesi, emperyalizmin artan saldırıları karşısında bu sınıftan kaynaklanan uzlaşıcı eğilimin daha da belirginleşmesi söz konusudur. Daha henüz FKÖ içindeki olayların günümüzdeki boyutlara ulaşmadığı bir dönemde, küçük-burjuvazinin bu hareket içindeki konumu ve geleceği üzerine şu belirleme yapılmıştır: "1980'lerde ve en son da İsrail saldırısından direniş önderlik eden güç reformist ve devrimci nitelikteki küçük-burjuva muhalefettir. Küçük-burjuvazinin uzlaşıcı niteliği ve sonuna kadar direnme durumu gözönüne getirilirse, emperyalizmin en çok saldırıya geçtiği bir dönemde, uzlaşmaz eğilimlerin hızla gelişeceğini ve bunun sonucunda da başarısızlığa ve ağır yenilgilere uğranılacağını, kestirmek için kahin olmaya gerek yoktur." (Ortadoğu Bölgesel Savaşın Eşliğinde mi? Syf: 29) Hepimizin çok yakından takip ettiği gelişmeler, bu belirlemeyi tamamen doğrulamıştır.

Lübnan'da konumlandırılan "barış gücü" kisvesi altında emperyalist güçler, Lübnan ve Filistin ileri-devrimci güçlere ve Suriye yönetimine karşı saldırılarını yoğunlaştırmak, FKÖ içerisindeki uzlaşmacı küçük-burjuva reformist eğilim, ihanet yolundaki adımlarını hızlandırmaya başlamıştır. Bunun karşısında, Filistin Ulusal Hareketi içerisindeki direnişçi eğilimin tavrı da giderek belirginleşmiştir. Bir yanda, bizzat teslimiyetçi eğilimi temsil eden grup içerisinde bulunan direnişçiliği temsil eden bir yapı şekillenirken; öte yandan, FKÖ içerisinde geçmişte ve günümüzde direnmeyi dayatan gruplar, teslimiyetçi karşı özellikle siyasal alanda açık bir tutum takınılmıştır. Kısacası, Filistin Ulusal Hareketi içerisinde bu iki eğilim arasındaki çelişki kiler kızışmaya, sınırlar belirginleşmeye başlamış ve bunun sonucunda silahlı çatışmalar boy vermiştir. Tabii ki FKÖ içerisinde sınırlar gitmekte belirginleşen direniş ve teslimiyet eğilimleri, kendi dış ilişkisi ve ittifaklar sistemiyle birlikte mücadele vermektedirler. Teslimiyetçi eğilim, emperyalizm, bölge gericiği ve özellikle Arap monarşileri ile olan ilişkilerini güçlendirerek, bunlardan aldığı destekle Filistin ulusal hareketi üzerinde hakim olmaya çalışırken; direnişçi eğilim ise, sosyalist sistem, bölge devrimci ve ilerici güçleriyle dayanışma içerisinde bu hakimiyeti kırmaya çalışmıştır. Zaten, FKÖ içerisinde şiddetlenen bu mücadele, bölge üzerinde savaş yürüten emperyalist güçler ile sosyalist güçler arasında yoğunlaşan çelişki ve çatışmaların, Filistin Ulusal Hareketi içerisindeki bir yansımasıdır. Bölgede içine girilen süreçte, karşıt kamplar arasındaki mücadelelerin sertleşmesi hızlandıkça bu tür çatışmaların bölgedeki diğer ulusal kurtuluş hareketleri içerisinde de ortaya çıkıp gelişmesi kaçınılmazdır. Tabii bunun tersi bir biçimde, bölge ilerici-devrimci eğilimi ile karşı-devrimci güçleri arasındaki mücadelelerin hızlanması ve aynı zamanda ulusal hareketler içerisinde teslimiyet ve direniş eğilimlerinin belirginleşmesi, bölge üzerinde mücadeleyi yürüten emperyalizm ile sosyalizm arasındaki çelişkilerin kızışmasına neden olmaktadır. Demek ki, genelde bölge ulusal kurtuluş hareketleri, özelde ise Filistin Ulusal Hareketi içindeki son gelişmelerli salt kendi sınırları içinde ele almak ve bunların

Filistin halkı direniş bayrağını düşürmeyecektir.

nedenlerini silahlı çatışmalara bağlamak oldukça yanlıştır. Filistin Ulusal Hareketi içindeki son gelişmeler, bölgede özellikle Lübnan işgalıyla birlikte meydana gelen siyasal gelişmelere, FKÖ bünyesindeki direniş ve teslimiyet eğilimlerinin dış ilişkisi ve ittifak sistemlerine doğrudan bağlıdır ve kanlı bir biçimde sürdürülmüş olan çatışmalar bir neden değil, belirttiğimiz bu gelişmelerin bir sonucudur. İsrail'in Lübnan'ı işgalıyla ataya kalan emperyalizm ve bölge gericiği, Filistin Ulusal Hareketini bir yandan imhaya yönelmiş, diğer yandan da ayakta kalan mevcut güçlere teslimiyetçi dayatmıştır. Yapılacak istenen, askeri saldırılarla bitirilemeyen Filistin ulusal mücadelesini, siyasal planda bitirmektir. Bu nedenle ki, emperyalizm ve bölge gericiği, teslimiyetçi eğilimi savunan güçlere her türlü maddi ve manevi yardımda bulunmuş, onlara sahip çıkmıştır. Teslimiyetin temsilciliğini yapanlara sahip çıkan güçlerden bile, FKÖ üzerinde oynanmak istenen oyunların korkunçluğunu anlamak mümkündür.

Bütün dünya gerici güçleri ve bölge monarşist, faşist yönetimleri, süren çatışmaların döneminde, teslimiyetçi dayatan gücü açıkça desteklediklerini ve bu gücü FKÖ'nün tek "yasal temsilcisi" olarak gördüklerini bas bas bağırarak söylediler. Tabii ki bu nedensiz değildi. Teslimiyetçi ve onun arkasında olan dış güçlerin bütün bu çırpışları, Filistin Kurtuluş Mücadelesi içinde direnmenin giderek güçlenmesi durumunda olduğunun da bir işaretidir. Direnme güçleri, Filistin direniş hareketini daha doğru esaslar üzerinde geliştirmek ve bunun için gerekli dış ilişkisi ve ittifakları güçlendirmek doğrultusunda bir araya yönelmişlerdir. Doğal ki, böyle bir yönelim, teslimiyetçi eğiliminin de, dış ilişkisi ve ittifak sistemiyle birlikte faaliyetlerini yoğunlaştırmaları beraberinde getirmiştir. Ancak, teslimiyetçi eğilimi, dünya ve bölge gericiğinden aldığı bütün desteğe rağmen, uzun süren silahlı çatışmalar sonucunda Lübnan sahasında sükûlülüp atmıştır. Bu eğilimin hangi gerici ve karşı-devrimci çevrelerce beslendiği, Lübnan'ı terkenden sonra daha da belirginleşmiştir. Arap ulusal hareketinin bağrında bir hançer gibi sıvıran Mısır yönetimi, bizzat Arap ilerici ve radikal güçleri tarafından təcrid edilmesine rağmen, teslimiyetçi temsilcisi ilk planda böyle bir yönelimle ilişkili kurtarmak çekinmemiştir. Bilindiği gibi, Mısır yönetimi, Enver Sedat döneminde İsrail'e yaptığı Camp-David anlaşmasıyla ihanetin başına girilmiş ve bu yönelim "Red Cephesi" denilen Arap ilerici güçlerine düşman ilan edilmiştir. Arap ulusal hareketinin ilerici ve devrimci yolda gelişmesi önünde en büyük iç engellerden birini oluşturan kukla Mısır yönetimi, bölgede ABD emperyalizminin en güçlü dayanaklarından biridir de. Mısır rejimiyle ilişkili kurtarmak, onu tanımak, genelde Arap ulusal hareketine özelde ise, Filistin kurtuluş mücadelesine karşı ilenebilecek en büyük suçlardan birisidir.

Böyle bir sonucun ortaya çıkması, uzlaşmacı küçük-burjuva reformizminin doğasından kaynaklanır. Önce de vurguladığımız gibi, uzlaşmacı küçük-burjuva eğiliminin, emperyalizmin artan saldırıları karşısında

fazlaca direnmesi mümkün değildir ve onun konaklayacağı son yer ihanettir. Ama bu durum, Filistin Ulusal Hareketinin bundan sonra daha sağlıklı bir şekilde geliştirilmesi için uygun bir zemin de yaratmıştır. Daha önce, şu veya bu şekilde kendini kamufle edebilen teslimiyetçi eğilimi, bugün tüm çıplaklığı ile gözler önüne serilmiş ve bizzat kendisini ele vermiştir. Ancak, bundan sonra gelişmelerin olumlu yönde olması, tümüyle, direnme güçlerinin atacakları doğru, hesaplı adımlara bağlıdır. Direnme güçleri, Filistin devrimini geçmiş pratiklerin ortaya çıkardığı deney ve tecrübelerle dayanarak örgütlemeleri ve halk savışı stratejisini yaratıcı bir şekilde yükseltmeleri, bunun için gerekli olan kalıcı ve sağlıklı dış ilişkisi ve ittifaklarını oluşturmaları gerekmektedir. Lübnan sahası söz konusu edildikçe, başta Filistin direnme ulusal güçleri olmak üzere, Arap alemindeki ilerici ve radikal güçler emperyalizmin silahlı ve diğer her biçimdeki saldırılarına karşı rollerini oynadıkları ve daha ileri adımlar atıkları ölçüde etkinliklerini koruyabilecek ve emperyalizmi belli ölçülerde olsa durdurabileceklerdir.

Ortadoğu'da, direniş ile teslimiyet eğilimlerinin yoğun bir mücadele yürüttüğü önemli alanlardan birini de Kürdistan oluşturmaktadır. Bugün Kürdistan, bölgedeki gelişmelerden yakından etkilenen ve kendi içindeki gelişmelerle bölgeyi etkileyen bir konumdadır. Bu nedenle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi içerisindeki olumlu veya olumsuz gelişmelerin bölgenin geleceği açısından önemli büyüktür. Çünkü Kürdistan, bölgede mevcut statükoyu emperyalizm aleyhine çevirmek en güçlü aday durumundadır. Bunun içindir ki, başta emperyalizm olmak üzere, bölge gerici güçleri, geçmişten bu yana, Kürdistan sahasında direnme bir eğilimin gelişmesini için bin bir türlü komplolarla girişmişlerdir. Bir yandan geliştirilen askeri, siyasi ve ekonomik işgallerle Kürdistanı somürleştirilmeye, direnme odakları düşürülmeye, öte yandan da, bunun sonucu olan teslimiyetçi dayatılma çalışılmış, bütün bunlarda da düşman önemli mesafeler katetmiştir. Bugün ise, özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen direnme hareketi ve bu hareketin diğer parçalarındaki ulusal güçleri etkilemesi karşısında emperyalizm ve bölge gericiği kullandığı zor ve şiddetli birliktir. KUKH içerisinde teslimiyetçi dayatılma, bunu hakim kılmaya çalışmaktadır. Bu açıdan, Kürdistan Ulusal Hareketi içerisinde özellikle son dönemlerde meydana gelen gelişmeler oldukça dikkat çekicidir.

1983 Mayıs'ında, Güney Kürdistan'a yönelik gerçekleştirilen işgal hareketinin, bir parçada bulunan Kürt güçleri arasındaki iç çatışmaların geliştiği ve aynı zamanda direnişçi eğilimin temsilcisi olan PKK'nin bu alanda ulusal güçler üzerinde etkili bulunduğu bir döneme tekabül etmesi, rastgele bir zamanlama değildir. Emperyalizm, bölge gericiği ve Saddam-Evren diktatörleri, bu saldırıyı, bir yandan mevcut iç çatışmalarla güç kaybeden bu alandaki hareketi, öte yandan kendilerini güçlendirecekleri açısından büyük tehlike arzeden KUKH içindeki direnme eğilimi ezmek veya büyük darbeler vurarak zayıflatmak

ve bunun karşısında teslimiyetçi eğilimi hakim kılmak amacıyla gerçekleştirmişlerdir. Çünkü, Kürt Ulusal Hareketi içerisinde direnme eğilimi hakim olması halinde, gerek bu diktatörleri, gerekse emperyalizm ve bölge gericiğinin muazzam bir devrimci potansiyeli karşı karşıya getirmeleri söz konusudur.

Mayıs 1983'de Güney Kürdistan'a yönelik işgal hareketinin büyük bir fiyaskoyla sonuçlanması, direnme eğiliminin darbe almak bir yana, gerek Kürt Ulusal Hareketi gerekse bölge ilerici ve devrimci güçleri arasında konumunu daha da güçlendirmesi karşısında, emperyalizm ve bölge gericiğinin, teslimiyetçi eğilimi hakim kılmak yolundaki çabalarında bir yoğunlaşma göze çarpmaktadır. Genelde Kürdistan bütününde, özelde ise her parçada mevcut olan uzlaşmacı küçük-burjuva kesimlere karanlık güçlerin verdiği destekler, bunları bir takım gerici arayışlara sokmuştur. Kuzey-Batı Kürdistan'da teslimiyetçi küçük-burjuva, özellikle Avrupa sosyal-demokrasisine dayanarak, direnişçi eğilime yönelik saldırılarını yoğunlaştırmış, aynı zamanda, "otonom bir Kürdistan" yaratmanın içgenc hesaplarına girişmiştir. Aynı şekilde Güney Kürdistan'da da, teslimiyetçi küçük-burjuvazinin bir kesiminin bölge gericiği ve özellikle Saddam diktatörlüğüyle olan ilişkilerine dayanarak "otonom bir Kürdistan" doğrultusunda yoğun çabaları içerisinde olduğu bilinmektedir. Tabii ki bu gelişmeler, genelde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ve özelde de her parçada direnme eğiliminin gelişme ve güçlenmesini düşman çevrelerde yarattığı paniği ifade eder. Düşman güçler, teslimiyetçi çevreleri böyle bir faaliyete yönlendirmekle, direniş eğiliminin gelişip ulusal hareketi hakim olmasını önüne bir engel oluşturmaya istemektedirler. Ancak bu, KUKH içinde direnme eğiliminin gelişip güçlenmesi konusunda olduğunun da bir göstergesidir. Açık ki, bütün ulusal kurtuluş hareketlerinde olduğu gibi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinde de, gelişme bu iki çizgi arasında yoğun mücadeleyi kaçınılmaz kılmaktadır. Direniş ile teslimiyet birbirleriyle mücadele içinde gelişip güçlenmek ve nihai bir hesaplaşmaya doğru hızla ilerlemektedir. Sonucu tayin edecek olan, muhatap güçlerin ve eğilimlerin hazırlıkları, kendi adlarına planlı ve hesaplı adımlar atmaları. Ancak şunu belirtelim ki, bugün Kürdistan'ın genelinde ve özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'da direnme için iç ve dış koşullar oldukça olgundur. Direniş hareketi, atacağı hesaplı adımlar, geliştireceği ilişkisi ve ittifakları bu zeminde gerektiği gibi yararlanmasını bilirse, teslimiyet eğilimini rahatlıkla teşhir ve təcrid edebilecektir. Ve kaldı ki, gelinen noktada hangi kılıf altında olursa olsun teslimiyet kendisini ele vermeden de kurtulamamakta, günümüze kadar bölge ve Kürdistan'da felaketten öte hiç bir sonuç getirmeyen reformizm ve teslimiyet halklar tarafından çok iyi tanınmaktadır. Yine, Kürdistan halkı bugün pratiğinde de kanıtlamaktadır ki, direnmeden ve direnme gücüne yarılmaz.

Devamı Syf: 19'da

GEORGE HABBAŞ: "ARAFAT'IN YIKILMASI, FİLİSTİN DEVRİMİNİN YIKILMASI DEMEK DEĞİLDİR"

FKÖ Yürütme Komitesi Başkanı Yaser Arafat'ın 24.12.1983 tarihinde Kahire'ye yaptığı ziyaretten sonra bir basın toplantısı düzenleyerek "bu ziyaretin Filistin direniş hareketini tasfiyeyi amaçladığını ve "Filistin'in Sedat'ı" olarak nitelendirdiği Yaser Arafat'ın ise artık FKÖ'yü ve Filistin halkını temsil edemeyeceğini belirten FHKC lideri George Habbaş, tüm Filistinli güçleri Arafat'ın girişimine karşı açık tutum takınmaya ve direnişi yükseltmeye çağırdı.

Günümüzde Ortadoğu'daki emperyalist ve gerici planların tasfiyesini hedef alan bu tutumu; Kürdistan sahasındaki son gelişmelere ve devrimci hareketin görevlerine ışık tutması nedeniyle, basın toplantısı metninden devrimci-yurtsever kamuoyuna aynen ulaştırılmayı görev yükledi.

SERXWEBÜN

Yoldaş George Habbaş basın toplantısında:

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Sekreteri yoldaş George Habbaş, 24-12-1983 Cumartesi günü, El-Hedef dergisinin karargâhında Şam'da bulunan gazete ve ajans muhabirlerinden büyük bir sayının katıldığı bir basın toplantısı yaptı.

George Habbaş: Siyonizm-Arap çelişkisini halkımızın ve ulusumuzun yararına çözmek konusunda yeni bir direniş yöntemi oluşturarak Filistin devriminin ortaya çıkışından bu yana, Filistin halkının düşmanları bu direnişi tasfiye etmek için çalışmakta ve çok yönlü planlar geliştirmektedirler.

Emperyalist, siyonist ve gerici çevreler 18 yıl boyunca, halkımızın kişiliğini ve birliğini yeniden yaratan devrimimizi zayıflatmak için, askeri ve siyasi saldırılarda bulundular. Fakat tüm bu çabalar fiyaskoyla sonuçlandı. Devrimimiz ise, devrimler tarihinin eşine tanık olmadığı kayıp ve acılarla dolu olan kendi yolunda yürümeye devam etti.

Filistin Kurtuluş Örgütü'nü ortadan kaldırmak için siyonizm ve ABD yönetimi, sahip oldukları tüm askeri, siyasi ve yayın silahlarını seferber ederek bunları büyük bir vahşetle kullandı.

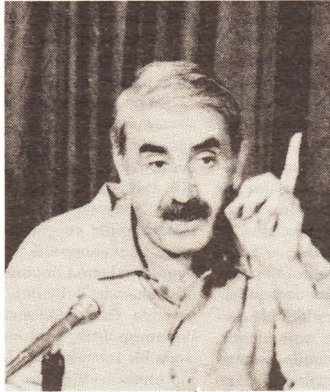
Fakat, Filistin ve Lübnan halkı ile yiğit savaşçıların kahramanca direnişi, bu barbar saldırıyı boşa çıkararak, devrimin stratejisinin (halk savaşı stratejisi) doğru bir strateji olduğunu, düşmanın büyük pâyeye biçtiği teknolojisine üstünlük sağlamaya muktedir biricik seçenek olduğunu bir kez daha ispatladı.

Ne varki bu emperyalist, siyonist çevreler, Arap gericiyle ilgili işbirliği içinde bu haksız savaşlarına bir an dahi ara vermediler. Askeri alanda uğradıkları bozgun, onları siyasi saldırılarını sürdürmekten alkoymadı. Beyrut savaşından sonra Amerika, işgal altındaki toprakların geleceği hakkında Arap gericiyle görüşmelere katılmaları için yoğun girişimlerde bulunmaya başladı. FKÖ'nün kendi planlarına karşı koymayacak derecede zayıfladığı, yanlış varsayımından hareket eden ABD yönetimi, FKÖ'nün Filistin halkının temsilcisi olduğunu kabule yanaşmayarak bu güçlere Reagan Planını önerdi.

Filistin Ulusal Meclisi 16. dönem toplantısından önce, FKÖ'nün yürütme önderliğinin bu planla pazarlığa oturmaya hazır olduğunu gösteren birçok işaretler görmemize rağmen, örgütün birliğini ve ulusal çizgisini korumak için, demokratik geleneklere bağlı kalmayı ve örgütün yasal kuruluşları çerçevesinde mücadele etmeyi tercih ettik.

Örgütün siyasi hattının geleceğini garantileyen ve birliğini sağlayan aşgari ulusal bir programa varmayı, FUM'nin 16. dönem toplantılarında ciddi ve yorucu tartışmalarından sonra başardık.

Fetih'teki bunalım patlak verince, birliği garantiye bağlamak için acele etmeden ve sabırla bu bunalımı birlik ve yapıcılık temelinde çözmekle üzerimize düşen her türlü çabayı harcadık. Kullanılması halinde devrimin yozlaşmasına ve güdümlenmesine fırsat verecek, onu parçalamaya ve dağılmaya uğ-

Geç de olsa beklenen tutumu takındı: Uzlaşmacılığa karşı kesin mücadele.

ratacak olan silahlara sarılmaya karşı durduk.

Yurtsever konum temelinde olduğu sürece Filistin devriminin anlaşmazlıklarını çözmeye demokratik yöntemlerin izlenmesi zorunluluğuna, gerçekten derin inancımız vardır. Devrim saflarındaki ilişkileri yargılayan bilimsel yasa, birleşme ve çelişme yasasıdır.

Ancak Yaser Arafat'ın attığı adım açısından konu, nitelik bakımından tamamen değişmektedir.

Kubbe sarayında Yaser Arafat ile CAMP-DAVID yönetimi arasında gerçekleşen görüşme, halkımızın uzun yıllar boyunca karşısında bulunduğu, bedelini kanı ve verdiği kurbanlarla ödediği, uzlaşmacı ABD planlarına Yaser Arafat'ın katılma kararını verdiği, tehlikeli siyasi bir yaklaşımın özetidir.

Bu adım, ulusal çizgiden tehlikeli bir sapma ve Yaser Arafat'ın Filistin halkının haklarına (ulusal toprakları üzerinde kaderini belirleme, bağımsız devletini kurma hakkı) karşı sorumsuzluğunu ilan etmesidir.

Bu adım, FUM ile Filistin halkının kararına açık ve net bir şekilde ters düşülerek atıldı ve bu durum Yaser Arafat'ı devrimci halkımızın karşısına koyup, onu ulusal konumdan sarmaya götürdü. Bundan dolayı biz artık Yaser Arafat'ı FKÖ'nün önderliğini ve Yürütme Komitesi'nin başkanlığını yürütmeye yetkili biri olarak görmüyoruz.

Örgütün ulusal çizgisini, birliğini ve ulusal safları korumak için, demokratik yöntemlerle Yaser Arafat'ı bu önder mevkinden uzaklaştırmaya çalışacağız. Bugün şu noktaları belirlemeyi önemli görüyoruz.

Birincisi: Çözumsuzluk ve zorluklar mücadelemizi ne kadar kuşatırsa kuşatsın, davamızın adillğine ve meşru haklarımıza olan inancımız sarsılmazdır.

İkincisi: Silahlı mücadelenin sürdürülmesindeki ısrarlı tutum ve kararlılığımız sürmektedir.

Üçüncüsü: Filistin saflarının birliği, düşmana ve onun planlarına karşı koymada en önemli silahtır. Ve ulusal tutum temelinde bu birliğin korunması için tüm sorumluluğumuzla çalışacağız.

Dördüncüsü: Doğru yurtsever bir temele dayanan ulusal birlik üzerindeki ısrarınız, Fetih'teki kardeşlerimiz bir yandan sarmaya diğer yandan davamızın maruz kaldığı saldırıya karşı safları sıkılaştırma çağrısında bulunmaya itmektedir.

Beşincisi: Uluslararası ve Arap alemindeki dostlarımız, özünde ABD'nin bölge devrimlerini tasfiye planlarını hedef alan direnişçi tavrımızı desteklemeye çağırıyoruz.

Soru: Arafat'ı bugün nasıl değerlendiyorsunuz?

G. Habbaş: Resmi bakış açısına göre, Yaser Arafat hala FKÖ'nün Yürütme Komitesi başkanıdır. Fakat, şu andan itibaren halkımızın arzularını temsil ediyor, ne de hedeflerini gerçekleştirmeye çalışıyor. Bundan böyle Yürütme Komitesi'ne başkan olacağını zannetmiyorum. Arafat, halkımızın nezdinde Filistin'in Sedat'ıdır. Ve biz halkımızın

Sedat'a karşı aldığı tavrı, Arafat'a karşı da alacağı kesin inancındayız. Arafat halkımızın gözünde bir semboldü. Çünkü, o halkın hedeflerini temsil etmekteydi. Filistin'in ulusal hedeflerine sırt çevirdiği an Filistin ve Arap halkı da kendisine sırt çevirecektir.

Soru: Arafat uzaklaşırsa örgütün işlevini kim yönetecek?

G. Habbaş: Örgütün karşılaştığı böyle bir sorun geçici bir sorun olacaktır. Şimdilik bu adımı yerel yürütme komitesi üyeleri, örgütün çalışmalarını devam ettirmeyi sağlama yolunda kendi aralarında görüşüp tartışmalar. Buna ilaveten Yürütme Komitesi tarafından değil, Filistin Ulusal Meclisi'nce seçilen bir başkan var. Sorunun çözülmesine dek böyle bir boşluğu doldurma sorumluluğunu üstlenecek olan kişi, Filistin Ulusal Meclis Başkanı Halit Fahhum'dur. Herşeye rağmen yasal boşluk ile devrimci çalışmanın muhtevası açısından doğan boşluğu biribirinden ayırdetmemiz gerekir. Bununla birlikte hem yasal boşluk ve hem de diğer sorunlar açısından, sorunların olacağını söylemekten başka bir şey diyemem.

Ama devrimin sürdürülmesi açısından hiç bir sorun yoktur. Silahlarımız her zaman emperyalizm ve siyonizmle şiddetle yönelecektir. Özellikle bu dönemde emperyalizme karşı savaşımızda siyasi mücadele ve kitle çalışmalarımıza ilaveten silahlı mücadelemizin daha da artması zorunludur.

Soru: Eğer destekleyenler, muhalefet edenler fazla olur ve CAMP-DAVID'e yönelme hamlesi başlarsa, Yaser Arafat Filistin'in meşruluğunu temsil edecek mi?

G. Habbaş: Herşeyden önce, bu sorun çok hassas bir sorun olduğunu itiraf etmemisterim. Bizim bu girişime karşı koyacağımız dikkate alınırsa, cevabı halkımızın dâvasını savunmak için ayağa kalkacağı biçiminde olacaktır. Çünkü halkımız 18 yıl boyunca bunca kaybı devrimin CAMP-DAVID

bu tehlikeli adım karşısında tavrı takınma çağrısını yenilemeye yöneliyor. Filistinli her sendika ve birlik, istisnasız her yurtsever ve şahsiyet bu durum karşısında tavrı takınmalıdır. Yani kısıacası herkesin, "Filistin'in Sedatıyımın yoksa, devrimin sürdürülmesinden mi yanasın?" sorusuna cevap vermesi gerekir. Halkımız herkesi, bu tehlikeli adım karşısındaki tavırlarıyla yargılayacaktır.

Bu adımı basit bir adım olduğunu kimse söyleyemez. Biz anlamı "olmak ya da olmamak" olan bir aşamadan geçiyoruz. Tabii ki varlığını korumak için tüm olanaklarımızı ve gücümüzü harcayacağız.

Soru: Trablus'tan çıkmaya zorlandık-tan sonra Arafat'ın elindeki seçenekler nelerdir? Nereye doğru gidiyor?

G. Habbaş: Zannediyorum ki teorik açıdan elinde birden fazla seçenek vardı.

CAMP-DAVID biricik seçenek değildir. Örneğin: direkt Tunus'a gidebilir. Filistin devriminin günümüz koşullarındaki yeni durumunu tartışmak amacıyla Yürütme Komitesine çağrı yapabilir. Bu durumda biz, FHKC olarak toplantıya katılıp, başarısı için elden geldiğince çalışır ve Arafat'ı kişi olarak değil, ama Yürütme Komitesi başkanı olarak desteklerdik. Yurtsever seçenek buydu, fakat Arafat başka bir "seçeneğe" yöneldi.

Soru: Mısır ve Ürdün'ün Arafat'a olan desteğiyle ilgili tavrınız nedir? Hatırlatayım ki, Suriye onu (Arafat'ı-S) teyid etmiyor.

G. Habbaş: Zannediyorum cevap gayet açıktır. Hüsnü Mübarek ve Kral Hüseyin Arafat'ı destekliyorlar. Suriye'nin buna karşı çıkması doğaldır. Suriye kendi siyasi çizgisi gereği buna karşı çıkmak zorundadır. Mısır ve Ürdün Arafat'ı destekliyorlar. Çünkü Arafat'ın Reagan Planına katılmasını istiyorlar. Suriye ise böyle bir siyasi adıma karşıdır.

ABD, Arap (FKÖ ve Ürdün) tarafını bu-

Habbaş basın toplantısında.

temelinde bitmesi için vermedi. Yine bunun için devrimciyi yapmadı. Devrimin CAMP-DAVID temelinde sonuçlanması ne anlama gelir biliyorsunuzuz? Yani Filistin devletine hayır, vatanına dönmek ve kendi kaderini belirleme olgusunu içeren Filistin halkının haklarına hayır.

Eğer böyle bir durumla karşılaşırsak, 'halk silahlı'ni kullanacağız. Halkı, devrimin sürdürülmesi için bilinçlendireceğiz. Halkımızın da Filistin'in Sedat'ı karşısında susacağı ve ona karşı tüm gücüyle savaşmaya çağrını tasavvur edemiyoruz.

Fetih ve Şavva'nın açıklamalarını bakmayın arkadaş. Biz işgal altındaki halkımızın tavrının ne olduğunu biliyoruz. Siyonist düşman, halkımızın ulusal dâvasını çarpıtmak için çok çaba harcadı. Köy birlikleri (özerklik planının uygulanması için, İsrail'in FKÖ'ye alternatif olarak işbirlikçi Filistinlilerden oluşturduğu ilk örgütlenme biçimi-Serxwebün) bunun en açık örneğidir.

Arafat'ın geleceği, köy birlikleri başkanı Mustafa Dudin'in geleceğinden daha iyi olmaz. Sizin sorunuz beni istisnasız Filistinli her kadına, her kekele, cocuğa ve önce

nun için hazırlamaya çalışıyor. İsrail için böyle bir hazırlığı ise daha sonraya bıraktığı görülmüyor. Eğer Arap tarafı hizaya getirilirse, bu kez de İsrail hükümetinin değişmesini bekleyecektir. Örneğin: işçi partisinin hükümete getirilmesi gibi.

Ancak Arafat'ın neden daha önceleri Arap önderlerinin akibetinden ders almadığını hep kendi kendine soruyoruz. Çünkü bu dersler Amerikanın eğer planında başansız olursa, "özür dileriz, İsrail red ediyor, daha fazla baskı yapmayız" diyeceğini kesinleştirmiştir.

Soru: Filistinlilerin askeri seçeneğinin hala mevcut olduğu inancında mısınız?

G. Habbaş: Evet, eğer sorunuzla, Filistin devrimini destekleyen bir Arap cephesi olmadan, sadece Filistin devrimine dayanarak kurtuluş eylemine başlamamızın mümkün

Devamı Syf: 19'da

*Mustafa Dudin, İsrail'in örgütlediği köy birlikleri başkanlığını yürüten Filistinlilerin önce teşhir edip ve daha sonra 1981 yılında öldürüldükleri bir işbirlikçi

ÖZAL HÜKÜMETİ YANGINDAN MAL MI KAÇIRIYOR?

6 Kasım seçimlerini beklenmedik bir biçimde kazanan Turgut Özal'ın partisi 7 Aralık tarihinde hükümeti, 12 Eylül rejiminin ilk hükümeti olan Bülent Ulusu kabinesinden devraldı.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, Anavatan Partisi'nin seçimleri büyük çoğunlukla kazanması, cuntanın seçim öncesi yaptığı plan ve çalışmalarla çelişiyor; toplumsal hayata askeri ve siyasi zorla yön veren cunta şeffaflarının, ağırbaşlılığı MDP'den yana koyması nedeniyle seçimin böyle sonuçlanacağı beklenmiyordu. Şüphesiz ki bununla ifade edilecek istenen, seçim sonuçlarının rejimle ve onun temsilcilerinin temel tercihleriyle çeliştiği değildir. Aksine seçime katılan her üç parti de 12 Eylül askeri-faşist rejiminin ihtiyaçlarına uygun olarak ve onu karşılayacak bir yapıda oluşturulmuş ve rejimin yürütülmesinde bu üç parti temel alınmıştır.

Askeri faşist-rejimin seçimlerle başlattığı, kendisini maskeleyen çabaların rejimin devamını sağlayacak askeri ve yasal tedbirlere dayandırılmış olsa da, hesata olmayan bir takım gelişmelere karşı daha köklü tedbirleri de içermek zorundaydı. Cuntanın yönetimi "sivillere" devri sürecinde, rejimden sapmaları önlemek; toplumsal muhalefeti denetim altında tutabilmek ve kendi programını uygulayabilmek için aldığı tedbirlerin başında, biri "devlet partisi", diğer ikisi ise muhalefet olmak üzere üç yeni partinin oluşturulması gelmektedir.

Bizzat Kenan Evren ve cuntası tarafından oluşturulan MDP, Atatürk tarafından kurulan CHP'nin günümüzdeki bir benzeri olarak, yeni dönemde rejimin gerçek savunucusu ve uygulayıcısı olarak kökleştirilmek istenmekteydi. Anavatan Partisi ve Halkçı Parti adı altında kurulan diğer iki parti ise, biri "sağ'da, öbürü ise "sol'da olmak üzere, sahte muhalefet yürütmekle görevlendirilmişlerdi.

Ancak bu partiler oluşum ve fonksiyon bakımından hem burjuva demokrasilerindeki benzerlerinden ve hem de 1940'lar sonrası Türkiye'deki parti ve hükümet oluşumundan ayırdedici özellikler taşımaktadırlar. 12 Eylül askeri-faşist darbese kadar partiler, parlamento ve hükümet, toplumsal yaşamda belli bir ağırlığa sahip olan kurumlardır. Ancak günümüzde, bu kurumların yetki ve sorumlulukları ile toplumdaki yerleri oldukça sınırlandırılmıştır. Cunta ve ordu ile bu sivil kurumlar arasında adeta bir işbölümü vardır. İç ve dış güvenlik ile genel politikanın oluşturulup yönlendirilmesi cunta ve ordunun dokunulmaz yetki ve sorumluluk sahalarına girerken; bu güçlerce belirlenmiş ekonomik, sosyal ve kültürel politikaların hayata geçirilmesi ise, söz konusu sivil kurumlarca yürütülmektedir. 12 Eylül'den sonra Bülent Ulusu Hükümeti ile uygulamaya konulan bu yönetim modeli, Türkiye'de ilk defa gündeme konulmamaktadır. Ayrıca bu modele benzer rejimlerle idare edilen dünyanın başka ülkelerinde de geniş bir uygulama alanı bulunmaktadır.

Kenan Evren cuntası diğer alanlarda olduğu gibi bu alanda da Kemalizm eksikliği olarak uygulamaktadır. 6 Kasım seçimleri ile açıldığı söylenen sözde demokra-

si ortamında, çeşitli yasal ve askeri tedbirlerle partiler, parlamento ve hükümetin ordu karşısında düşürüldüğü durum, Atatürkçülüğün bu alanda uygulanmasının bir sonucudur.

1920-40 yılları arasında Atatürk ve ordu, tüm devlet yönetimini ellerinde tuttukları ve kanısız bir diktatörlük uyguladıkları halde, sözkonusu diktatörlüğü maskeleyebilmek için, o dönemde de kendi yakın çevreleri ile, kimine iktidar, kimine muhalefet rolü vererek, partiler, hükümet ve meclis üçgeninde tam bir dansıklı-döğüş sergilediler. Hükümetler ve sivil kurumlar, bunların başında bulunan İsmet İnönü, Celal Bayar, Fevzi Çakmak vb. nüfuzlu kişilere rağmen, o dönemde ancak emirleri yerine getiren birer büro, sözü edilen bu kişiler de emir-komuta zincirinin bir parçası olmakta kurtulamadılar. Genel politikanın belirlenmesinde bu kişi ve kurumların oynadığı rol son derece sınırlıdır.

Ancak, bu yönetim sistemi gerçek temellerini işbirlikçi-tekelci kapitalizm ile kurmuştur. Çünkü bu tür kapitalistleşme ekonomide en büyük sömürü ve talan, politikada emperyalizme hertürlü işbirlikçilik, toplumsal muhalefet üzerinde sınırsız baskı ve sosyal alanda alabildiğine yoksulluk ve işsizlik demek olduğundan, ayak-

Bu olgu, Türkiye'nin gündemine daha şimdiden girmeye başlamıştır. Cuntanın devlet partisi olarak düşünüp hazırladığı MDP'nin seçimleri kaybetmesi, bunun yerine Anavatan Partisi'nin en istenmedik bir biçimde burjuva güçler arası mücadelenin ve halkın yönetime olan tepkisinin bir ürünü olarak işbaşına gelmesi, onun işini zorlaştırmış ve yıpratma sürecini hızlandırmıştır.

İşte Turgut Özal ve partisi böyle bir ortamda hükümeti devralmıştır. 12 Eylül rejiminin ekonomik temelini temsil etmesine ve onun iç ve dış hedeflerine bağlı olmasına rağmen, rejimin bu çıkmazı, Evren ve cuntası ile yeni hükümet arasında karşılıklı bir gerginliğin doğmasına yolaçmıştır. Turgut Özal ve partisinin, yukarıda izah ettiğimiz türden bir iktidarsızlığı tümenden kabul edeceği şüpheli görünmekte ve "gerçek" bir hükümet olma yolunda cuntayı sınırlı da olsa zorlayacağı gözlenmektedir. Çünkü bu parti iktidara olabilmek ve iktidarda kalabilmek koşullarının biraz da buna bağlı olduğunu bilmektedir.

Turgut Özal Hükümeti, gerek yaşanan sürecin özellikleri ve gerekse bu yönetimin kısaca sözünü ettiğimiz özgül karakterinden ötürü, genel olarak bir geçiş hükümeti olarak değerlendirilmekte-dir. Bu bir anlamda doğrudur.

SODEP ve DY neyin peşinde?

ta kalabilmesi askeri zora dayanarak, son derece merkezi bir yönetim biçimini zorunlu kılar. Günümüzde bu yönetimler daha çok askeri-faşist diktatörlükler biçiminde ortaya çıkmaktadır. Sözkonusu diktatörlükler özellikleri gereği yetki ve sorumlulukların başka otorite ve kurumlarla paylaşmaya yanaşmazlar. Bunu, ancak, kendi hedeflerine kesin bağlılık ve temsil ettikleri kesimin çıkarlarına hizmet temininde kabul edebilirler. Kaçınılmaz olarak bu yönetim sistemi, tüm toplumsal, sosyal ve hatta ekonomik yaşamın askerileştirilmesi, yani emir-komuta zinciri içine alınması sonucunu doğurmaktadır. Günümüzde Şili vb. birçok ülkede uygulanan yönetim modeli de, bazı nüans farklılıkları gösterse de esas olarak bu özelliktedir.

Ancak parti, hükümet ve parlamento oluşunun kendisi ile çelişen bu durumun, cunta tarafından ne kadar ehlileştirilmiş olursa olsun, partiler ve bu kurumlarca bütünüyle kabul edilmesi olanaksızdır. Ve bu kesimle cunta arasında karşılıklı yıpratmaya yolaçacak çelişki ve çatışmalar yaratması kaçınılmazdır.

timin çelişkilerinden yararlanarak etkinliklerini artırma, hedeflenen alanda bir güç toparlama ve örgütlenme ve mücadeleyi yükseltme dönemi olarak yararlanmayı hedeflemektedir.

Bu anlamda Özal Hükümetinin geçici bir denge hükümeti olduğu da söylenebilir.

Bu geçiş sürecinin uzun vadeli olamayacağı, önümüzdeki yerel seçimlerde yeni gelişmelerin gündeme geleceği açıktır. Bununla ilgili daha geniş değerlendirmeye biraz sonraya bırakarak; Özal Hükümetinin en çok tanınan yönüne, yani ekonomik politikası ve uygulamalarına değinelim.

Yukarıda belirtilen gerçekler yanında, Özal Hükümetinin bir ekonomi-politik kabinesi, dolayısıyla bir teknokrat ve bürokrat ekip olma özelliği ağır basmaktadır. Esasen temsil ettiği ekonomik temel ve bunu yansıtan politikası ile bu yönetimin 12 Eylül rejiminin gerçek temsilcisi olduğu ve rejimin gerçek anlamına bu yönetimle kavuştuğu söylenebilir. Turgut Özal'ın başbakan yardımcısı olarak geçen dönemdeki uygulamaları dikkate alınırsa, bunun böyle olduğu görülecektir. O dönemde işbirlikçi-tekelci burjuvazi kendi ekonomik politikasını hayata geçirmenin ilk girişimlerinde bulunarak, bunun için gerekli ilk kanalları açmıştır. Ekonomik hayatta ciddi değişikliklerin gündeme konulduğu 12 Eylül sonrasında ithal ikmal model olarak tanımlanan Türkiye'nin kredi ve ithale dayanan iç tüketimle sınırlı ekonomik modeli, iç tüketimi kırsak ihracata yönelik yeni bir modelle değiştirildi. Bunun için gerekli sermaye birikimini sağlamak amacıyla, olağanüstü bir sömürü ve soygun politikası güdülecek, işçi sınıfı ve köylüler sefaletle itilirken, orta sınıflar ile büyük ve tekeli burjuvazinin bir kesimi de iflasa sürüklenerek, işsizlik, pahalılık ve enflasyon hadsafhaya vardı. Tüm bunların bir sonucu olarak, toplumdaki sınıf ayrışması ve çelişkileri alabildiğine hızlanarak bu durum etkisini en fazla burjuva sınıf ve tabakalar arasında gösterdi. Ancak bu hızla gidış herkesten önce cuntayı ürktü. Ve o noktada Turgut Özal görevden alınarak, söz konusu ekonomik politikanın yarattığı tepki hafifletilmeye çalışıldı. Yerine getirilen maliye bakanı ile 12 Eylül'ün ekonomik politikası farklı görünümler altında sürdürülmeye devam edildi. Fakat köklü değişikliklere yönelmediğinden, ekonomik politikadaki bir sınırlı sapma bile sözkonusu modeli tehlikelerle yüzyüze getirdi. Nitekim en başta modelin koruyucusu IMF, bu duruma karşı çıktı ve endişelerini belirtti.

Şimdi seçimlerden aldığı sonucu, bu politikayı yeniden hem de tüm unsurları ile gündeme koymakta bir meşruiyet aracı olarak kullanacak olan Özal Hükümeti, serbest piyasa ekonomisi olarak tanımlanan bu politikadaki gerçek atılımını, içinde bulunduğumuz dönemde yapacaktır. Geçtiğimiz günlerde bunu "6 şok paketi" biçimde açıklayan Turgut Özal, önümüzdeki dönemde uygulayacağı ekonomik tedbirlerin hedef ve sonuçlarını da açıkça ortaya koydu. Çok kısa sürede aldığı yasal tedbirlerle ekonomik politikasının önündeki engelleri bir bir ortadan kaldırmaya başladı.

"Türk parasını koruma" kanununu, bürokrasiyi ve kurallarını kendi politikasına uydurmaya çalışan Özal yönetimi, tasarruf ve ihracat alanında da işbirlikçi-tekelci kapitalizme hamle yaptırma için mümkün olan her yolu deneyeceğini ilan etti. Yeni hükümet bunun için bir yandan soygun düzeyine varan uygulamalar ve çeşitli baskılarla emekçiler üzerindeki sömürüyü hadsafhaya çıkarırken; diğer taraftan orta sınıfların bankerler soygunundan sonra ellerinde kalan herşeyi almak için eski yöntemlerini, yeni kılıflar altında piyasaya sürmeye hazırlanmaktadır. Yatırımları daha çok dışa yönelik ihracatı temel alırken; iç piyasayı serbest pazar uygulamaları ve ithal kolaylıkları ile uluslararası tekelere peşke çekmeye başlamıştır.

Bütün bu gelişmeler göstermektedir ki, Türk burjuvazisinin, zaman zaman bazı değişikliklere uğrasa da esas olarak 12 Eylül 1980'e kadar devam eden gelecekte karmakarışık ekonomi ve devletçilik uygulamaları, işbirlikçi-tekelci burjuvazinin 24 Ocak kararlarıyla tümenden tasfiyeye uğratılmaktadır. Daha çok orta sınıfların çıkarlarına hizmet eden ve bu sınıfların yaşamasına maddi zemin yaratan devletçilik politikası, sermaye yoğunlaşmasını engellediği ve kendisine rağmen, diğer burjuva sınıf ve tabakalara da sömürü ve yaşam olanağı tanıdığı için, işbirlikçi-tekelci burjuvazinin çıkarlarıyla çelişmektedir. Bu nedenle barajlar, yollar vb. alt yapı ile sınırlı diğer bir kısım büyük yatırım alanları dışındaki KİT vb. tüm devlet işletmeleri hızla özel teşebbüslere dönüştürülmekte, ya da iflas ettirilerek sermayeleri bankalara aktarılmaktadır. Özal Hükümetinin bürokrasiye yönelik tavırda bu politikadan kaynaklanmaktadır. Yani orta sınıflara karşı yürüttüğü politikanın ürünüdür.

Yeni hükümetin ekonomik politikasında, Kürdistan'a yönelik uygulamaları önemli yer tutacaktır. Deneyebilir ki bu politikanın hayata geçirilmesinde, hem yeraltı ve yerüstü zenginlikleri ile insan gücü ve hem de Türk ihracatının yoldığı Ortadoğu'ya olan coğrafik yakınlığı nedeniyle daha çok Kürdistan'a dayanılacaktır. Kürdistan'a yönelik ekonomik uygulamaların geçmişte olduğu gibi günümüzde de iki alanda derinleştirilmesi beklenmektedir.

Birincisi: halkımızın üzerinde gerçekleştirilen soygun ve talan, diğeri ise doğal kaynaklarımızın gaspıdır.

12 Eylül sonrasında halkımızın üzerinde uygulanan ve günlük yaşam haline getirilmiş olan sömürü ve talan, bu hükümetin uygulamaları ile daha dayanılmaz boyutlara varacaktır.

İşsizlik ve yoksulluk yine her evi ve her kişiyi etkisine alarak, yaşamı sürdürmek dahi hemen olanaksızlaşacaktır. Aktif nüfusumuzun ucuz emek gücü olarak metropoller ve dış ülkelerle taşınmasına daha fazla hız verilecektir.

İkincisi; tarlalarımızdaki ürünlerden başlayarak, tüm kaynaklara el konulması bu dönemde de temel uygulama olmakla birlikte, Kürdistan'a yönelik ekonomik politikanın en önemli unsur-

larını "Aşağı Fırat Projesi" ile Atatürk Barajı teşkil edecekleri. "İkinci Sakarya Zaferi" olarak adlandırılan bu projelerin gerçekleştirilmesi, Türk ekonomisinin yaşatılması ve saptanan yeni hedeflere varmasında, stratejik bir rol oynayacaktır. İhracat malları için en önemli yer tutan tahıl, hayvan ve hayvan ürünleri gibi temel gıda maddeleri yine esas olarak Kürdistan'dan ve halkın elinden yok pahasına alınarak temin edilecektir.

Turgut Özal'ın ekonomik politikası, aynı zamanda cuntanın askeri hedef ve girişimlerini gerçekleştiren ve hizmet eder bir tarzda şekillendirilmiştir. Buna göre yatırım, yatırım ve ihracat uygulamalarında ordunun ihtiyaçlarını sürekli dikkate almak ve bunu karşılamak zorundadır. Denilebilir ki, bu yönetimin içeriye yönelik ciddi yatırım programlarının başında orduya ait çeşitli işletme ve kurumlar gelmektedir.

Turgut Özal yönetiminin dış politikasında da ekonomik yönelimler ağır basacaktır. Bu konuda hemen hemen tüm dış politika gözlemcileri görüş birliği içinde bulunmaktadır. Bunun özellikle gelişmiş kapitalist ülkelerde ve genelde yadigarı olacak bir tarafı yoktur. Ancak egemenlik sisteminin önemli unsurlarından birini teşkil etmesi nedeniyle, Türk burjuvazisinin günümüze kadar sürdürdüğü geleneksel politikalar, bu yeni yönetim ile birlikte önemli değişikliklere uğramaktadır. 50 yıl aşkındır gözünü Batı Almanya'nın sadık bir üyesi olmaya diken ve fakat palazlanmak için sistemlerarası ilişkilerden ve denge politikasından yararlanmayı da ihmal etmeyen geleneksel kemalist dış politika, bu yeni yönetimle önemli bazı gelişmelerin de eşliğine gelmiştir.

12 Eylül rejiminin dış politikası, onun hem yayılmacı emelleri ve hem de işbirlikçi karakterine uygun olarak şekillendirilmiştir. İşbirlikçi-tekelci kapitalizmin sermaye, mal ve insan gücü ihracına dayanan yeni ekonomik politikası ve gelişme seviyeleri, rejimin dış politikasının temelini teşkil etmektedir. Aynı zamanda bu işbirlikçi-tekelci Türk burjuvazisinin yeni dönemde sömürgeci ve hatta emperyalist emellerinin de altındaki en temel dürtüdür. Evet, 12 Eylül rejiminin özellikle Ortadoğu ve Kuzey-Afrika'ya yönelik dış politikasında, ekonomik ve siyasal ve giderek askeri yayılma emelleri vardır. Ve Türk faşist cuntası açıktan sürdürdüğü yoğun askeri hazırlıklar ile, Güney Kürdistan işgalı gibi denemelerle, bu konudaki niyetlerini gizlemeye bile gerek görmediğini ortaya koymuştur.

Ayrıca rejimin dış politikasındaki bu yeni yönelim, ABD'nin bölge politikasını hayata geçirmekte de önemli bir rol oynamaktadır. Hatta denilebilir ki, yeni Türk dış politikasına bu rol ABD tarafından biraz da ısmarlama bir tarzda dayatılmaktadır. İsrail vb. bölgeden tecrit olmuş ülkelere dayanarak Ortadoğu'da politikalarını hayata geçiremeyeceğini bilen ABD emperyalistleri, özellikle İran şahlığının yıkılmasından sonra bölgedeki hakimiyet çabalarında Türkiye'ye dayanmayı esas almış, dolayısı ile işbirlikçi Türk yönetiminin bölgede en geniş kesimlere açılmasına büyük önem vererek, onu bu yönde teşvik etmiştir. O, çok iyi bilmektedir ki, mevcut rejimin böl-

gede açıldığı alanlar, ABD ve genelde emperyalist etki ve politikaların tanımlanabileceği alanlar olacaktır. Faşist Türk yönetimi böyle sistemli bir politikanın ürünü olarak, günümüzde bölgedeki ABD aleyhtar İran, Suriye vb. yönetimlerle ticari ilişki adı altında, temsil ettiği kesimin ekonomik çıkarlarını gerçekleştirirken, hem de emperyalist politikaları burada gündeme sokabilmenin zeminini yaratmaya çalışmaktadır.

Özal yönetiminin uygulamaya koyduğu rejimin bu yeni dış politikasının, Avrupa emperyalistleri ile ilişkiler bakımından aynı uyumluluğu göstereceği biraz şüpheli görünmektedir. Çünkü Türk dış politikası, genelde daha çok ABD emperyalistleri ve işbirlikçisi güçlerin çıkarlarına göre düzenlenmiştir. Bu bakımdan bölgede ABD ile hakimiyet mücadelesi yürüten AET ve özellikle Fransa mihveri ile ekonomik ve siyasal nedenler yüzünden zaman zaman ciddi çekişmelerin gündeme girmesi kaçınılmazdır. Günümüzde Avrupa'nın Türkiye'deki rejime karşı takındığı ihtiyatlı ve hoşnutsuz tutum bu çıkar ilişkilerinin bir ürünüdür.

Sosyalist ülkelere yönelik geleneksel anti-komünist dış politika, bu rejim altında daha da katmerlenmiş olarak devam etmesine rağmen, ekonomik ve siyasal hedeflerini gerçekleştirmek için en geniş kesimlere açılma taktiklerinin bir gereği olarak, bu ülkelerle de özellikle ticari ilişkiler çerçevesinde, ilişkilerin kısmen olsa artması beklenebilir. Sosyalist ülkelere yönelik bu politikadaki siyasal hedefler ise, faşist Türk rejimini tecritten koruyarak, bu ülkelerin Türkiye ve Kürdistan devrimci-demokratik muhalefetine destek vermelerini engellemekdir.

Ana yönelimlerini kısaca böylele belirleyebileceğimiz Özal Hükümeti, özellikle iç politika bakımından ciddi istikrarsızlıklara yol açacaktır. Bu, birçok nedenden ötürü kaçınılmazdır. Herşeyden önce Özal yönetimi, cunta ve ordunun desteğinde pervasızca uygulamaya koyduğu ekonomik politikası ile ciddi ekonomik ve sosyal çalkantılara ve giderek çeşitli patlamalara yol açacaktır. Ayrıca işbirlikçi-tekelci burjuvazinin çıkarlarının gerçek ve kararlı bir ifade olan bu politika, burjuva sınıflar arası mücadeleyi de oldukça kızıştıracaktır.

Görünen odur ki, sömürgeci-faşist rejim, politikasının tüm risklerini göğüslemeye hazırlanmış olduğundan, ne burjuva muhalefet ile arkasındaki Avrupalı çevrelerin baskısı ve ne de devrimci, yurtsever halk muhalefetine yarattığı ürküntü karşısına geri adım atmak niyetinde değildir.

Esasen Türk kapitalizminin yaşadığı somut gerçekler nedeniyle, bu mümkün de değildir. Cuntanın başı Evren çeşitli vesilelerle yaptığı konuşmalarda, bu gerçeği sık sık dile getirmiş ve burjuva muhalefet odaklarını şu konuda uyarmıştır. Girilen yoldan sapmanın ve mevcut rejimi zaafa uğratan çabalarının Türk burjuvazisine birşey kazandırması mümkün olmadığı gibi, sonuçta bu, halk muhalefetine güçlenmesine yol açarak rejimi toptan tehdit edecektir. İşte o noktada, en son konuyu da oynamış olmasından ötürü, Türk burjuva devletini kurtaracak hiçbir seçenek bulunamayacaktır. Bu mantık, Türk burjuva iktidarının somut

gerçekliğini özüne sadık bir biçimde yansıtsa da, hiçbir sınıfın kendi çıkarlarını başka sınıf ve tabakaların çıkarlarına gönül rızası ile feda etmeyeceği de bir o kadar gerçektir. Bu nedenle burjuvazinin genel çıkarlarını dikkate almayan, daha da ötesi belli bir azınlığın çıkarlarını genele hakim kılmaya çalışan bir politika, ne kadar gerçeği yansıtsa yansıtsın, yine de çatışmaya yol açacak ve dirençle karşılaşacaktır.

Günümüz Türkiye'sinde rejim-

min aldığı son kararlarla burjuva muhalefetine giderek sertleşeceği gözlenmektedir.

Siyasal ve askeri zorla etkisizleştirilmeye çalışan burjuva muhalefetin belli bir kesimi cunta ile işbirliğine yönelse de, ağırlıklı olarak Arjantin örneğinde görüldüğü gibi daha da sertleşeceği söylenebilir.

Esas olarak SODEP ve DY partileri etrafında yeniden örgütlenilmeye çalışan burjuva liberal ve küçük-burjuva muhalefete, Ecevit-Tunç gurbunun yeni bir odak biçiminde katılacağı ifade edilmektedir. Avrupa emperyalist çevreleri tarafından devrimi önleme açık görevi ile ve ABD işbirlikçisi tekel gruplarıyla uzlaşma temeline biçimlendirilmekte olan bu muhalefet hareketinin en önemli özelliklerinden biri de, yukarıda belirttiğimiz devrimi önleme temel görevinin bir gereği olarak, küçük-burjuva sol muhalefetin de bu politikamın kuşruğuna takılmasını sağlamaktır. Buna günümüzde özel bir önem verilmektedir. Devrimci-demokratik hareketin saflarında demokratik halk iktidarı için mücadelede önemli bir güç oluşturan küçük-burjuvazi, bazı emperyalist ve burjuva muhalefet çevreleri tarafından devrimci muhalefeti engelleme temeline kazanılmaya çalışılmaktadır. Avrupa'daki Kürdistanlı ve Türkiye'li göçmen bazı reformist küçük-burjuva "sol"larının, böyle bir kuşrukuluğa hazırlandıkları gözlenmektedir. Birakalım bir program temeline bir araya gelmeyi, kendilerini meşru dahi görmeyen burjuva muhalefetine ve onun uluslararası dayanaklarına kendilerini kabul ettirebilmek için, bu küçük-burjuva reformistlerinin devrimci harekete her yönden saldırılar için hummalı bir faaliyet içine girdikleri gözlenmektedir. Tüm bu çabaların mevcut gerçeklik içinde bu kuşrukulu "sol" a birşey kazandırmayacağı açık olmakla birlikte, bunun burjuva muhalefeti için, cuntayla aralarında çıkan çatışmasında kendisine hiç

de küçümsenmeyecek bir güç birikimi sağlayacağı ortadadır. Avrupa emperyalist çevrelerini de arkasına alan burjuva muhalefet, rejim henüz tüm unsurları ile kökleşmeden, onunla bir uzlaşmaya giderek, rejimi kendi çıkarları doğrultusunda sınırlı da olsa esnetmeye çalışmaktadır. Ancak yukarıda da belirttiğimiz gibi, cuntanın başı Kenan Evren en son olarak yeni yıl mesajında, buna asla izin veremeyeceklerini bir kez daha tekrarlamıştır.

delenin, rejimin çöküşünün kaçınılmaz hale geldiği noktada, eğer devrimci-demokratik muhalefet iktidara alternatif değilse, Arjantin örneği bir çözümle sonuçlanması beklenebilir.

Tüm bu gelişmeler karşısında, Türkiye ve Kürdistan'da devrimci ve demokratik güçlere önemli tarihi görevlerin düştüğü ortadadır.

Elbetteki görev, küçük-burjuva "sol"ların demokratik güçlere dayatmaya çalıştığı gibi, tekelci burjuvazinin bir kanadının da içinde yer aldığı ve Avrupa emperyalistlerine desteklenen burjuva muhalefetin kuşrukulu takılmak olamaz. Bu, devrimci ve demokratik hareketin, burjuva güçler arasındaki çatışmadan yararlanmaması gerektiği anlamına gelmez. Aksine günümüzde yaşanan bu çatışmanın, faşizmin karanlık baskı ve hakimiyet sisteminde önemli çatlıklar açtığı bir gerçektir. Ve devrimci-demokratik güçler bu çatlıkları daha da derinleştirerek, ondan kendi mücadelesi açısından yararlanmayı mutlaka başarmalıdır.

Kendi bağımsız program ve örgütlenmesine sahip olmak koşuluyla, ortak bazı noktalarda bu muhalefetle cuntaya karşı bazı uzlaşma ve paralellikler kurmayı red de edemeyecek olan devrimci-demokratik güçler, ancak bu koşullarda dahi sözkonusu ilişki ve uzlaşmaları, devrimi geliştirmek kesin koşullara bağlamak zorundadırlar. Kendi program hedeflerine yürürken, mevcut rejime karşı kendisi ile sınırlı da olsa yol almak isteyen böyle bir muhalefetle karşılaşmışında, onun burjuvazie karşı sosyalizme varma mücadelesini engellemeyecek demokratik bir halk iktidarı koşulluna bağlı olarak, onunla ortak iktidara bile yürüyebilirler. Evet devrimci ve demokratik güçler, bu anlayış temeline, burjuva muhalefet ile yol almaya hazırırlar.

Peki ya Türkiye ve Kürdistan'daki küçük-burjuva "sol", devrimciliğe bu kadar sorumsuzca sırtını dönüp ve hatta ona saldırıya geçerken, hangi koşullarda burjuva hareketiyle yol almayı düşündüğünü niçin açıklamamaktadır?

Açık ki bu güçler, girdikleri yolda devrimi satma temeline postlarını kurtarmaktan başka birşey düşünmemektedirler.

Devrimci ve demokratik güçler, bu tehlikeye karşı uyanık olmak ve ciddi teşhir ve tecrit mücadelesi yürütmek zorundadırlar.

Doğrudan Avrupa sosyal-demokrasinin devreye soktuğu bu "devrimi önleme hareketi"ne karşı, Kürdistan ve Türkiye devrimci ve demokratik güçleri bir yandan kendi iç örgütlenmelerini örmeyi tamamlarken, bir yandan da iktidarı hedefleyen örgüt ve mücadele taktikleriyle rejimin tüm zaafı ve çatlıklarından yararlanarak, adım adım iktidara alternatif bir güç haline gelmelidirler.

Kürdistan ve Türkiye devrimci ve demokratik hareketlerinin burjuvazinin kuşrukuluğunda ve burjuva demokrasisi için değil, kendi bağımsız örgütlenmesi ve eylemi temeline, temel ittifakını yaratarak ve diğer tüm muhalif güçleri de yedeğine alarak, demokratik halk iktidarı için mücadele edeceği açıktır.

Bu konuda FKBDC ve KUKC anlayışlarına dayanılarak, bu temelde pratik hazırlıkların geliştirilmesi, günümüzde devrimci ve demokratik güçler açısından en doğru seçenek olacaktır.

Burjuva sınıflararası bu müca-

3. YILDA

DAHA GÜÇLÜ BİR SERXWEBÛN İÇİN

YÜREĞİMİZİN UFUKLARINA

ÇEKİLEN BAYRAK

Serxwebûn
Bir biz biliriz
Tarihin yıkıntıları üstünde
Daha minnacık bir filizken
nasıl açtığını

Direnış yüzünü
Bir içimlik kokunu
Haykırışını bir biz biliriz
Kanlı elleriyle
Sömürgeciler kılıç sallamakta
yeşil dallarına
kızıl tomurcuğuna

Reformist
Küçük-burjuvalar
Birer pis kurtçuk olup
Saldırmak istemekte
taze fidelerine
gonca yüreğine
Sen ki şehitlerin kanından aldın
çelik suyunu

Kokunu yalçın dağlardan
Gün boyu güneşle göz gözeydin
Ey Serxwebûn
Bir biz biliriz
Senin nasıl açtığını
Nasıl yürüdüğünü güneşe
Bir biz biliriz
Dağlar seninle ferah
Ve bizler seninle özgürüz

Elya Xawerzê

BAĞIMSIZLIK SESİMİZİ

DAHA DA YÜKSELTELİM!

Serxwebûn, yayınlanan bu sayısıyla 3. yıla girmiş bulunuyor. Başarı ve eksiklikleriyle beraber iki yılı geride bıraktı. Geçen iki yıllık zaman zarfında kuşkusuz birçok önemli olay yaşandı. Ülkemiz, bölge ve dünyada bir dizi gelişmeler oldu.

Serxwebûn, tüm bu süreç içerisinde bu olayların içindeydi ve onları Kürdistan devrimci mücadelesini geliştirme amacından en küçük bir sapma göstermeksizin, devrimci çizgisi temelinde yorumlayıp kitlelere sundu.

Ayrıca, faşist Türk cuntasının Kürdistan'da estirdiği karşı-devrimci terör ve dağlar ve zindanlardaki direniş çeşitli yönleriyle işleyerek, amaçlarına sadık kaldı. Mazlum yoldaşın "Cuntaya karşı koyduğumuz eylemler, gösterdiğimiz direniş ve mahkemelerde haykırın sesimiz mutlaka kitlelere ulaştırılmalıdır." vasiyetini, Serxwebûn takdire değer bir biçimde yerine getirdi. Serxwebûn'un bunlardan başka hemen her konuda yayınlanan inceleme, araştırma ve yorum yazılarıyla bilincimizin açılmasında, kitlelere önderlik konusunda, devrimci yayıncılıkta örnek gösterilebilecek bir seviyede olduğunu söylemek, gerçeğin kendisini tekrarlamakta başka bir şey olmasa gerek.

Bu arada Serxwebûn çalışanları olarak, gazetemizin ve kendimizin bazı teknik konularda değerlendirmesini eleştirisini yapmak istiyoruz.

Kürdistan'da devrimci bir yayın organı çıkarmanın ne kadar zor olduğunu hepimiz biliyoruz. Günümüz koşullarında bu, bin kat daha boydudur. Serxwebûn'un basımı Avrupa'da olmasına rağmen, bu zorluklardan uzak değil, aksine iç içe bulunuyor...

Serxwebûn çalışanları olarak ilk etapta teknik bilimizi artırma sorunuyla karşı karşıya idik. Çok sınırlı olanaklara sahip olduğumuz bu alanda, tüm imkanları ağı kullanarak kendimizi geliştirmek için çabaladık. Bugün bu hala önümüzde duran bir sorun olmakla birlikte, ihtiyaçlara cevap verebilecek ölçüde ulaştık diyebiliriz.

Serxwebûn'un sayfa düzenine gelince; bu konuda arzu edilir bir düzene kavuşamadığımız açık. Yazıların uygun biçimde yerleştirilmesi, daha çok ve uygun fotoğraflar verilmesi, uygun stil ve büyüklükte başlıkların seçilmesi vb. konularda yetersizliklerimizin olduğunu biliyoruz. Önümüzdeki dönemde üzerinde önemle duracağımız ve gidermeye çalışacağımız eksikliklerimizden biri budur. Bu konuda aydınlatıcı mektuplarınızı bekliyoruz.

Okuyucuların hoşgörüsüne sığınarak değinmek istediğimiz bir eksiklik de yapılan harf hataları ve zaman zaman paragrafların yer değiştirmesi vb.'dir. Bu konularda çok titiz davranmamıza rağmen -hemen her yazı en az iki-üç kez kontrol ediliyor- özellikle harf hatalarına yine de rastlanılıyor. Zaman zaman cümlelerin anlamını değiştirebilecek kadar ciddi hatalara yol açabilecek bu eksikliği giderme doğrultusunda çabalarımızı yoğunlaştıracağız.

Gazetenin geçtiği konusunda mektuplar alıyoruz. Okuyuculara bu konuda hak vermekle beraber, bunun bizim dışımızdan kaynaklandığını belirtmek istiyoruz. Bu, biz Serxwebûn çalışanlarının yavaş çalışmasından kaynaklanmıyor, ama daha çok mükadele koşullarından kaynaklanan bir durumdur.

Serxwebûn'un 3. yılına girmesi vesilesiyle, Serxwebûn çalışanları olarak kısa bir değerlendirme yapmayı gerekli gördük. Belirlenmesi gereken daha başka şeyler de var elbette. Halkın gazetesi olarak bu zorlukları aşmada, yine en büyük desteği geniş halk kitlelerinden bekliyoruz.

Biz bugüne kadar daha iyi bir Serxwebûn yaratmak için görevimize sıkı sıkıya sarıldık. Bundan sonra da bu onurlu görevi yerine getirmek için tüm gücümüzü seferber edeceğiz. Siz okuyucuların vereceği destekle daha iyi bir yaratacağımıza inanıyoruz. Bunu kutsal bir görev olarak kabul ediyor ve emegimizi Serxwebûn'a katk etmekten gurur duyuyoruz.

KÜRDİSTAN'IN BAĞIMSIZLIK SESİ SERXWEBÛN
HEPİMİZİNDİR ONU KORUYALIM VE DESTEKLEYELİM!(Serxwebûn çalışanları)
Ocak-1984KÜRDİSTAN
DEVİRİMİNİN SESİ
SERXWEBÛN'A!

2. yayın yılını bitirip 3. yıla girdiği bu dönemde, bir sempatan olarak bu yazıyı kaleme almayı görev bilmekteyim.

Her yönüyle beyinlerimiz ve düşüncelerimize berraklık getiren Serxwebûn gazetesini daha güçlü kılmak ve şartlar ve koşullar ne olursa olsun en güçlü bir biçimde yaşatmada, teredüt göstermeden her türlü fedakarlığı yapmak, her Kürdistanlı yurtseverin görevi olmalıdır. 3. yayın yılına daha güçlü ve daha eğitici olacağına ve üstlendiği görevleri her yönüyle en etkili bir biçimde yürüteceğine inançım sonsuzdur. Serxwebûn gazetesini 3. yayın yılında yürekten selamlar ve çalışmalarında üstün başarılar dilerim.

3.1.1984 Hamburg
Naim.SERXWEBÛN
KARANLIĞIN İÇİNDE
DOĞAN KIZIL ŞAFAK
GİBİDİR!

Yüzyıllardır sömürgeci egemenliğin altında bulunan Kürdistan'da; devrimin sesi ve zaferin habercisi olan Serxwebûn gazetesi, 3. yılına girerken kendisine düşen görevi layıkıyla yerine getirmiş bulunmaktadır.

Sınırlı teknik eksikleri olmakla beraber, tarihin kendisine yüklemiş olduğu; sömürgecilikten kaynaklanan aşiretçi, aileci, kabileci, mezhepçi hertürlü bölünmüşlüğü son vermek, ulusal birliğimizi sağlamak rolünü yayın hayatında sorumlu ve seviyeli bir biçimde yerine getirmiş, Kürdistan devriminin sorunlarını çok yönlü işlemiş ve dünya, Ortadoğu, Türkiye ve Kürdistan'daki güncel gelişmelerin, haber ve yorumlar biçiminde objektif değerlendirmesini yapabilmıştır.

Serxwebûn, teslimiyet, ihanet ve dönekliğin acımasız düşmanı olmuştur....

Kürdistan'ın tüm parçalarındaki gelişmelere saygılarını açarak bu konuda rolünü de oynamıştır.

Çeşitli güçler tarafından kültürün değişik amaçlar için kullanılması ve yanlış yorumlanmasına son vermek için, ulusal kurtuluş mücadelesinde dil ve kültürün rolünü doğru bir biçimde ortaya koyarak olumlu bir adım atmış bulunmaktadır.

Ulusal kurtuluş hareketleri ile yaptığı röportajlar büyük anlam taşımaktadır.

Tarihimiz incelendiğinde görülecektir ki, halkımızın çıkarlarına hizmet niteliğini taşıyan bir yayından bugüne kadar soznetmek mümkün değildir... Çeşitli güçler tarafından Kürdistan adına çıkarılan yayınlar, sorunlara objektif yaklaşmadıkları gibi, Kürdistan halkının ve emekçi sınıflarının sesi olamamış, proletarya dışı sınıfların yani küçük-burjuva reformist-teslimiyetçi akımların yapısına uygun birer nitelik taşımışlardır. Geline bu günkü aşamada halkımız, sorunlara detaylı, kapsamlı ve ilkel bir biçimde yaklaşan Serxwebûn gibi bir gazeteye sahiptir ve bu da artık halkımızın sömürgecilerin tüm engellemelerine rağmen dünya halkları yanında ken-

disine layık olan yerini alacağının ifadesidir.

Yaşasın Halkımızın Bağımsızlık ve Özgürlük Sesi Serxwebûn
Hollanda'dan
Bir Gurup Serxwebûn Okuyucusu

SERXWEBÛN'A
EMEĞİ GEÇEN
TÜM ARKADAŞLARA!

Yazıma yayım hayatımı 2 yıldır başlarıyla sürdüren Serxwebûn gazetesi emeği geçen tüm arkadaşları, devrimci bir saygıyla selamlayarak başlıyorum.

Serxwebûn, yayınlandığı 2 yıllık süre zarfında halkın sorunlarını, ülkelerin sorunlarını ve dünya sorunlarını dile getirdi. Bizleri belli konularda aydınlatıp, üzerine düşen görevi olanakların çerçevesinde yerine getirmişti. Başlangıçta teorik sorunların bir kısmını içlediği için, bizler tarafından ağır kışırlandı. Hepsini okumakta bile zorluk çekiyorduk. Bu durum, sanırım Serxwebûn için de iyi oluyordu. Çün-

kü, bir halk gazetesinde yayınlanması gerekenleri yayınlamıyor, her konuya geniş yer veremiyordu. Çünkü, Serxwebûn öyle sıradan, basit bir gazete değil, sömürge bir halkın sesi olması itibarıyla çok yüklü görevleri vardır. Halkın tüm sorunlarına olmasa da, belli konulara cevap vermek zorundaydı. Böyle ağır sorunların altında kalkması için de çok çalışması ve Kürdistan halkının sesi olduğu için de, daha çok halkla kaynaşması, bütünleşmesi ve kitleleşmesi gerekmektedir. Bu konudaki ilk adımı atmış bulunmaktadır. Teorik sorunlar için ayrı bir dergi (Şoreşa Kürdistan) yani bir kitap çıkarması ile gazeteyi herkesin okuyabileceği bir duruma getirmişti. Artık şimdi Serxwebûn tamamiyle bir halk gazetesi ve Kürdistanlıların sesi durumundadır. Bundan sonraki çalışmalarını, daha çok halkın ilgisini çeken sorunlar ve bu sorunlara çözüm bulma temelinde sürdürmesi gerekmektedir.

Günümüzde bile varlığı ve yokluğu tartışılan 20 milyon nüfuslu bir ulusun sorunlarını dile getirmek için, değil Serxwebûn, ciltler dolusu kitabın bile yetmeyeceği bir gerektir. Fakat Serxwebûn, bu halkın uyanışını, çağla bağlantı kurmasını ve ulusal benliğini bulmasını aracı olmaktadır.

Serxwebün'dan istediğimiz, eksik bildiğimiz veya hiç bilmediğimiz ulusal kültürümüz hakkında bizimizi aydınlatması ve bu konularda biraz fazla ağırlık verilmesidir. Bizler, Serxwebün'dan çok şeyler öğreniyoruz ve eksik bilgilerimizi tamamlıyoruz. Temennimiz, bu başanların sürdürsün, ama artık böyle el kaplarında değil, kendi ülkemizde, kendi topraklarımızda ve bağımız bir ülkede. Bu arada herşeyi Serxwebün gazetesine yükleyeceğim. Bir okuyucu olarak bizimden de görevleri olduğunu biliyorum. Bu uğurda sizlere yardımcı olmak için, tüm Serxwebün okuyucuların üzerlerine düşen görevleri yapacaklarını temenni ediyorum.

Bizi, bize tanıtmada, önderimiz PKK ile kaynaştırmada üstlendiği aracı rolünden ötürü Serxwebün'ü içtenlikle kutlar, tüm arkadaşlara başanlar dilerim.

Yaşasın Kürdistan'ın Sesi
Serxwebün
Yaşasın Önderimiz PKK
4.1.1984
Basel

SERXWEBÜN HER KONUMUZLA ÖRNEK ALINMALIDIR!

Serxwebün'u anlamak ve eleştirmek ancak, 19. yüzyıldan günümüze kadar ve hatta Kürdistan'ın geleceğini iyi kavrayıp ulusal, sosyal ve sınıfsal mücadelesini bilmekten geçer. Bunun için ideoloji ve teoriyi, dönemin koşullarına uygun olarak mücadeleyi, kitlelere ulaştırarak bu konuda leninist yayıncılığın iki yıldan beridir hakkıyla (eksiklikler olabilir) yerine getirmiş diyebiliriz.

Serxwebün; devrimin temel meselelerini ve gerekli olan mücadele biçimlerini kendisinin her sayısında işlemiş bir konuma gelmiştir. Bu dönemde, (12 Eylül sömürgeci-faşist darbeden bu yana) faşist cunta her yandan, içerde ve dışarda her türlü baskı, zulüm, yoketme, imha planlarını birlikte kullanarak, devrimci gelişmelerin önüne engel olmaya çalışırken, diğer yandan da kendi faşistleşmiş kurumlarıyla faşist ideolojiyi kitleler arasında sokmak için her türlü çabayı sarfetmiştir. (Ahlaksızlığı, lümpenliği, kişilsizliği vb.) İşte tüm bu soyus oyunlara karşı Serxwebün, Serxwebün'ü dost, düşmana, özele Kürdistan halkına kabul ettirmiştir. Yani bu oyunlar boşça çıkmıştır. Yine bu konuda, bu tehlikeleri bertaraf etmek için bizim, yani Kürdistan halkının her türden içimide-dışımızda olan düşman ideolojisini yerle bir etmiştir. Ayrıca önemli bir şey, sömürgeci-faşist cuntanın barbarlığını uluslararası alanda da teşhir ve tecrit etmiştir. Bu konuda gerekli olan tüm malzemeleri son olarak ta Örgütlenme Üzerine, Weşanên Serxwebün (Serxwebün Yayınları)nda da bulabiliriz.

Bugün varlıkların dahi tartışılabilen bazı siyasi gruplar-ki bunların çoğunun varlıklarına döneme uygun icat edilmiş gazetelelerinden gazeteleleri içeriği kulaaktan dolma genellemeleri şifirilmiş, adeta bir dedikodu malzemesi haline getirmişlerdir. Gerektiğinde bazı sorunlar karşısında içine düştükleri çözümsüzlük ve gerekse de ideolojik-politik yetersizliklerinden dolayı bu gazeteleri de düzenli olarak çıkarmaktadırlar. Yine biraz daha sorun açarsak, mevcut ideolojik-politik yetmezlik, bu yayın organlarını "demokrasiyi ve sosyal-demokrasiyi" övme, bulmaca, fıkra ve benzeri günlük, hiçte devrime zerre kadar yararı olmayan geçici şeylerle geçiştirmeye zorlanmaktadır.

Kürdistan ve Türkiye devriminin en temel sorunlarından biri olan ittifak sorununda Serxwebün gazetesi hiçbir gursupal ve ulusal cıkış (faydacı) temeline yaklaşmamış tam tersine enternasyonalizmin en büyük örneklerini birini de bu alanda (ki bence en önemlisidir) her zaman sergilemiştir. Bazılarının "sol" adına direniş ve devrim şehitlerine sorumsuzca olan tutumlarına karşı, Serxwebün her sayısında devrimin temel taşı olan direnişleri anarak ve sömürgeci-faşist Türk cuntasına karşı ancak halkların uzun süreli direniş-halk savasıyla kurtulacağına ve bu uğurda ister bilincil, ister bilincisiz ama devrime, ülkesine, partisine inanarak şehit düşmüş insanların yarattığı şehitlik mertebesini her türlü gursupal cıkışlardan ayrılarak izahıyla birlikte incelemiş, halklara devrimci bir görev ola-

rak sunmuştur. Bunun yanında, senelerden beridir gazete çıkarılan Kürdistan halkı için yazıldıkları yazılarla dahi cesaret edip bunları kendi o gazetecilikleriyle kitlelere ulaştırmadılar ve ulaştırsalar da sorunlara, direnişlere ya tek tek ya da yüzeysel olarak yaklaşırlar. Zaten bunlardan o kadar ciddi bir çalışma (ittifak, mücadele, sorunlara yaklaşım, görevler vs.) halde bunları pek de beklemezdi. O halde Serxwebün her konumuyla (yazı, di, baskı, sorunlara bakış, görevler, ittifaklar vd.) örnek alınmalıdır diyorum.

Son olarak tüm emeği geçen ve gece-gündüz durmadan bilincil çalışan arkadaşlara üçüncü yla girenken daha büyük başanlar dilerim.

Paris
11.1.1984

SERXWEBÜN HALKIMIZIN SESİDİR!

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin sesi gazetemiz Serxwebün'ün iki yılını doldurarak üçüncü yılına girmiştir, yükü ve yoğun bir çalışma dönemi geride bırakarak gelecek yıllara, Kürdistan halkının ve öncü örgütünün, sesi olarak girmeye hak kazandığını söyleyebiliriz.

Kürdistan devriminin sesi Serxwebün'ün leninist yayıncılığa başladığı dönemin özelliklerini kavramanın gazeteyi daha yakından ve doğru olarak tanımmasını sağlayacağı inancındayım. Serxwebün yayınlarının tarihi biraz eskilere gitmekle birlikte, özellikle gazeteminiz sistemin, kapsamlı ve düzenli yayıncılığı iki yılını doldurdu. İşbirlikli-tekeli Türk burjuvazisinin ve emperyalizmin, Türkiye ve Ortadoğu'daki çıkarlarının bir ürünü olarak faşist cuntanın iktidara gelmesiyle komünistlere, sosyalistlere ve demokratlara içerde ve dışarda geliştirdiği baskılara özü, kapsamlı ve olayları objektif olarak sunabilecek bir yayının basım ve dağıtımında şurda duran, yıllardır Türk burjuvazisine hizmet etmiş boyalı basın bile yasaklandı, yurtdışında çeşitli yayınların yayını durdurmak için, her türlü çirkefliği girdiği açıkça gözlemlenmektedir. Serxwebün'ün ağır baskı koşullarında tüm engelleme ve saldırılara rağmen iki yılını doldurması sonucunu bu mücadeleyi adına layık bir şekilde sürdürebileceği ve üstlendiği görevleri yerine getireceği inancındayım.

Günümüzde sözüm ona Kürdistan proletaryasının ideolojisini formülendirdiği, ideolojik, politik ve örgütsel sorunların çözümlerine halkın ve kadroların ufkunu aydınlatmış iddia eden birçok gazete yayın hayatından çekilmek zorunda kaldılar. Mücadelelerin gelişimine ayak uyduramayan proletarya önderlikli ulusal kurtuluş çizgisine ve onun yayın organına saldırıya geçen, örgüt veya yayın organları mücadeleden çekilecek ve bu tutumlarına devam ettikleri müddetçe, ne mevcut durumun objektif tahlilini yapabilecek ne de; savunucuları sınıla ne derece önderlik ettikleri anlaşılacakla birlikte, üstünde şekillendikleri tabakanın sınıfsal çıkarlarını formülendiremeyecekler ve giderek dağılacak, parçalanacak ve güçsüz duruma düşeceklerdir.

Serxwebün yayınevinin yayınladığı ve elimize geçen yayınların önemini belirlemeden geçemeyeceğiz. Gerek bugüne kadar yayınladığı 15'e yakın kitap ve broşürle gerekse, 24 adet gazete, 4 adet özel sayısıyla birçok konuya ilişkin düşüncelerimizi berraklaştırarak yönelecek hedefleri açık ve net olarak gösterdiği inancındayım. Yol göstericiliği yalnız ideolojik, propaganda ve kültürel alanla sınırlı kalmamakta, aynı zamanda ülke, bölge ve dünya ile mücadelemizin gelişim seyrini somut olarak sunduğu iç hareketin kadro, sempatan ve taraftarların düşünce birliğini sağlamakta, devrimci ruh, bilinc ve karakter birliğini yaratarak, mücadeleyi insanlarda bulunması gereken yürek ve beynin ölçülerini gösterdiği inancındayım.

Serxwebün gazetesinin temel teorik sorunlara ilişkin programını, esas olarak tanımlayıp özellikle Temmuz, Ağustos aylarından sonra ağırlıklı olarak günlük gelişmelere, yorum, aktualite vb. konulara eğilmişse, bence Serxwebün'ün tüm Kürdistan yurtseverlerinin okuyup, gelişmeleri objektif olarak öğrenebileceği bir yayın durumuna getirdi. Bu yapıyla daha fazla kitleleşerek güçlü bir konuma yükseldi. Mücadelemizin belicim seuri

dikkate alınrsa, önümüzdeki dönemde Serxwebün'ün haber alanında daha zengin olacağı ve bu yapıyla kadro ve kitlelere daha çok bilgi sunarak mücadeleden öndeki engelleri aydınlatarak ortadan kaldırılmasına en büyük yardımı yapabileceği inancındayım.

Serxwebün çalışanlarına
başanlar dilerim.
Meclt

SERXWEBÜN YAZI KURULUNA!

Serxwebün'ün ikinci yılına girmesi iki yıllık bir süreyi geride bırakması bizim için önemli bir şeydir. Serxwebün gazetesinin iki yıldır yayın alanında katettili mesafe herkes tarafından görülmektedir. Fakat bu kadar gelişmiş yayınları kitlelere götürme ise zayıf olmuştur. Aslında şü anda Serxwebün gazetesi tüm Avrupa'daki Kürdistanlı kitlelere ulaşmalydı. Bugün bakıldığında Serxwebün'ün sınırlı bir okuyucu çevresi vardır.

İkinci yılını doldururken benim Serxwebün'a önerilerim şu olacaktır: - Serxwebün gazetesi sistemin olarak ayrı belli bir gününde çıkmalıdır. Mesela Ekim ayının gazetesi Kasım ayında çıkmamalıdır. Bu tür gecikme dağıtımada eksikliğe yolacaktır. Bundan dolayı Serxwebün her ayın 15'inde dağıtılmalıdır.

- Serxwebün'a aboneleri çoğaltmak gerekir ve bunun için gazetesinin bir bölümünde buna yer verilmeli.

- Gazetede çıkan haberler eski haberler olmamalı, olaylar geliştiikten sonra hemen gazeteye yansımaları. Örnek olarak Ağustos ayında meydana gelmiş herhangi bir olay Kasım ayındaki gazetede yermaktadırlar. Artık o haber güncelliğini yitirmiş oluyor.

- Dünyada bu ay adlı köşede biraz da Afrika ülkelerinde ve Hindicini'deki durumları ve gelişen olaylara yer verilmelidir.

- Geçmişte birçok defa yayınlanan röportajlar devam etmeli, çeşitli sosyalist ülkelerdeki devrimci önderler ve ulusal kurtuluş hareketlerinin önderleriyle röportajlar yapılmalıdır.

- Şu ülkelerden özellikle gazetedeki haberler yermalı: Vietnam, Laos, Dofar, Gine, Eritre, Angola, Mozambik, El-Salvador, Küba vb. Bu ülkelerin ekonomik, siyasi durumuyla ilgili yazılar yazılmalı.

- Kültür ve sanata ağırlık verilmeli.

Frankfurt'tan bir SERXWEBÜN okuyucusu
A.S.

SERXWEBÜN'UN BAŞARISI BİZİM BAŞARIMIZDIR!

12 Eylül 1980 faşist darbesinin ardından Türkiye ve Kürdistanlı güçlerde bir dağılmanın, çözümsüzlüğün ve esas görevlerin istismar edildiği görülmektedir. Adeta her alanda dağınıklık, kaosun ve ne olduğu sorusunun sorulduğu bir dönemdir. Bu durum en olumsuz bir şekilde "yayın" alanına yansımış ve ne idüğü belirsiz tonlarca dergi, gazete, broşür piyasaya sürülmüştür. Tümünde görülen ortak özellik, sorumsuzluğun meşru gösterilmesi çabasıdır.

Böyleli bir dönemde yayın hayatına giren "Serxwebün" Kürdistan devriminde oynanan karanlık emelleri teşhir etmek ve doğru devrimci izahları sayıfalarla şekillendirmekle kalmamış, Türkiye ve Ortadoğu devrimci güçlerinin toparlanmasında perspektifler sunmuştur. Konuya ilişkin olarak devrimin temel sorunlarını seriler halinde yayınlamıştır. Bu yönüyle siyasi haber, yorum yanında teorik yayın olma gibi bir özellik de taşımıştır. Bu nedenle kitlelerin seviyesine üzerinde seyretilmiştir.

17. Sayıdan itibaren teorik, ideolojik ve önemli politik gelişmeleri, yayını hayatına başlayan "Şoreş Kurdistan"ı devretmiştir. Böylece haber, yorum, kültür vs. konulara daha fazla yer verme olanağına kavuşmuş ve gerçek bir kitle gazetesi olma konumuna yükselmiştir. Kitlelerin daha iyi okumalarını ve kavramalarını olumlu etki yapmıştır. Yine çeşitli güçlerce "kitle gazetesi" kavramı, daha çok kitle kuyrukçuluğu olarak anlaşılması ve yayın faaliyetlerinin gerçek işlevini yi-

tirmesi tehlikesi yayınmıştır. Serxwebün, bu konuda leninist yayın anlayışını icra etmiş ve kitle gazetesi kavramına, kitleleri gazetesinin seviyesine çıkararak gerçek anlamını vermiştir.

Ayrıca Serxwebün, iki yıl süresince zindanlarda gelişen direniş kamuyuuna iyi bir şekilde ve tüm yönleriyle maletmiş ve gerici illarının olumsuz etkilerini önemli oranda bertaraf etmiştir. Kitlelerin ufkunu, ülkede gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi hatlarıyla açmış ve direnç, azim, cesaret, umut ve mücadele ruhu vermiştir. Her renkten düşman güçlerin mücadelemize ve önderimiz PKK üzerinde karanlık emellerini, demogojilerini, yalan propagandalarını boşça çıkarmış ve doğru devrimci direniş hatlarını kitlelere taşırmada önemli rol oynamıştır.

Yine Dünya, Ortadoğu, Türkiye ve Kürdistan'daki siyasal gelişmeleri objektif bir bakış açısıyla değerlendirmiş ve kitlelerin her gelişiminde tavır takınmalarında perspektifler vermiştir. Kürdistan'ın dört parçası arasında bağlantıyı sağlayan ilk ve tek yayın olma gibi tarihsel bir özellik de kazanmıştır. Bu itibarla her parçadaki çok çeşitli gelişmeleri net bir şekilde kitlelere aktarmış ve zararlı güçlerin sahte değerlendirmelerini teşhir etmiştir.

En önemlisi de yeni dönemde ülke zemininde "örgütlenme" faaliyetlerini başanıyla sürdüren PKK partizanları aracılığıyla Orta-Kuzey-Batı Kürdistan'daki objektif gelişmeleri kitlelere mal etmede ve ülke ile dünya kamuyu arasında köprü rolüne haiz tek yayın organı olma özelliğine sahiptir. Bugüne kadarki ülkenin çeşitli alanlarında çeşitli konulara ilişkin somut gerçekliği sayıfalarında işlemiş ve kitlelerin ilgi ile izlemelerini olanağı sağlamıştır. Daha birçok alanda başarılı özellikler arz eden gazetemiz Serxwebün, kitleleri devrim sorunları etrafında birleştirmesi ile "leninist yayın" özelliğine kavuşmuş gerçek kitle gazetesi olduğunu geçmiş yayın döneminde ispatlamıştır.

Yeni yayın döneminde bu rolünü daha da geliştirmesi, en geniş okuyucu kitesinden, yazı kuruluna kadar herkesin ortak çabası ve kollektif bir çalışmanın ürünü olacaktır. Tüm Serxwebün çalışanlarına önümüzdeki yayın döneminde başanlar dilerim.

Stuttgart'dan
bir Serxwebün okuyucusu
26.12.1983

KÜRDİSTAN DEVİRİMİNİN SESİ YOLUMUZU AYDINLATMAYA DEVAM EDİYOR!

Kürdistan'daki maddi yaşam koşullarını büyük oranda tekelinde tutan sömürgeci faşist Türk devleti aç kalması ve gücünü zayıflatan zenginlik kaynaklarını kemirmeye devam etmektedir.

İşçilerimizin emeği, köylülerimizin ürünü üzerinde askeri faşist zorunu uygulayarak ağır sömürü ve vurgunlarla ekonomik sıkıntılarını hafifletmeye, savaş yöntemlerini en acımasız ve en barbarca uygulamaya koyarak adeta bir pasifikasyon ortamı yaratmakta, katıksız faşizm olarak kemalist ideolojisiyle halkımıza zorla kabulettirmeye ve bilinçlerini karartmaya çalışmaktadır.

Yine sosyal-govenizmin Türkiye somutunun bir ürünü olarak ortaya çıkan ve giderek Avrupahlaşan Kürt küçük burjuva reformistlerinin salt ticari amaçla çıkardığı, siyasi örgütsüz yapıları dolayısıyla Kürdistan'ın somut siyasi ve ekonomik muhtevasını vermekten uzak olan yayınları, ulusal ve toplumsal kurtuluşun gelişmesine yardımcı olmaktan sürekli kaçınıyor ve bu konularda düşünce üretmeyecek kadar zavalılaşarak bu yaygının temsilcileri bulanık suda balık avlamaya götürürken, devrimin teorik sorunlarının kavranması da kitlelerin ufkunu karartmaya çalışan bir kördüğüm haline almıştır.

1970'lerle birlikte ortaya çıkan ulusal kurtuluşçu düşüncelerin programına, programında örgütüne kavuşturulması ile kısa süreli direniş

Devami Syf: 19'da

SERXWEBÜN'A

2 yıldan beri yayın hayatını sürdüren Serxwebün, halkımız içinde olsun, dünya kamucuyunda olsun düşmanın karakterini, emperyalist oyunları, sosyal demokrasi ve ona yaslanan Kürt küçük-burjuvalarının hesaplarını ve yine mücadelesinin nasıl gelişeceğini duyurmuş; tüm sahtekârlık ve iki yüzlülükleri açığa çıkarmıştır.

Ben Serxwebün'ü eleştirecek olursam, ülkemiz olan Kürdistan'dan mektup ve haberlerin çok olmasından dolayı eleştiririm. Eğer Serxwebün'da Kürdistan'dan haber ve mektuplar daha sık yayınlanırsa iyi olur. Teşekkür ederiz, devrimci selamlar.

Saabücken'den bir yurtsever
İbrahim

SERXWEBÜN; SEVİYELİ, KARARLI ve YOLUMUZU AYDINLATAN BİR SİYASAL GAZETEDİR!

Bizim ufkumuzu açan, yolumuzu aydınlatan doğru yolu gösteren, Kürdistan devriminin sesi Serxwebün'le!

Emperyalizm, sömürgecilik karşı direnerek zafer kazanmak isteyen bir halk her şeyden önce, kendi zaferini garantileyebilmek için kendi devrim çizgisini, temel sınıfları, stratejisini, taktiklerini, dostunu, düşmanını iyi tahlil etmeli. Bu da yetmez, ülkesinin tarihini, toplumun özelliklerini ve çağımız doğru devrimci bir tarzda tahlil edip, buna uygun örgüt ve mücadele biçimini geliştirmelidir. Bunu yapamayan bir halk veya partinin düşmanı yok edip, başımsızlığını kazanması, zafer elde etmesi mümkün değildir. Nitekim dünya devrim tarihi, bunları örnekleriyle doludur.

Halklar, siyasal iktidarı ele alabilmek için, genel olarak düşmana karşı tüm mücadele biçimlerini kullanırlar. Yani nasıl ki, kendi egemenliğini devam ettirmek için devleti, ordusu, mahkemesi, radyosu, TV'si ve gazetesi ile halk kitlelerini uyutup, kendi gerici egemenliğini devam ettirmek istiyorsa, devrimci güçler de düşmanın bütün bu saldırılarına karşı, tüm mücadele biçim ve araçlarını devrim için düşmana karşı kullanarak savagırlar.

Bu durumu, ülkemizin somutuna indirgersek, düşmanın büyük bir tehlike arzettiği ve günümüzde halkımızın önderi ve başımsızlık mücadelemizin öncüsü PKK'yı imha etmek için, açık savaş ilan ettiği, yani ülkemizin çağa açılmasını, tarihin akışını zorla durdurmak, engellemek ve kendi yöre ideolojisini, kültürünü halkımıza zorla kabul ettirmek istediği her gören göz için açıktır.

Bütün bunlara karşı, halkın öz çıkarlarını, savunacak ve halkın gerçek kurtuluşu bilince çıkarp, düşmanın bu alandaki faaliyetlerini teşhir ve tecrit etmek gerekiyordu.

Evat halkın eğitimini sağlayabilmek için, çeşitli mücadele biçimi ve araçları vardır. İşte Serxwebün, cuntanın halkımıza ve onun önder gücü PKK'ye terör estirdiği bir ortamda yayıncılık hayatına başlamıştır. Ve Serxwebün, yukarıda bahsettığımız araçlardan bir tanesidir.

Serxwebün, çıkış noktası olarak, ülke gerçekliğinden yola çıkmış ve ülkemizin, halkımızın tarihini, toplumumuzun özelliklerini, buna karşılık olarak düşmanın (yani Türk burjuvazisinin tarihini, zor sistemini, Kemalizmi) doğru, devrimci bir tarzda tahlil etmiş ve düşmanın karşı-devrimci zoruna karşı halkın devrimci zorunu, şiddetini, Kürdistan'da gelecek olan halk savasının siyasal programını ve sanatını, leninist bir tarzda işlemiştir. Bununla da yetinmeyerek, faşist cuntanın, halklarımızı uygulamış olduğu baskı, sömürü ve faşizmin kurumlaşmasına karşı cuntanın yıkılmasını, bir

Devami Syf: 19'da

PARTİZANIN MEKTUBU

İRAN-IRAK SAVAŞI VE TÜRKİYE

Eylül 1980'de Irak'ın İran'a saldırısıyla başlayan söz konusu savaş, ilgili iki ülkenin hakim sınıflarının ve emperyalizmin çıkarlarının çözümlenmesi sınırları içinde kalarak günümüze kadar gelmiştir. Bu savaş, iki ülkenin hakim sınıflarının çıkarlarının bir yansıması olduğu gibi, emperyalizmin bölge politikasının da bir devamı özelliğindedir.

Emperyalizmin, üçüncü bunalmış dönemi boyunca izlediği Ortadoğu politikasının doğrudan bir ürünü olarak, çeşitli odaklarda, yine çeşitli güçlerin karşı karşıya getirildiği savaşlar baş göstermiştir.

Bu odaklardan biri de üç yıldan fazladır devam eden İran-İrak savaşıdır. Bu savaş 1975'lerden sonra tekelleşerek ayrımsız sürecine giren Irak burjuvazisi tarafından emperyalizmin İran'a ve Basra Körfezi'ne yönelik amaçlarını gerçekleştirmek üzere başlatılmış, fakat beklenen sonucu vermemiş, geline nokta savaş başlatılan tarafı tam bir çıkmazla yüzyüze bırakmıştır.

Irak gericiiliğinin, emperyalizmin kışkırtmasıyla başladığı bu savaşın çok yönlü amaçları olduğu, uzun süren savaş boyunca kendisini ortaya koymuştur. Bu amaçları kısaca şöyle sıralamak mümkündür:

- 1- 1975'lerde İran'ın Güney Kürdistan mücadelesine sağladığı desteği kesmesinin karşılığı olarak, Irak tarafından İran'a verilen toprakları tekrar geri almak;
- 2- Basra Körfezi'ni kuşatan bu toprakları, Körfez üzerinde bir denetim alanı haline getirmek;
- 3- Kendisini tamamen topraklayamamış İran yönetimini, böyle bir savaşa çekerek yıpratmak ve Şah yanlısı gerici güçlerin tekrar iktidar olması için gerekli ortamı yaratmak;
- 4- İç ve dış kamuoyunun dikkatini savaşa çekerek, Irak devrimci-demokratik hareketi ile Kürdistan'ın ulusal muhalefeti bastırmak.

Anlaşılabileceği gibi tüm bunları hedefleyen savaş, Irak burjuvazisi ve emperyalizmin ortak çıkarlarının bir ifadesi olarak patlak vermiştir. Savaş, Irak yönetiminin Eylül 1980'de İran'ın önemli petrol yataklarının bulunduğu Kuzistan bölgesine yönelttiği ani bir saldırıyla başladı. Irak'ın teknik üstünlüğü nedeniyle ani saldırı taktikinde başarı kazanması mümkündür. Ve de böyle oldu. İlk elde Abadan, Hürremşehr, Ahvaz ve Dezful kentlerini ele geçiren Irak yönetimi, bununla hem İran'ın Basra Körfezi üzerindeki denetimini kurmayı ve hem de stratejik öneme sahip petrol yataklarını ele geçirecek İran ekonomisini çöküntüye uğratmayı amaçlamaktaydı. Bu alan temel saldırı hattı olarak ele alındı. İkinci saldırı hattı ise, Mihran'dan Kasrı Şirin'e kadar olan alandı. Bu ikinci saldırı alanı aslında İran'ın Bağdat'a yönelik muhtemel saldırısını kırmayı hedefleyen taktik bir saldırıydı. Savaşın (saldırının) temel alanı ise Dezful'den Basra Körfezi'ne kadar uzanıyordu.

Ani saldırı üstünlüğünü kullanan Irak, yaklaşık bir buçuk yıl savaş alanında insiyatifi elinde tutmasını başardı. İran giriştiği üç temel karşı taarruzla 1982'nin başlarından, ortalarına kadar, Irak güçlerini topraklarından çıkararak denge durumuna ulaştı. İran bu üstünlüğü devam ettirerek kısa sürede saldırı konumuna geçti ve böylece savaşın insiyatifi eline geçirmiş oldu. Amara kentinden Basra Körfezi'ne kadar olan alan üzerinde Irak'ın savunmaya iten İran kuvvetleri savaş devam ettirdi. İran'ın temel saldırılarının bu alana yönelmelerinin nedenleri; aynı alan üzerinde yaşayan Şii halkın desteğini almak, İran'ın Basra Körfezi'ne bağlı olarak, Körfez üzerinde denetimi kurmak ve kutsal Şii kentleri olan Necef ve Kербela kentlerini ele geçirmekti.

Fakat bu plan, alanın bataklık olması, teknik seviyenin düşüklüğü ve taktik gerilik gibi nedenlerden ötürü yorucu ve yıpratıcı bir savaş yürütülmesine rağmen başarıya ulaşamadı.

Irak bu alandaki savaşın çıkmazını görünce, savaşı daha da küzeze yani Mendelli-Zurbatiye arasında kalan alana kaydırmak zorunda kaldı. Bu savaş alanı da, İran sınırlarından Bağdat'a en yakın alan olduğundan, Irak gücünün belirleyici kısmını bu alana mevzilen direrek, İran saldırılarına karşı güçlü bir savunma hattı oluşturmuş oldu. İran yüksek moral ve inanç ve yoğun nüfusa dayanarak girdiği bu savaşta teknik gerilik nedeniyle, Irak güçlerinin yarattığı barajı aşamadı.

Bu alan üzerinde beklendiği sonucu alamayan İran, saldırılarını daha küzeze, Kürdistan topraklarına kaydırdı. Bu üçüncü saldırı alanında Bağdat'ın zorlanması kolay değildi. Çünkü burası Irak sınırları içerisinde Bağdat'a en uzak köşe durumundaydı. Buna rağmen İran'ın saldırılarını bu alana kaydırmasının belli politik ve askeri amaçları vardı. Bu amaçları kısaca şöyle sıralamak mümkündür:

- 1- Irak'a yönelttiği saldırılarda başansız kalınca, alanın engelbeli özelliğinden de yararlanarak savaşı yıpratma düzeyinde tutmak;
- 2- Hacı-Ümrân üzerinden saldırarak zengin petrol yataklarına sahip ve bu konumyla Irak ekonomisi içerisinde önemli yer tutan Güney Kürdistan kentlerinden Musul ve Kerkük'ü Irak'ın denetiminden kopararak, Irak ekonomisini zor durumda bırakmak;
- 3- Engelbeli araziye sahip Kürdistan topraklarından Irak'ın teknik düzeyini sınırlı da olsa işlemez hale sokmak;
- 4- Bu alanda bulunan I-KDP'si gibi önemli bir gücü savaşa almanın çekerek Irak yönetimini içten zorlamak;
- 5- Hacı-Ümrân mıntıkasının ele geçirilmesiyse bu alan üzerinden Saddam'la bağ kuran Kasımlı güçlerinin Bağdat'la olan bağıni kesmek, giderek İran'ın Doğu Kürdistan'a yönelik faaliyetlerinin etkinliğini artırmak;
- 6- Hacı-Ümrân mıntıkası Soran Kürtlerinden oluştuğundan Tala-

bani güçlerinin örgütlendiği alanlardır. I-KDP'yi, Talabani güçleriyle çatışma içerisine sokarak, her iki gücü de yıpratıp gücün düşürmesi ve Güney Kürdistan ulusal muhalefetinin çıkmazını derinleştirmek.

Savaşın Kürdistan'a sıçratılmasının belli başlı nedenleri olarak bunları saymamız mümkündür.

Irak'ın başladığı savaş kendisini bir yıkımın eşiğine getirirken, amaçladığının tersine bu savaşı basamak olarak kullanan İran yönetiminin iç hakimiyetini pekiştirmesine yol açmıştır. Irak'ın savaşı vasıta olarak kullanıp iç muhalefeti bastırma çabaları ise tamamen başarısızlıkla sonuçlanmış, yaşanan ekonomik ve sosyal çöküntü nedeniyle muhalefet daha da güçlenmiştir.

Savaş alanında insiyatifi ele geçiren İran yönetimi ise, bu yönlü çabalarında önemli başarılar elde etmiştir. Dikkatleri savaşa çekerek, muhalefet içerisinde örgütlü bulunan belibaşlı güçleri (Halkın Mücahitleri, TUDEH, Halkın Fedaileri vb.) önemli oranda etkisizleştirmeyi başarmıştır. İran muhalefetinin böyle bir sonuçla karşı karşıya kalmasında kendi hata ve eksikliklerinin payı belirleyicidir. Fakat yönetim muhalefetini hata ve eksikliklerinden yararlanmayı bilerek, savaşı da muhalefeti bastırmada önemli bir basamak olarak kullanmıştır.

Bugün İran, savaşı yıpratma düzeyinde tutmaktadır. Bir yandan Irak'a karşı taktik saldırılarını bu aşamada tutarken, diğer yandan da Irak muhalefetinden bir şii örgütü olan Hizbül Davanın güçlenmesini hızlandırmaya çalışmaktadır. Hizbül Dava bugünkü konumuyla iktidar olma gücünden hala yoksundur.

Üç yıldan fazladır devam eden, yaklaşık yarım milyon insanın öldüğü, bir milyon dolayında insanın yaralandığı bu savaştan, İran yönetimi ustaca yararlanmaktadır. İran savaşın kesilmesinden yana değildir. Savaşın kesilmesi durumunda, İran yönetimi iç muhalefete karşı karşıya kalacak ve bu da kendisini Irak-İran savaşının yarattığı zorluklardan daha fazla zorluklarla karşı karşıya bırakacaktır.

Emperyalizmin kışkırtmasıyla İran'a saldıran Irak, sonunda savunma durumuna düşmüş ve bugün yıkımın eşiğine gelmiştir. Ekonomisi önemli oranda yıpranmış ve savaşı beslemekten uzak bulunmaktadır. Ordusu moral açıdan çöküntüye uğramış ve dağılma yüzüye gelmiştir. Muhalefet ezilmesiyse bir yana, daha da gelişme göstermiş; uluslararası gericilikle giderek pekiştirdiği ilişkiler nedeniyle yönetim dünya kamuoyu nezdinde daha da teşhir olmuştur. Türk faşist yönetimi bu savaşa gereğinden fazla ilgi göstermekte ve gelişmelere müdahale için her bakımdan hazır beklemektedir.

Savaş başından beri ilgilie izleyen Türk yönetimi, savaşın Kürdistan'a kaydırılmasından sonra daha tedirgin olmuşa benzemektedir. Kerkük'ten Zaxo üzeri Yumur-talık'a uzanan petrol boru hattı hem Irak ve hemde Türkiye açısından

OKUYUCUYA

Yeni yayın dönemimizde açtığımız bu sayfa ile önemli bir eksikliğimizi gidereceğimizi kanısındayız. Geçmiş dönemlerde içerik itibarı ile esas olarak kadrolara hitab eden gazetemiz, girilen yeni döneme uygun olarak, yayın ilkeleri aynı kalsa da kapsam ve içerikte bir yenilemeyi gerçekleştirmek zorundadır.

KUKM günümüzde son yıllarda yapılan hazırlıkların her alanda ülkeye taşınması sürecine girmiş bulunmaktadır. Bu süreç aynı zamanda, kadroların belirleyici rollerini oynayacakları bir süreç niteliğindedir. Bir başka deyişle, kadrolar bu dönemde teorik, siyasal ve pratik düzeydeki edindikleri tüm bilgi, tecrübe ve yetenekleri pratiğe aktaracak, stratejik ve taktik yaklaşımların maddi bir güce dönüşmesini sağlayacaklardır. Yeni dönemin, özellikle temel konularda görüş oluşturma değil, oluşturulmuş görüşlerin hayata geçirilmesi dönemi olmasından ötürü bu süreçte söz söyleyecek olanlar da ağırlıklı olarak pratik ve o pratiği omuzlayan kadrolar olacaktır.

O nedenle bu sürecin başarıyla aşılması için, onun yaratıcısı olan kadroların sesine kulak vermek, yaptıkları belirleme ve değerlendirmelere dikkatle eğilmek gerekir Özellikle ülke sahnında faaliyet yürüten partizanların ideolojik, siyasal ve örgütsel tüm yaklaşımları çok çetin koşullarda ve fakat gerçek zeminde, mihenk taşına vurdukları gözönüne getirilirse, onların bu süreçle ilişkin görüş ve belirlemeleri elbetki büyük önem taşımaktadır. Bu bakımdan, önümüzdeki yayın döneminde esas olarak teori ile pratik arasındaki köprüyü döşeyerek bu temelde ülkenin ve halkın nabzını eline alan kadroların, o gerçekliğin ifadesi olan seslerine kulak verecek ve onu en yeterli bir biçimde kamuoyuna ulaştırmaya çalışacağız.

Partizanın sesine kulak vermek, halkımızın yaşadığı korkunç acılar, maruz kaldığı katliamlar ile itildiği yok olma sürecine karşı sürdürdüğü direnişe kulak vermektir. Partizanın sesine kulak vermek, Kürdistan Devrimi'nin karşı karşıya bulunduğu sorunlara ve yürütülen devrimci direniş mücadelesinin sonuçlarına kulak vermektir.

Gazetemiz halkımızın gözü, kulağı ve dili olan bu sesi her yana duyurmak ve mücadelemizin ihtiyaçlarına cevap verecek bir faaliyet gerçekleştirmek için üzerine düşeni yapacaktır.

Aynı şekilde tüm devrimci ve yurtseverler de, sömürgeci faşist yönetime karşı halkımızın ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde bir rol oynamak istiyorlarsa, somut gerçekliğimizin ifadesi olan ve geleceğin yaratılmasında en belirleyici konumda bulunan partizanın sesine kulak vermeli, her bakımdan onu izleyip desteklemelidirler.

SERXWEBÜN

büyük öneme sahiptir. Irak bu kanal üzeri günlük petrol dış satımının 2/3'ünü, yani 600.000 varil ihrac etmektedir. Yine Türkiye petrol dış alımının önemli bir kısmını bu kanal üzerinden sağlamaktadır. Bundan dolayı her iki ülke yönetimi, sözkonusu petrol boru hattının tehlikeye girmesini asla kabul edememektedirler. Ayrıca eskiden beri Musul ve Kerkük'ü kendi yemliği olarak gören Türk hakim sınıfları uygun koşullar doğduğunda burayı tekrar ele geçirmek için pusuda beklemektedirler.

Bugün iki ülke arasındaki savaş Musul ve Kerkük yakınında cereyan

etmektedir. Bu konuda Türkiye İran'ı tehdit ederek dikkatleri Musul, Kerkük ve bu alanda uzanan petrol hattı üzerine çekmiştir.

Faşist Türk yönetiminin, faşist Irak yönetimine bu savaştan dolayı fiili destek verdiğine dair birçok belirti var. Eylül 1983 başlarında Güney Kürdistan'ın Zaxo mıntkasında düşürülen Türk savaş uçağını bu yönlü bir kanıt olarak görülen az değildir. Bu görüşe göre sözkonusu uçak, İran mevzilerini bombaladıktan sonra Irak üzerinden tekrar Türkiye'ye dönmeye çalışırken, İran

DÜŞMAN TELÂŞI İÇİNDE SALDIRIYOR!

AMA DOĞAN SONUÇ ONUN KORKUSUNU DAHA DA DERİNLEŞTİRİYOR!

Sömürgeci-askeri faşist cuntanın iktidara gelmesinden sonra, Kürdistan'ın her ilinde olduğu gibi Adıyaman'da da azgın bir terör estirildi. İlerici, yurtsever, devrimci, demokrat ve hatta oğlu veya kızı devrimci olduğu için yüzlerce kişi tutuklanarak yoğun bir işkenceye maruz bırakıldı ve çoğu sakat hale getirildi.

Cuntanın operasyonları özellikle kırsal kesimde halen devam ediyor. Operasyonlarda, köyler sabaha karşı çembere alınarak genç-ihitiyar demeden köy halkı harman yerine toplanıyor. Erkeklerle en adi küfür ve hakaretler yağdıran sömürgeci faşist cunta kuvvetleri, analan-bacıları da yerlerde süründürerek sarkıntılık da dahil al-çakça uygulamalarda bulunuyorlar. Erkeklerin bıyıklarını kesip kendilerine yediyorlar, buna karşı direnenlere ise yiyene kadar işkence yapıyorlar. Tüfek dipçikçileri ve coplarla halka saldırıyor, her defasında adeta yeni bir katliam havası yaratarak köy halkını kan-revan içinde bırakıyorlar. Köylüleri kayalık ve dikenli arazilerde saatlerce süründürüyor, ama bununla da yetinmiyor, ayrıca bir de teker teker falakaya yatırıyorlar. Kürdistan köylüsünün gururunu rencide etmek, birbirlerine olan saygı ve güvenlerini yoketmek için en sinsi yöntemlere başvuran sömürgeci cellatlar, aynı köy halkını veya başka köylerden getirdikleri yurtseverleri bir araziye götürerek birbirlerini dövmeleri ve küfretmeleri için baskı yapıyorlar. Yine, halkımızın en çok korusuğu değer yargılarına hayasızca saldırıyor, erkekleri hayvan gibi çöktürüp kadınların sırtlarına bindirerek saallerce süründürüyorlar.

Ama, sömürgecilerin tüm bunlara rağmen 100'e yakın askerle çeşitli köylerde aylarca karakol kurmaları da gösteriyor ki, halkı yıldırmak bir yana onlara yaptıkları işkencelerle kin ve öfkeyi artırıyor ve bizzat kendi elleriyle körükledikleri isyan duygusunu bastırmak için daha fazla sayıda asker ve daha çok silahlarla halkımıza saldırıyorlar. Son uygulamalar bunun en açık örneğidir.

Sömürgeciler, tüm zorbalıklarına rağmen halkın gözünü korkutma-ya, vahşiliğin ve zulmün dozunu artırarak köylerde aylarca süren karakollar kurmaya devam ediyorlar. Şimdiye kadar köylerde kurulan karakolların tüm ihtiyaçlarını köylülerden zorla temin ettiler ve ayrıca her gün istisnasız bir koyun veya keçi kestirdiler. Faşist Türk sömürgecilerinin bu adi ve alçakça uygulamaları dışında kalan hiçbir köy kalmadı denilebilir Adıyaman için. Ama özellikle Xızer, Balyan, Kaw, Geler aşiretlerine mensup köyler, bu vahşete daha yoğun bir şekilde maruz kaldılar.

Karın yağmaya başlamasıyla takviye güç alan faşist Türk sömürgecileri, Ocak 1982'den itibaren karakolları daha da sıklaştırdılar. Bir yandan köylüler üzerinde hızlanan bir baskı uygularken, öte yandan da devrimcilerin yerini tesbit etmeye çalıştılar. Tüm olanaksızlıklarına ve düşmanın

yoğun operasyonlarına rağmen çalışmalarını sürdüren PKK militanları, bir çok kez düşmanla çatıştılar ve kayıp vermeden kurtulmayı bildiler. Düşmanla bu tarzda karşılaşmalardan birisi de Ocak ayının sonlarına doğru Zivaz köyünde oldu. 120'ye yakın sömürgeci asker tarafından çembere alınan 3 PKK Partizanı "teslim ol" çağrılarına ateşle karşılık vererek, çembere girme sonucunu kurtulmayı başardılar. Ancak çatışmada düşman kuvvetlerini parçalamak için birbirlerinden ayrıldıklarından, Aziz Bilgiç adlı partizanı ayn ayn düştü ve çatışma sonrasında yoldaşlarıyla ilişki kuramadı. Az sayıdaki mermisine ve ayakkabısına olmasına rağmen Aziz Bilgiç, kar üstünde iki gün ilişki kurmak için diğer yoldaşlarını aradı. Bu arada artık ayakları kardan donmak üzere olduğundan, bir köye girmek zorunda kaldı. Köyün yüzkarası Ali Mezarıcı adlı bir ihbarcının bu durumu farketmesi ve yanına kendisi gibi birkaç haini daha alarak hasta yatan Aziz Bilgiç yoldaşı elleri ve ayaklarını bağlayıp sömürgecilerin teslim etmesi gibi, halkımız adına acı veren bir olay yaşandı. Fakat yoldaşın düşmana teslim edilmesi, yurtsever köy halkında haklı bir öfke ve kin yarattı.

Direnışı kırdıklarını sanan faşist Türk sömürgecileri, bu kez halkı daha çok yıpratmaya yöneldiler. Köylere giderek silahlı kuvvetler adına zorla para topladılar, silahlarını teslim etmeleri için halka işkence yaptılar, satın alarak teslim etmelerini istediler ve silahları olmadıkları veya teslim etmedikleri için hayvanlarına el koydular.

Meydana gelen olaylar bunlarla da sınırlı değildir. Faşist Türk sömürgecileri çocuklara bile saldırıyordu. Bir köy baskınında köylülere meydan ortasında işkence yaparken gözü 12-13 yaşındaki bir çocuğa takılan faşist yüzbaşı, yanına çağırarak, "Kurt müsün, Türk müsün" diye soruyor. Cevap "Kürdüm" olunca da, kuduz köpekler gibi bu masum çocuğa saldırarak öldüresiye dövüyor. Yine silahı var diye ihbar dilen bir köylü, tüm işkencelere rağmen direnince, satın alarak teslim etmesini istediler. Ve nasıl deyince de, faşist Türk subayı (Yahya başçavuş) "50 bin lira getir ben silahımı sana satarım" dedi. Keçisini, koyununu satarak ancak 35 bin lirayı bir araya getirebilen köylü, parayı verdi. Sömürgeci subay, "az fakat idare eder" diyerek parayı cebine koydu ve yoksul köylüyü ancak böyle serbest bıraktı. Faşist Türk sömürgecileri halktan insanları yakalayarak şu teklifte bulunuyorlardı: "90 gün gözaltı süresidir, günlük hespla 500 Liradan 45 bin Lira yapar, içerde de en az 45 bin Lira versin, toplam 90 bin lira yapar. Sen bize 50 bin Lira ver, serbest bırakalım..." Bu tür teklifler sonucu parayı veren, ya da verebilenler serbest bırakılıyor, veremeyenler ise tutuklanıyor. Bu uygulamalarıyla "meşhur" olan başçavuş Muhsin Kale tarafından ihbar sonucu köy meydanında falakaya çekilen bir köylüye, silah teslim etmediği için zorla insana pislği yedirildi.

Faşist Türk sömürgecileri uyguladıkları baskı ve zorbalıklarla halktan her geçen gün biraz daha tecrit olmakta, halkın kin ve öfkesini körüklemekte-dir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin tek doğru yol olduğunu halk, artı kendi

pratiğiyle gördü ve anladı. Yine, muhbir ve ajanların cezasız bırakılması da halk üzerinde cesaretlendirici, güçlendirici bir etki yarattı.

Faşist cuntanın iktidara el koymasından sonra, yaptığı ihbarlarla meşhur olan, ihbar edip yakalattığı insanların üzerine işeyecek kadar hayvanlaşan ve en az 550-600 kişiyi ihbarlarıyla yakalatan, cuntanın desteğini halkı soyup soğana çeviren, Adıyaman'ın yüz karası, satılmış şaşak Mehmet Bozat (Mihemed Memili) adlı bir ihbarcı, 11 Nisan 1982'de PKK partizanları tarafından, halka karşı işlediği suçlarının cezası olarak öldürüldü. Ve halk bu eylemle de gördü ki, PKK partizanları hangi şartlar altında olursa olsun, savaşmakta ve halka karşı suç işleyenleri cezasız bırakmaktadırlar. Olaydan sonra daha da azgınlanan sömürgeci saldırılarını artırdılar. Köprülere ve diğer geçiş noktalarına pusular kurarak denetimlerini arttırmaya çalıştılar. Köprüden geçenler bu pusulardan biriyle karşılaşan PKK partizanları, çatışmada kayıp vermedikleri gibi, bir sömürgeci askeri de öldürdüler. Olaylar giderek kızıştı. Sömürgeciler, insanlara işkence ve baskı yapmaktan zevk duyan bir yüzbaşıyı tam yetkiyle donatarak, halka işkence ve zulüm yapmakla görevlendirdiler. Sömürgeciler, köylere basarak "partizanları çıkartın, silahlarınızı teslim edin, yoksa köyünüzü yakacağız" diye tehditler savurdular. Köprüden geçenleri ise, "bizim silahımız yoktur, partizanları görmedik ve ilişkimiz yoktur" oldu. Faşist sömürgeciler, öylesine bir çılgınlığa düştüler ki, masum insanları, çocuk-yaşlı demeden, artık işkencenin de ötesinde öldürmeye başladılar. Bir yoldaşımızın babası, sırf oğlu devrimci olduğu için iş-

kencede öldürüldü. Ama tüm bu baskılar halktaki görünüşte varolan korku ve tedirginliği de yıktı ve halk artık uygulamalara kendiliğinden karşı koymaya başladı. Sömürgeciler tarafından işkencede öldürülen yoldaşın babası, tüm tehditlere rağmen kalabalık bir kitle tarafından sade bir törenle toprağa verildi. Sömürgeci faşistler bir ay boyunca sürdürdükleri ve halkın koyununa-keçisine kadar el koydukları, en vahşi uygulamalarla saldırı-dıkları bu operasyonları sonucunda, halkın kin ve öfkesinin kabarcığıyla karşılaşınca korku içinde inlerine dönmek zorunda kaldılar.

Düşmanı çıldırtan ve halka sevinçten bayram havası yatan ikinci olay, 12 Mayıs 1983 günü Ali Mezarıcı (Ali Hesse)'nin devrimciler tarafından ölümlü cezalandırılışı oldu. Ali Mezarıcı adlı bu hain, Aziz Bilgiç yoldaşı düşmana teslim etmenin cezasını, kendisini faşist cuntanın kollarında çok güvencede hissettiği bir anda partizanların kurşunlarıyla ödedi. 12 Mayıs 1983 günü saat 17 sıralarında köyüne 300 metre uzaklıkta, halka ihanet ve düşmanla işbirliklik suçundan ölümlü cezalandırılan Ali Mezarıcı'nın cesedi yanında köylüleri toplayan partizanlar, bir de bir konuşma yaparak eylemin neden ve amacını açıkladılar.

Ali Mezarıcı adlı hainin öldürülmesi halk tarafından büyük bir coşkuyla karşılanırken, ihbarcı takımında da korku ve panik gelişti. İhbarcılar can telaşına düştüler. Faşist Türk sömürgecileri, olay üzerine takviye güç alarak genel bir operasyon başlattılar. Yoğun tutuklamalar yaptılar. Köylerde haftalarca karakol kurarak, işkence ve hakaretlerin dozunu arttırdılar. Her zaman olduğu gibi vahşet dolu manzaralarını sergilemeye devam ettiler. Tutukladıkları kişilerden 40-45 yaşlarındaki Ali Aydın adlı bir kişiyi işkencede öldürdüler. Ama bu kez de hiçbir şey elde edemeyen sömürgeciler, moral bozukluğu içinde rezil bir şekilde bezle dönmek zorunda kaldılar. Eylemden sonra, 6. Kolordu Komutanı ve İçişleri Bakanı Adıyaman'a gelecek gelişmeler hakkında bilgi aldılar. Bunun ardından ise, Vali başta olmak üzere tüm subay, polis ve komiserlerin yeti değiştirilerek, yeni atamalar yaptılar.

Kenan Evren'in Adıyaman konuşması ise tam bir fiyasko oldu. Ülkemizin zenginlik kaynaklarını telaşa talan eden ve buna bağlı olarak Adıyaman'ın zengin petrol kuşullarını üretmeye açan sömürgeciler, bu kuşulları incelemek üzere Adıyaman'a gelen Kenan Evren'in konuşmasını dinlemeleri için halkı zorla meydana topladılar. Ancak, halk bu uygulamaları ve faşist Evren'in her sözü sonucu daha da kinlendi ve nefretle doldu.

Kısaca, Adıyaman halkı, Kürdistan'ın her yerinde olduğu gibi düşmana duyulan öfkenin bir parçası durumunda, halk kin ve öfke içinde her gün biraz daha mücadeleye bağlılığını artırıyor ve bu özelliğiyle de düşmana korku salıyor.

uçakları tarafından izlenerek vurulmuştur. Uçağın düşmesinden sonra Irak, olay yerine altı adet helikopter göndererek pilotları kurtarmaya çalışmış, ancak uçak I-KDP'sinin denetim altında olan alana düştüğü için, zorunlu olarak bu alana giren helikopterlerden ikisi peşmergele- rin açtığı ateş sonucu düşürülmüştür.

Bu yılın başlarında Türkiye ile İran arasındaki yapılan anlaşma sonucunda, Türkiye'nin bu yıl içinde İran'a bir milyar dolar karşılığında ihracat yapması kararlaştırılmıştır. Fakat, yılın ortalarında İran sözkonusu anlaşmayı tek yanlı olarak

fehsederek Türkiye'ye olan tavırını ortaya koymuştur. Bu gelişmeler, Türk yönetiminin İran'a karşı Irak'a destek sağladığını göstermektedir.

Ancak buna rağmen Türk yönetimi, İran ve Irak savaşından temel- de ekonomik ve siyasal istikrarlılığını giderme yönünde yararlanmaya çalışmaktadır. Özellikle yeni Türk hükümetinin bu konuda daha da açık bir tutum takındığı gözlenmektedir. Bir yandan ihracata dayalı ekonomik politikası, diğer yandan iç istikrarı ciddi biçimde tehdit eden Kürdistan'daki gelişmelerin, daha çok bu alana kaymış bulunan savaştan şiddetle etkilenmesi nede-

niyle yeni hükümetin başı Turgut Özal "iç istikrarın sağlanmasında" İran-Irak savaşının önemli bir etken olduğunu dikkat çekmiş ve bu nedenle söz konusu savaşa Lübnan savaşındaki gelişmelerden daha çok önem verdiklerini söylemiştir.

Her üç rejimin eskiden beri Kürdistan'ı tecrit etme ve ulusal muhalefeti ezmede ortak hareket etme, gizli antlaşmaların bir gereği olarak, günümüzde ülkemizi bir savaş arenasına dönüştürülmekte ve böylelikle halkımız ulusal bilinç ve mücadeleden soyutlanarak, devrimci ve ilerici özünden boşaltılmaya çalışılmaktadır.

Bu durum birçok bakımdan Kürdistan'ın yeni bir döneme girdiğini ifade etmektedir. Eğer devrimci yaklaşımlarla karşılanırsa, yeni dönem, düşman güçler arasındaki çelişki ve çatışmalardan ötürü ileriyi yönelik adımlar atmayı mümkün kıldığı gibi, eğer bu güçlerin politikalarının bir uzantısı haline gelirse, mevcut durumdan çok daha tehlikeli sorunlarla karşı karşıya gelmesini ve ezici yenilgilerin yaşanmasını beraberinde taşımaktadır.

Tarih bu yeni gelişmeler karşısında bizi her zamankinden ağır sorumluluklarla yüzyüze getirmiştir.

Halkımız ve ulusal kurtuluş mücadelemizin dönemden güçlenerek çıkabilmesi için olağan üstü çabalara ihtiyaç olduğu ortadadır.

Biz partizanlar olarak, devrimci sorumlulukla bir yandan sıcak savaş içerisinde mücadelemizi yerine getirirken, diğer yandan da bundan sonraki önemli gelişmeleri de halkımıza çeşitli yazılarda aktarmaya devam edeceğiz.

GİRSÊN DÎ BÎN ZERP Û PÎKOLÎYÊN GİRAN Û DÎ NAVA XÎZANÎYÊ DE NE, RÊYA RÎZGARÎYÊ BAŞ DÎBÎNÎN

Pejirandin û texpribatên cunta mêtîngera faşist li Kurdistanê afirandiye, ji ber min karî hatlana xwe ya salin li welat derbas bikim, tenê birek ji be, min çîh de şopand û temaşe kir.

Xîzanî, bêmali, belengazî, bêkarî, buhatî, hingavtin, zînat, pîkolî, qirkirin û vehîrîyên komî, girtîyên bi koman ku faşizm sadir kiriye, gir, hirs û nefreta gel gihandiye taqa talî. Tora ajan û sîxuran ku avabûye, bin rewşa ku mirov bihevne nikarin peyvên ji dil bikin, ji bona mirov ji hebûna xwe dûr bikevin û biyanê kesbûna xwe bibin û kesbûneke ji rêzanî dîr (apolîtîk) bidamize, her babet îmkân ji hêla dijmin hatîye birêxistin, dema mirov çêkirinê hana dibîne, eşkere ye ku bilî firehkirina rêxistinkariya şerê rizgarîya netewî tu rê din bo xelasîyê danafîkirinê, û tû zanîn bêvî şereke wûsa gaweke tenê ji nikare bêtavîtin; min baş bawerî bi wê anîye.

Berî hertiştîyê de dixwazim tabloya aborî ya ku cunta pêkaniya berçavî bikim, bidime tîgîştandin.

Hînkêr: Tîtûna ku gundî (gundîyên hêla Adiyaman) di hilbêrinin, tû gotin, birêk jê yê mazin bêqalîteyê û mehdîdîkî, ji bona yê mayî jî serê kilokê 100 banqînôt didin. Ev hejmareke pir nizme, mîna henekê xwe bi gundîyan dîkin. Malbatek -bilî axayên erd-dikare bi zêdetirîn 1-2 ton bihilbêrinê. Di derdorên çîyan de ev hejmar dikeve bin tonekê. Di bin van hoyan de, bi buhatiya genimî di meha Elûnê de ser 50 banqînôtaye. Bi perên bi dest dikevin, mirov dikare tenê debarîya genimî bicîh bîne. Dema ez hê li wir bûm, bi emrê wezîrê turîzmê mîna îstatîka ku serekê zîraatê wê li bajêr kirî, ji bona kilok tûtînê bihilbêrin, girînge kedek bi buhatiya 230 banqînôtan bêt bikaranîn. Ji ber talûka birçibûnê, kesên ku çare bi çîyîna Adanê bo pambû bihevda, an Yozgat bo nîsk çan-

avakirin. Dema mirov ji merivên xwe yê nêzîktir lomên debarîyê dike, ev tû sîc qimîrî û davêjin girtigahê. Ji xwe di va her sê salên dawiyê de gundî li qadan kom dîkin, simbêlên mîran bi wan didin xwarinê, dest davêjin namûsa jinên me û gundî dibêjin, weke wê her babet hingavtin çekidin. Tewrên zorê yê şoreşgeran ku li hember sîxur û kedxwaran têt ajotinê, ji hêla gel mîna cejn têt nasîn û pêşîn.

Segmanekî serekê cenderman yê faşist ku bi navê "qerebela" dihat naskirin û pir operasyon dîmesand, dema li qeza Sêrtê, Şîrîneqê hate kuştin, gelê li Adiyaman ev bûyer ji hev re mîzgîn dîkin. Welatperwerek ku edî hewdikarîbû di bin hingavtinan de debar bike, dema K. Evren hate Adiyaman û li rasta bajêr axîfî, gundîyek nêzik bû, ji hêrs û gîra dilê xwe hewar kir. Got: "zarokên me di hingavtinan de têt qirkirin, leşkerên te her roj pîkolî û zordariyê li ser me dajon..." Peyre, polîsan lîxist û birin dereke nêzîk zînan, ev bûyer li her derê dihat peyvandin.

Vê gavê hêzên sazûmanê ji bo operasyonên taliya "hilbîrtîyê" xwe dana kozikan. Bilî her babet xebatên cunta, li her derê bêtengî û bêtengdarî didome. Pir kesên ku ez bi wan re peyivîm, digotin wê rayên vala bîdin. Dema min got hûn fikara baygotê nakin; "ji kesên neçîn ser sîndoqan wê 2500 lîre ceza bêtandî, di bin van hoyan de malbateke bi du kesên divê 5000 lîre bide, ev hejmareke giran e. Ji her wê yekê ger newê xwestin jî, mirov mecbûre biçe ser sîndoqan, ev jî berxwe xwe diyar dike..." Min vê bersivê girt. Jixwe gerên K. Evren yê hilbîrtîyê di televizyonan de bi renga-reng têt weşandin, û tehdîrê dîkin ku herkes bi hişkî girînge biçin ser sîndoqan û rayên bêt derbasbûn bîdin.

Di peyvajoka betlanê de, min karîbû çar rojên xwe li Diyarbekir derbas bikim. Li

dikare bêt gotin, hemû Diyarbekirî ûştî girtigahê ji nêzik ve dizanîn û jîyana dîlîyên şer bi temamî xwe digihîjne derve.

Gora taliyên min derxistî, amadekariya zehmet ya bi rûmet û bîrpirsiyarker tenê yê şoreşgera ne. Ger li Tirkîye û ger li Kurdistanê "binaka xebata şoreşgerî nîne, divê em binêrin dawîya rewşa hilbîrtîyê" fikarên wûsa ku kesên birêdîxin, û li benda tiştina dimînin, girînge bêt zanin bêtewîkî pir me-

HEMÛ LEYÎSTOKÊN GEMAR Û ÊRÎŞÊN QOLONÎALÎSTAN HATÎN PÛÇKIRÎN

Mêtînger, dakû pêşveçûna dîrokê bidin rastwestandin bi tîrs û bizdehîn ser li her babet dîniyatin didin, serî li her babet têtbiqatên gemar û xaponekê din û xwe ji tu azîne dîr nagrin. Lê, bi tîrs serdayin ev azînen bêtewî xaponîyan de, bika ya talî tucaran hilweşîn bûna xwe wûsa diyar nekiribûn, di pêşberê gelên me û pêşberê alema gîştîya çîhanê hewqas rezil nebibûn. Ev azînen di dawî de serdane, dema em dibêjin, em ne behsa raweşa berçavî buya dawa Elezîzê tenê dîkin, eşkere ye ku evan, pêşveçûna ku evan di dîrokê de pêşemîn leqayî bûn, pêşiya xwe de dîtin ta niha bi tîrs recifîne û nekarîne pijiribûna avayîya sazûmana xwe ya "mezî" veşêrin, ketin rewşeke bivê ûştî bêtewî. Û birastî, di girtigehan de hatî jînkirina di vê şerê çetin de, li hemberê mezîniya û bilîndîya berxwedanê, bi gir birêxistîyên êrîşan û bi dîni bikaranînen azînan û bi qetilkirinan, fermana kuştina xwe bixwe di vê niqtê de mohr kirin.

Pêşketin, îro hatine xwe paldane kukerê? Mêtînger, li hemberê di tekoşîna PKK de bêtîr û bi timdorî di kûriyên gîrsên gel de xwe çîh dikê şerê ji bo serxwebûnê û ji bo armanca bi rûmet, bi daxwazî bersîng kirina mirîne, bi parêstîna hebûna qolonîalistan û bilî mehkîrîna gelê xwe bixwe, ji bona jîyaneke yekta, ji kedxwaran re cahîştî dikê, şerê derxistin. Di şerê jî serî ta nuha li hemberhev domdîkir de, bona jî xwe re jî nûh ve rêya boriyên nefes sitandinê vekin, armanca bîngîhîn şerê hilweşandina PKK, bêtîr û bîzîr bîlezî kirin. Ger li girtigahan ger jî li derve domdîkên di peyvajoya va êrîşan de, bi armanca pêwîst dakû girtigah carek din bibin navçeyên xwesipariya, ji mirin dîsa rabûyî re, ji alîkî li ser berxwedaniyê bi azînen ku hişk mirov nikare têtbiqîyê êrîş dîkin, ji aliye din bi rêya çend bêtewî û xwesiparê xwe bîdest dane, dixwazin xwesipariyê serdest bikin. Lê dawî, bi hemû hêlên xwe eşkere ye, û gelê me baş dibîne.

Di van çend mîhên dawî de, di weşanan de daxûyan bûyên û herdevkîrîyên propaxende û planên xaponekê di dawa Elezîzê de, di serî de xwesipar Şahîn û Yildirim bi efûkirina jîyana çeta îxanetê, hat niqta talî. Dikare bêt gotin, ev xencera dîrokiya zîngar girtî, ya qolonîalistan ku pir tûz dihesibandin, edî jî destê wan ket. Ji bo dawiyê hatî veşartin, lê jî serî ta nuha mîna qozekê di qadê de ajotin, di xûna gelê me de hatî bikaranîna gemariya wê xencere, bîdestê çeta îxanetê, ku ji bo xilaskirina jîyana xwe ber lingên dijmin de serî xwarkirina, ji her bêtewî û piçûkbûna wan, carek di hat dawesandin.

Ser vana ne hewceye pir tîşt bêt gotin. Ku em bi kinî dawîyên jî vê derketî diyar bikin, wûsa dikare bêt nivîstin:

- Dijmin li hember gel û partiye îxanetkîran re biryara bidarvekirinê quliband ceza mûebbetê û şanî da ku wê xwesiparî firehtir bike.

- Bi vî awayî hesaba zeif kirina berxwedanê li girtigahan de kir û xwest hilma wê bikîşîne derve, da kû hilma berxwedanê ya li ser gîrsên gel bêtîkandin.

Bi destê xwesiparan li hundir rêxistîneke îxanetê sazî kirê dijmin, xwest bi rêya hin komên sîxur ku berdayî derve, ev rêxistin li derve jî fireh bike. Ji bona wê xwe ji bo xebatan dilezîne.

Ev êrîşên ku kaniya wan dijimine, bi her alî û babetê dihatin domandin, û dixwestin tekoşîna berxwedanê jî hundur û derve bi êrîşan melîsî û bêtewî bikin.

zîne ji bo gelên me, diafirînen û ev fikarên wûsa xizmetek ji bo dijmin e. Kesên dibêjin azînen herî 12ê Elûnê pêwîstî û amadekariya wan dîkin, em dikarin bêtîr ji serî de fermana mirina xwe didin. Ev dîtîneke bîngîhî ye. Li hemberê mêtîngîriya Tirkîyê faşist ku li her merhelê de şer ji bo gelê me dihilme ne, bilî rêxistinkirina tova zora çekdariya şoreşgerî û wê firehkîrin, tu gawên bêt avêtin nîne, û ev mîna rojê diyar e.

Kesên amadekariyên gora hoy û şîrûtên peyvajokê û demî birêxistin, kesên hazîrîyên stratejîk û teqîq çap nakin, ne mimkîne lingê bavêjin welat. Bi axaftînen xwe, ku min bi gelêk dij-faşist û welatperveran re kirî, tiştê têt xwestin û têt gotin ev e, û ev jî hêzan têt daxwaz kirin.

Lê belê; hisabên wan negirt û li tersa wê taliyan derxistin.

Komên gel yê li derve, bêtîr xwedî li xeta tekoşîne ku Mazlum, Hayrî, Kemal û endamên PKK yê din ku berxwedan û bi kovanên giran û bi xûna xwe wê xetê ronî kirine û xwedîyê wê xetê PKK re, derketin. Ev xwedîderketin hêj bêtîr pêşve dibin.

- Hemû xebatên qirkirin, teslîm girtin û rêxistin pejirandinên dijmin mîna li girtigahan de, li derve jî bi her pûç kirin û Partî hêztir li gor herdemî qewet girtîye. Partî bi vî hîmê, di peyvajoya nûh de xebata firehkirina berxwedanê, bi hêza zêdebûyî û bi yekîtiya hişk zabûyî, pêşve dike.

- Rastiya ku li Kurdistanê navê wê jîyan e, tenê bi tenê dikare mana xwe ya birûmet bi şerê û tekoşîna li hemberê mêtîngîrîyê, bîstene, çewtîkî piçûktirîn di vê tekoşîne de bo gelê me tunebûna asasiyê û ev rastî di mêtîngîyan de bi rewşeke ronak û zelal diyarîya xwe kir.

- Di domana dadingahên dilezîne de, li hemberê xwesipariya ku dijmin bi destê çeta îxanetê dihilmine, dîlîyên şoreşger yê şer bona serxwebûnê mirin bo xwe rûmetek qîmî kirine û herdem jî nûhve de ev bi berxwedanên xwe yê gewretir, danîn holê. Rojiya mirîne di mêtîngîya mîha 9. 1983an, hînkereke eşkere ya dawî ye.

- Dawa Elezîzê ku mînaka xwesipariyê û berdêlkirina wê, dixwestin derxistin berçavan, di serî de rêberên Hamilî Yildirim, Mehmet Yildirim û Cevdet İnak, hemû partizan û sempatîzanên PKK, bilî mirîne bi berxwedana şanî dayin de ev leyîstok pûç kirin û dadingeh qulibandin qadên cengê.

- Di hin dawan de mîna piyonan hatin derxistîyên xwesiparan, bilî bînkê çekên neyaran, dîlîyên şer yê PKK bika îdîolojîk û politîk, hewqas jî bi êrîşên tewrîn li ser wan ajotin û bêtewî xwe ji wan êrîşan nekarin xwe xilas bikin. Di dawa Batmanê ya talî de, bêtewîyê bi navê Mehmet Girgin ji hêla hêstîrî şer yê PKK di eywana dadingahê de lêdan xwar, ev bûyerê bo hînkêrê yê xwerûyê.

- Pêvajoya têt jîyankirin, wê ji hêla gelê me bi serefrazî bêt bersîngîrin, gelê me wê berxwedanê hêvî berdil bike û wê bixwe xwe amadeke û çîhe xwe di şerê berxwedanê de bigre. Ji bo bilîndîkirina wê lîçê, bi hemû hebûna xwe mîna can û mal wê li hemberê dijmin derkeve. Ev rastî jî hêlekê hatî îspatkirin, ji hêla din; xwesiparî jî wê bi xwe destdana dijmin namîne, ji bo domkirina qolonîalizmê ev bêtewî, bûne Kemalîstîyên dijwartir, dijminê gel yê dev bixwîntir û çavkore faşîstîyên hingavtînkîr. Ev rastî jî hatîye îspatkirin.

Di vî niqtê de jî bo gelê me dîrê çêtir hatin nasîn û ger em dixwazin hebûna xwe ya gelêrî biparêzin, bilî li dora xeta berxwedana PKK lihevbiçivin; tû rê di jî me re nemaye. Ev rastî xwe bi eşkeretî paldar dike. Niha, hemû xaponekê û leyîstokên dijmin, di serî de jî hêla dîlîyên şer û jî hêla PKK ku li her alî de berxwedanê bilîndîkê û jî hêla alîkariya hêztîrîn ya gel, hatî pûçkirin. Ger jî bona dijmin tu rêya xilasîyê nemabe jî, eşkereye ku li pêşiya me gawên bêt avêtin, wezîfên zehmet yê ku mecbûre biçin serî hene. Ev hemû li ser milê me, li ser milê gelbûna me ye.

Parêstîna PKK; şerê firehkîrin û bihêzkirina wê, Kurdistan jî dînya dîlîyê birina dînya azad de, bi zanîna vî şerî, hemû gelê me di vî şerî de girînge çîhe xwe bigre, Partîya xwe bihevzîne û bi hêztir bike.

Her tişt di rêya şerê rizgarîya netewî me de.

dîne dibînin, leqayî qetîlbûnê nûh yê kedxwaran dibin, ku navê wan bi qezên trafîkî têt nasîn. Bi mirînen komî, gel jî dilê xwe têt birîndarkirin û ev dibe xwê û îsota her babet êşên têt kişandin û jîyandin.

Carek din di navekên bajarên de xîzanî, bêtîr gîştîyê taqên bilîndîtin. Min dît ku, liqê karê dixebite tenê çayxane ne. Karên avayîyan jî binî sekinîye; xwedî dîkan jî ber îmaşan, kirê û nefirîtinê bin hoyên îflasê ne; %90 ji xortan bêtîr û hemû ev mirov, xwe bi koman li çayxanan xwe dicivînin. Li vîra her babet leyîstîkên qumarê serbest e û serê her sê kesên, sîxurekê MIT'ê, an gîlkarek peyda ye. Lê belê bi şerta tiştê bêt vexwarin tenê çay bêt bikaranînen aborî, ji hêla herkesî têt zanîn ku talan û rûtkîrîne e. Karkerêkê TPAO (Sazûmana Petrolê yê Şîrkîya Şênî li Tirkîyê) ku ez pêre axîfîm, wûsa got: "Niha TPAO û firmekî Alman'a bi şîrkîkî karên sondajê (erkolandinê) dîkin. Pêşî tîxûbên sînoran wê serûbin bibe. Di vî lîçê de, başûra rojhelata Anatoliyê jî serî ta binî têt lihevqulibandin. Di vî merhelê de jî ger gerînen çêbûye hatîye tîgîştîtin ku, li vir pir rezervên (kaniyên) petrolê wê mezin hene". Ji vî gotinê baş têt fahmkîrin kû, mêtîngerên gelê me ta hastûwan dimîtin, çîyayên me zêwî û mîrgên me jî bêtîgîdîkin. Di dema ez li vir bûm, her hefte karên sondajan dîkirin û dihat gotin ku di sala derbasbûyê de tenê li gundekê 5 bîrên petrolê hatîbûn peyda kirin.

Li her derê, tora sîxur û gîlkîran hatîye

Diyarbekir, mîna herkesê dikare bîfîkîre, her mejiyê dikare têtbiqîyê û her çavê dikare bibîne, rewşa şer û zeltîkîrîyê xwe diyar dike. Rojiya mirîne ya ku di 2ê Elûnê de dest-pêkiribû, gîştîyê armanca xwe û dawî bûye, ji her wê yekê kedxwar di nav tîrs û bizîrîyên giran de ne. Çembera polîs û leşkeran li navêda bajar de, endamên MIT û hejmara sîxuran ku li vir civandine, nivîstên bi tîpên girdek li deverên geş-geş hatine daleqandan, tenê ji bo xwesiparî serdest bikîne ne û tedîrbatên li hember berxwedana ku li zindanan de bilîndîkê ye. Hînkêr, çend nivîstên min xwendî wûsa bûn: "diyarbekirî, Wanî, Hekkarî... Trakî herkes ewladê yek nîjadî ye, mirovên yek cewherê ne", "mîlî-rakên êrîşa yekîtiya civaka me dîkin wê bêt tunekîrin", "Çi birewêre kesê dibêje ez Tirk im" uhw. (Ji ber ez nebawerbûm dora min vala ye, min nivîst dirêj nexwend û ba xwe nenivîsand.)

Di çîhên din de ku min dîtî, hêzên dijmin xwe kişandibûn paş, li Diyarbekir ne wûsa bû, weke min li jorê jî diyar kir, rewşa her bêtîr di domîyê. Lew, Diyarbekir navçek wûsa ye ku her babet derp û zop li rûçîka bêtewî, xwesiparî li vir hatîye lêdan û li hember dijmin derp li ser derp hatîye afirandin. Lew, serê sê salane, xûna dipejîyê serxwebûnê jî bo erdê me ku tehma tekoşîna pratîk dîkişîne ye û berxwedana di lîçê te jî bo gelê me têt diqurîjîne. Ev rastî, di awîrên Diyarbekirîyan, di gîra amadê peqînê û di hêrsa wan de têt şopandin. Bilî tedîrbatên birêketin,

BÎJÎ BERXWEDANA DÎLÎYÊN ŞER YÊN PKK!

DAWÎ BIDAWA PKK YA BAJARÊ ELEZÎZÊ HAT

● Dîlîyên şer yê PKK, Hamilî YILDİRIM, Mehmet YILDİRIM û Cevdet İnak biryara bidarvekirinê girtin!

● Di dawên PKK de hejmara bidarvexistinê gihîşt 62an!

Dawa PKK ya bajarê Elezîzê ku bi 158 kesan "berdadingehî" dibû, dawî pê hat. Dawa ku di bin serekîtiya girêdana awarta Diyarbekir ji hêla dadingeha leşkeriya duwemîn de dihat dîtin, roja 2.12.1983an sekna talî çêbû de, biryar hat xwendin û sê şoreşger ceza bidarvekirinê girtin. Di dawa ku 10 kes biryara ta taliya jîyanê ceza girtin de, Zeki Budak 30 sal, Mustafa Yıldırım 28 sal, Daîmî Gur 26 sal û 7 kes ji her yek di navbera 20-24 salan cezayên babetî girtin. 53 kes jî hatin berdan.

Biryara bidarvekirinê girtin Hamilî Yıldırım, Mehmet Yıldırım û Cevdet İnak, ev rêber û heval di serî de, berpirsiyarên berxwedanê yên li vir, hêsiyên şer yê PKK, bilî di derheqê wan de di dawa Elezîzê ya PKK de cezayên giran dayin de, hate dîtin ku ber dijmin kîjan azîzê birêbixê bile bike, nikare dengê berxwedanê bixeniqîne, ev carek din baş berçav bû.

Serê car salane li dijî her babet nemirovati û bikaranîna gemarî, gemş digirtin û Partiya xwe bi tekoşîna serbiserî, bereweberî zanin berpirsiyar bûn dîlîyên şer yê PKK, di vê dawê de leqayî bêbextiya malkambax bûyîn de, di ewnanê dadingahê de, di zindan-

nan de hewar û bang kirin "Bijî PKK", "Bijî Kurdistanê Serbixwe" bi van şîaran li rûçikê dijmin û rûçikê çeteyên xwesiparên hacetên dijmin, şeqama mezintirîn teqandin. Bona xilaskirina jîneke xwerû û bêşeref, îxanet li Partî û gel kirin, lê bi vê jî tîr nebûyî, li ser dîlîyên şer yê PKK bêtîr ji dijmin (mêtingeran) bi hîrs êrîş kirin, hingavtin ji li ser her babet azîzên kovani karandin ji xwe re wezîfe dîtin çeta xwesipariyê, dema hat diyar kirin ku ew jîna wana benamûs "efû bû", şîara "Berxwedan Jîyan e" ku ji devê şoreşgeran bilind dibû, şanî kir ku, dîlîyên şer yê PKK ji jîyanê çî fêhm dikin an çî fêhm nakin û ne şoreşgerêk, lê bo wezîfeke mirovati ya ji refa xwerû, jîneke ser bîngehê xwesipariyê hatiye heşkirin, tu caran nayê qim û qebûl kirin ev rastî carek din di holê de berçav kirin.

Di serî de rêber Hamilî, Mehmet û Cevdet, hêsiyên şer yê PKK, yên ku di vê dawê de rûmetiya berxwedana Partiyê berpirsiyar dikirin, mirinê re çeng û singê xwe vekirin û bi vî awayî mizgînek gihîştandin gelê me, ev mizgînê wê hîlma xwe bigre û rûçikê bêbextiyê yê gemar di gir û hîrsa dîrokiya gelê me de bifetîsê ne.

Hemû qirkirin û zordarî, pêla berxwedana di zindanan de ranewestand.

Di dawa PKK ya Batman'ê ku sê bidarvekirin tê xwestin de

ŞOREŞGERAN LÊDAN LÎ BÊBEXT MEHMET GİRGÎN KİRÎN

Sekna dadingehan ji bo dawa PKK ya Batman'ê bi 171 kesan didome. Di dadingeha leşkeriya duwemîn ya girêdayê serekîtiya girêdana awarta Diyarbekir, di sekna 16 Kanûn 1983an de çêbû de, serekê seknê yê leşkerî di derheqê Mahmut Oguz, M. Reşîr Yaşar û Nejat Tenha de ceza bidarvekirinê xwest.

Sekna PKK ya koma Batman'ê di mîjû 16. Kanûn 1983 ji ber dîlîyên şer lîdan lî bêbext û xwesiparek kirin, bi bûyaran dawî pêhat. Bûyer, piştî xain Mehmet Gîrgîn ifadên bêbingeh û derew di derheqê Alaattin

Aktaş da destpêkir, dîlîyên şer yê PKK meşîyan ser M. Gîrgîn û lîxistin. Bi tîkiliya leşkerên mêtingeran mezin bûye bûyerê de, dîlîyên şer bin hingavtînan kirin arabana de û wana kişandin girtigahê.

Gora agahiya giha rojnama me, tê gotin ku bûyerên wûsa car caran tîn leqayîn û xwesipar tenê bin hîma leşkeran dikarin bîd dadingahan.

Mîna agahiyeke di ku gihîştîye me, tê gotin ku dîlîyên şer yê PKK kirne hucrên yeko yeko û zerp, pikolî û hingavtîna li ser wan tim zêdetir dikin.

LÎ KOZLUKÊ DU GUNDÎ HATÎN ŞEWÎTANDÎN Û KUŞTÎN BERXWEDANA GEL LÎ HEMBERÊ MÊTINGERÎYÊ BÎLÎND DÎBE!

Di nêzikê gundê Yenidogan qeza Kozluk'ê, di 26ê mîjdarê 1983an de kedxwaran, êrîş ser gundiyan kirin. Dema nekarin gundî bîdest bixin, 20 roj dorhêl girtin. Di şerên 20 roj didomê de, 7 leşker hatin kuştin, hejmara mezin ji birîrdar bûn. Kedxwaran 2 gundî bi şewitandin kuştin û ser gundên dorhêlê pikolîyên neyîn bîran, bikaranîn.

Mîna agahiyeke gihîştîne rojnama me bûyer wûsa bûye:

Gelê merhelê bi pêwîstiyên xwe yê welatperwer û cengawer tê nasîn. Di ber vê, mêtingerên faşîst berdewamî zerp û nîrî ser wan pêk tînin. Di operasyonên 26ê Mîjdarê de, liberarîyên çekdarî yên gundiyan afirî. Di şerê rojên pêşemîn de 3 leşker tîn kuştin. Dema mêtingeran tîgihîştin ku gundiyan çember şikandin û derketin çîyan xwe bîdest nadin, pir hêzên leşkerî di dorhêlê de komkirin û hemû gund zivîrandin. Ev çember badan 20 roj domkir, di vê demajoyê de dem bi dem şerên nû di nav gund û mêtingeran de diafire û di va lêcan de 4 leşkerên mêtingerên din tîne kuştin.

Hejmara gundiyan bîst roj bilî çemberê li-berxwe didan, dora 25 kesan bû. Ev komik

dawî, ji ber tîrsa ji birçîna mirinê mecbûr dimîne xwe bîdest bide.

Tê agahin ku qolonyalistan 2 gundî bi şewitandin kuştine û ser hemû gundiyan her babet azîzên hingavtînen bîwîdan birêtînen. Hejmara çekdarî yên gundiyan ji her hingavtînen êdî nikarin jîyana xwe baş bajon û di nav ûsteke xerap de ne.

Nîştîmanperwerekî, ku wê bûyerê gihîştandê rojnama me, diyar kir ku bilî mêtingeran hejmara mezin ji hêzên leşkerî tevergerandin û çekên diwar û giran bikardînin, bi vî awayî êrîş gundiyan dikirin, nekarin gundîyan bîdest bixin. Bala wî tiştî girîng dihesibîne. Di ber sedemên birçîbûnê mecbûrê teslîbûnê bûyên gundiyan, piştî ketin destê dijmin de jî, berxwedana xwe domandine.

Berxwedana gundiyan hîlmeke pir gewre li ser hemû gundên dorhêlê zakir. Mêtingerîn ji vî û jî firehbûna berxwedanê tîrs girtin, sensûr li ser agahiyan bûyerê danîn û pikolî zêdetir kirin. Di gundên dora Kozluk'ê reuşa herbe tî jîngar. Kedxwar dixwazin, ger hin êrîşên nû ji gundiyan werin, bidin rawestandin. Ji bona vê yekê şewqîyaya hêzên leşkerî ji bo mintiqê hêj girîng dîlîbîn.

SAZÛMANA MÊTINGERA FAŞÎST HÊVÎ JÎ XWESIPARÎYÊ DAXWAZ DÎKE

Gelên di atiyê de serkeftin armanç dikin, ger ji xeletiyê dîroka xwe taliyên hewce nikaribin derxistin, timdorî xwediyên bînkettîne ne. Em, gelê Kurd ji bo rizgarîyê, di gavên pêş de hatî avêtin de, ji her ku me nekarî pîrs-gîrêkan paşîya xwe bihêlin, di pergela bêbextî û xwesipariyê de me pir hindakirin û bînkettînen giran girt. Li Kurdistan'ê, berpirsiyarên mêtingerên kapitalîst yên nûn, bi hîmana zanatiya vî rastîyê xwe tevger kirin. Emperyalizm, di gelemperî de bi burjuvaziya netewa serdest re lihevaneke sazî kir û welatê me, ji-hev kir. Hêzên burjuvaziya mêtingerî, serdestiya xwe ser gelê me bi teftîqa "ji-hev ke-karbidestiyê bajo" bîcîh anîn. Dema mirov pratîkên tevergên Koçgîrî, Şêx Seîr, Ararat, Dêrsîm hûrdikolîne, mirov dibîne çawa dijmin ji her babet dubendiyên piçûktirîn di nava gelê me de heyn de, feyde jê girtiye û afirandiye. Dijminê me ne tenê ji berberiyên hêlî, olî û eşîrî feyde girtiye. Pêşajoyên berxwedanê yên him û hêztirîn, malbatên berxwedanê berdane hev. Bira berdane bira û mîna ew dibêjin "kûçik berdane kûçik" û wana bi hev dane şikandin, ew tewrê ji xwe re haceta bîngehin ya serdestiya xwe hesibandine û ajotine. Mêtingeran heta salên 1940lan, ji ber gelê me bî rêber bû û ji ber pêşajoyên gel yê bi him nebûn, serkarbidestiya xwe bîfrehîn asê kirin. Liqa leyistokên pêşemîn li Kurdistan'ê, bi diyarîkirina betonîkirina berxwedanê girtin.

Burjuvaziya kedxwar, di pêvajoya pêşemîn de taliyên hewce ji sistiya me ya netewî ji bo serdestiya xwe derxistîye, bi azîzên (yöntem) teniktir ta yên diwartir, bo tekoşîna berxwedana gelê Kurdistan carek din neafire, bi keftelaftên xwe yên nûnên xwedî bîngeh bûne, girêda. Leyistoka duwemîn ya peyvajoyê ew bu, gelê Kurd yê ta atomên xwe perçe bûye, di nav netewê serdest de bihêlîne û bi guvaştin awa gel biherikîne. Di vê nîqtê de hin çînen serdest û hin çînen navber, mîna dîroka xwe a derbasbûyî, bo çend kelem mefantan, bêbextî li doza xwe ya netewî kirin. Ava wî ya netewî hatî guvaştî birên burjuvaziya biçûk yê din, bi navê rizgarkirina netewati, an ji mêtingeran re an ji bî hêzên bi wan re girêdayî re, xwe girêdan û xwestin bi vî awayî serpê rabin. Hinek ji wan jî, xwe kirin nav refên nûn yê pêşenga xeta proletarya û serekîtiya vî xetê, û xwestin bi tehdîta şoreşê ji burjuvazî hin tawîzan qutbînin û ji bo xwe rêya jîngariyê vekirin, hêvî kirin. Lê di rastîya Kurdistan'ê de tekoşîna çîrî di sala 1980î de giha-taqekî wûsa, ku serê berxwedanê û bêbextiyê (xwesipariyê) gihîştê bilindîkî berçavî. Bi şerê diwar, ji hev cûda bûn bi êşkeretî derkete holê, xwe rûtkir. Di refên pêşanga proletarya da çî girtin hin kesan, rêya cûdabûnê û dev ji hev berdanê, û hevalbendîya ser rê yê wê dawî bibuwa de, qutbûn eşkere û vekirî diyar kirin. Pêşî li hemberê xeta berxwedanê "xeta nerm demokratîk" deravandin. Lê dema berxwedana PKK giha taqên bilind, hate dîtin ku ew liqên hana xetêke xwesiparî dixwe de vedîşerîn. Ev bêbextiya hundirê wê vala û ji her tiştî xwe rûr kirî, bi zelaîlê berpêşê temaşe bû.

PKK û bin rêberîya wê de bûye, tekoşîna nûjen ya rizgarîyê bi berxwedana birêweber, PKK di nav girsên gelî de ta dikare begotin, ji hêlekê birê kirîye, ji hêla din, dijmin û bi hev rexebatdarên wan bo pûçkirina wê berxwedanê kirîye nav rêyên û azîzên gemartirîn.

Di dawîya di heftiyên talî de ji vî derketî de, weşanên mêtingeran, hin weşanên ku elserên îbretê ne, pêl bi pêl xwesiparî nasînkirîye û hêvîkirin tekoşîna me ya şoreşger-welatperwer ji komên gel û alema giştîya cihanê tecrît bikin.

Pêwîst, cunta mêtingera faşîst bi tewra 12ê Elûnê li pêşîya xwe, pûçkirina PKK û bin rêberîya wê de yê TRNK (Tevgera Rizgarîya Netewa Kurdistan) danîye. Ev ji xwe re wezîfeke bîngehin qimîrkirîye. Di va her sê salên derbasbûyî de, nîr-pikolî û hingavtînen li cîhanê kêm bîdîtin bîrêxistîye, nemaze dema carek din negihîştê daxwaza xwe, de carê bi waadên babetî çend bêbext kirîye û bi rêya wan xwestîye daxwazên xwe bîcîh bine.

Ji bo îspatkirina zexmbûna xwe û pêwîst nasînkirina hêzeke mîna PKK çawa hate "bînxistin" kirin, azîzên ecebîn bîrêxistê mêtingerên faşîstên Tirk, rastî îspat kirin ku ev sazûman çî qels û bêgare ye. Li tersa tiştên hêvî dikirin, hîrs û gîra girsên gel li hemberê

xwesipariyê bêtîr tûj bû û girêdana wan, daxwazan wan bi berxwedan û tekoşînên PKK bêtîr mezin bû.

Bi bîngehin, karbidestên faşîstên Tirk bin hîma ronahiya tecrubên salan, baş dizanin ku azîzên bi vî babetî di dawîyê de bi timdorî xusar li xwediyê xwe dikin, nexasîm ev dizanîn, tu rê di nemabû ku serî lîxîn.

Nemaze demên ku serî bîdîm ev leyistokên qirêjtîrîn, ew demên ku kengê berxwedan girsên gel ji kur ve dilerizênin û dijmin bi temamî mahkûm dikine.

Xwesiparên mîna Şahîn Dönmez û Yıldırım Merkit, komek bêbextî li dora wan kombûne; bizanîna di nav girsê gel de vereşîn wê bîafire, di weşanên mêtingeran da bi wênen kembaxiyên wûsa bejna xwe şanîkirin, keda pir alî plan û hedefa ye. Dema ew weşîn diyar bûn, tekoşînên berxwedanê û hazîrîyên pêk dihatin, neyar kiribû nav ezeke domanî de, ji ber vê yekê ev leyistok ta kirin.

Berî her tiştî, faşîstên mêtinger bi rêya va çend bêbextên ku bilî hacetêk tu pêwîstiya wan ya mirovî nemaye û malkambaxin, xwest bi delîlên jî devên wan pikolî, hingavtin û qetilkirîna di serî de PKK, li ser hêzên welatperwer û şoreşgeran bîweşêr.

Ya duwemîn; xwestin berxwedana li hundir dibe, tekoşîna pêşdekirê û hazîrîyên berxwedanê li derve, xebatên tîn kirin girsên gel himan neke, angore rêya wê bigrin û PKK ji girsên gel tecrît bikin. Bi bangên babetiyên xwesiparan tiştê ku dixwazin biçîh bînin bi esasî ew e.

Ya sêwemîn; sazûmana mêtingera faşîst bi gelemperîtîrîn, bîngeh sazîkirina faşîzmê û tewrê di vî barê de dixwest, meşrû bike. Nemaze, berî niha ji hin devên sazûmanî û piranî ji devê Kenan Evren, fikarên li ser "dîbistanan" û li ser serekîtiyên Partiyên berî hatibû diyarîkirin, lê vê carê bi devê "qurbanên terore" angore kesên begûnehên şagirt û cahş dîdin diyarîkirin.

Ya çaremîn; bi weşanan, sazûmanî dixwaze ser hêzên şoreşger û demokratîk leyistokên tesfîyê û qirkirîna, bêtîr tîrs dayîne biçîh bîne û ew eşkere hatiye gotin. Sazûman, diyar dike ku, hêzên şoreşger û welatperwer, bi hêzên di nav rêxistîne de bixwe cihgirtine, bi destên wan rêxistîne pûç bike; ew ji xwe re teftîqeke bîngehin qim kirîye; bo vê yekê pir xebat kirîye û bo cîh anîna armançê serdaye pir babet azînan.

Ya pêncemîn; sazûmana mêtingera faşîst, li ber tiştî din, di serî de paşdemayîn, li ser hin birên civakê çawa dest avêtîye û wê bavêje, bo dema nûn hin hazîrîyên pêkbîn, bi wesîta va rojnaman carek din berçav kirîye û bi vî reuşa xwe, li ser hemû avayîya civakê li hemberê tevergên şoreşger û nîştîmanperwer, wê gerekî çawa bajo, carek din zelal telalî kirîye.

Talî: PKK bi berxwedana xwe ya bawermend ku dajo, rê nedaye bi tu rewşê xeta xwesipariyê bikaribe xwe veşêre û bûye sedem dakû bêbextî bi rûçîka xwe ya rast derkeve pêşîya çavan. Bi îbretê derketîne holê, û navê xwe "Kemalistên Cîwan" lêkirin ew tora xainan, bi hemû kesbûnan wan PKK wana berçavî de eşkere temaşakar kirîye.

Lê belê şaşıya piçûktirîn di berxwedanê de, dikarî jehra xwe biherikîne nav refên şoreşger û welatperwer, gelê me bilî ew kas kovan û eş jîngar kirîye, bilî fedekariya biçîh hatî wê xwesipariya mezintirîn di dîroka xwe de bîdîta û nedikarî xwe ji xelas ke.

Ditînen dijminê gelin ku ew bêbext îro îzah dikin, ku zerrekî ji wan biketa nav refên tekoşînê, wê tehrîbatên mezin zabikîran, gîrînge ji bo zanîna wê mirov ne sêrbaz be.

Ji ber vê yekê, leyistokên ku mêtingerên faşîst bi destê va xainan berpêş dikin, bilî her babet nîyet û armançan wan, li hemberê berxwedana şoreşger gihiya teşhîreke wûsa kû, bi va rêyan gihîştîna armançê ji dehan yek jî ne mîmkîne. Bi saya tekoşîna bîeman di vî barê de, tevegêra şoreşger, her lebîna dijmin pûçkirîye û her serdayîn qulîbiye bo mefantên tevegêra şoreşger, bi vî awayî îstîfatî ketîye destê şoreşgeran de. Ji ber vê yekê, em dikarin carek din bi dengêkî bilind bîjin ku: Rêxistînkirina xwesipariyê ji hêla dijmin li hundir û derve, ba her gavê wê bî pûç û qels kirin û tekoşîna di vî barê de berxwedana me di nav girsê gel de bêtîr wê fireh, bîngeh bike û wê rayê xwe baş bigre.

Başarılı Syf: 1'de

SERXWEBÜN 3. YILINA GİRERKEN . .

Empervyalizm, bölge gericiği ve Türk faşist cuntasının ortak saldırılarıyla yüz yüze bulunan Türkiye ve Kürdistan halkları için yaşamsal bir sorun olarak görülmeye gereken temel konularda doğru tutumlar belirlemek ve hayata geçirmek, devrimci sorumluluğun başta gelen görevi durumundadır. Kitlelerin yakından izledikleri ve aslında değerlendirmelerinde yanlışlıkları, bahsedilen eleştirilerin konularının ayrıntılarına fazla girmeye gerek duymuyoruz. Ve zaten bunun bir parçası olan yayıncılık politikaları ve bu yayınlardan ulaştırılan mesajlara konumuz gereği değindiğimizde, bu görevde de az çok yerine getirilmiş olacaktır.

Yayınlara, doğası gereği, sesi olduğu gücün politik ve taktik yönelimlerinin damgasını taşır. Bu genel olarak böyle olduğu gibi, devrimci ve demokratik güçler için de böyledir. Bu açıdan bakıldığında, 12 Eylül öncesinde olduğu gibi, sonrası döneminde de takip etmekte bile zorluk çekilebilecek kadar fazla sayıda yayın çıkarılmakta ve bunlardan hemen her güç, grup vb.'lerinin yönelim ve durumları izlenebilmektedir. Ancak görülmeyen şey, devrimin nasıl geliştirileceği ve hatta devrimci çizgide ısrar edilip edilemeyeceği konularında net ve belirgin görüşlerin ortaya konulmasıdır. Gerçekten de böylesine hayatî konularda halkı karışıklıklar yaratılmaya, günlük-basit polemiklerle ciddi devrim sorunlarının üstü örtülmeye çalışılmaktadır. Yayınlardan hemen tümü denilebilecek bir kesiminin Avrupa zeminiinde çıkması ise, bu kısırlığı ve darlığı derinleştirmede diğer bir etken olabilmektedir. Fakat burada bile ortaya çıkan gerçek şu olmaktadır ki, doğru siyasal çizgiye ve bunun gerektirdiği pratiğe yönelme, zorunlu bir sonuç olarak bu durumda bulunanları basit polemiklere ve hatta geçersiz ilke devriminden adım adım kopuşa kadar götürülebilmektedir. Örneğin faşizmin zulmüne karşı halklarımızın direnişini örgütlemek teorisi ve de pratikte bunun gereklerini yerine getirmek gibi halklarımızın çözümüne ihtiyaç duyduğu sorunlar üzerinde ciddi hiç bir tartışma yapılmaz, bu konularda düşünceler ve gelişmeler ortaya konulmazken, devrimci yayıncılık adına sayfalar dolusu miting tartışmaları yayınlanabilmekte, devrim adına hiçbir şey üretmeyecek olan böylesine kusur taşımalarla adeta devrimciliğin yerine getirildiği düşünölebilmektedir. Daha bir çok konuda sıralanabilecek bu örnekler, açık ki, devrimci güçler ve devrimci yayıncılık açısından çok vahim bir durumu ifade eder. Gazete ve diğer yayınları devrimin silahlarından birisi olarak görmeyen, ama gazetecilik ve dernekçiliği eylem tek biçimi olarak ele alan anlayışların eleştirisi gazetemiz sayfalarında defalarca ve birçok yönüyle yapılmıştır. Bu eleştirilerin ne kadar yerinde ve haklı olduğu bugün pratik içinde bir kez daha doğrulanmaktadır. Geçmişte, gazete, dergi ve dernek etrafında kümeleşen bu "devrimci" çalıma ve mücadele" olarak göstermeye çalışan güçler iflas etmiş bu politikalarını tüm acı sonuçlarına rağmen, bugün de mültici bir yaşamı sürdürmenin aracı olarak

devam ettirmekte ve işin en garibi de yaşanan bunca gelişmelere rağmen hâlâ da "devrimcilik" yaptıklarını iddia edebilmektedirler. Doğal ki, bu amacın ürünü olan gazete ve diğer yayınlar, devrimci anlayış ve mücadeleye gizli veya açık bir saldırının aracı olmaktadır. Mücadeleyi geliştirerek strateji ve taktik hangisiyle, onlar bu saldırıların hedefi olmakta, ve hatta bu saldırılar artık hiç kimsenin gözden gözdürme gücünü kendisinde bulamayacağı leninist ilkelere inkarnata kadar gidebilmektedir. Yine, dış ülkelerde yaşamı örgütlemenin bir aracı olarak bu gazeteler de, bu ülkelerde bulunan Türkiye ve Kürdistan emekçilerini, durumları birer istismar konusu olarak ele alırlar. Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin kopmaz bir parçası olan bu kesim kendi amaçlarını gerçekleştirmenin aracı olarak görmektedirler.

Yayın politikası, mücadele çizgisine ideolojik-politik yapılaşma kopmaz bir biçimde bağlıdır, onun ürünüdür. Açık ki, yayın politikaları eleştirilirken, ve onların devrim sorunlarından uzaklaşıp, bulunulan alanın ve anın bir takım sorunlarıyla uğraşmaları ve bunun da ötesinden çeşitli biçimler altında da olsa devrimci çizgi ve anlayışı hedeflemeleri, gazete sayfalarının kitlelerin devrim için eğitilmesi, bilinçlendirilmesi ve çağırının bir aracı değil de, adeta devrime karşı mücadelenin bir aracı olması, ele alınıp değerlendirilken de, bu doğruda ilişki gözden kaçırılmamak zorundadır.

Evet, Serxwebün, 12 Eylül sonrası, ciddi görevlerin başarmak üzere kendisini dayattığı, devrimci ve demokratik çevrelerde dağılmış son verip toparlanmanın geliştirilmesi gerektiği, tüm bu görevleri başarmak için de birlik ve mücadele sorunlarının mutlaka çözülmesi gerektiği bir dönemde yayın hayatına başladı.

Olanaklar yat ve koşullar oldukça zordu. Ama, durum ne olursa olsun, bu konuda da en güçlü girişti gerçekleştirerek ve "devrimci" cephe geçişini bir de mirası olan yetersizlik ve hastalıklara karşı bir de bu alandan en güçlü mücadeleyi sürdürmek gerekiyordu. Kürdistan devriminin aydınlığı kavuşmuş ve pratikte denenmiş olan stratejik, taktik ve örgütsel ve diğer konulara ilişkin görüşleri kitlelere ulaştırılabildiği, devrimci çizgi ve mücadeleden şaşmaz bir savunucusu olduğu, dağlarda ve zindanlardaki direniş aralarında gidilmesi gereken birer rehber olarak görüldü ve kitlelere ulaştırıldı. Kürdistan devrimini dünya, bölge ve Türkiye devriminin gücendirici olarak görüp, bu alanda kardeşlik ve dayanışmanın örneklerini sunduğu, devrimci ilke adına düşüncede ve pratikte yaratılmak istenen bulanıklığın amansız düşmanı olduğu ve fakat bu mücadelesini hiç bir basit polemige düşmeksizin yürüttüğü, devrimci-demokratik güçler arasında direniş temelinde ilkel birliğin savunuculuğunu ve yine ülkemizin diğer parçalarında halkımızın da sesi olmayı görev bilip, çıkış yazısında da belirtti amaçlarının sapmadığı müddetçe Serxwebün'un kitleler tarafından çoklu ile karşılanacağı, adeta bir okul olarak görülüp devrim için bilinç-

lenmenin ve mücadelenin bir aracı olacağı ve bizzat halk kitlelerine korunup besleneceği açıktı.

Kürdistan Halkının Bağımsızlık Mücadelesinin sesi olan Serxwebün, daha ilk sayısından başlayarak iki yıllık savaşımı süresince, bu ilkelere sadık kalmış, ciddi, ilkel, tutarlı yayın politikasına adeta yeni bir çığır açmıştır. Siyasî, askerî, örgütsel sorunlar gibi devrimin temel sorunlarını sayfalarında işlemiş, dönemin birlik ve ittifaklar gibi yakıcı sorunlarının içinde olmuş, çözüm yolları dayatmış, cezaveleri ve dağlardaki direnişin ve yine halkımızın sömürgeci-faşist baskılara karşı gelişen ilk ve öfkesinin sesi olmuş, dünya halklarının mücadelemize güç katan direniş ve zaferlerini sayfalarına getirerek deneyimlerini dersler çıkarmış, dünyanın hemen her alanındaki gelişen olayları imkanları ölçüsünde en doğru bilgilerle kitlelere sunup yorumlamaya çalışmış, emperyalizmin ve uşaklarının nerede olursa olsun halklara ve sosyalist sisteme yönelik saldırılarına karşı durarak enternasyonalizmin örneği olmayı bilmiştir. Bugün kitleler tarafından çoklu okunan, korunup geliştirilen Serxwebün'un bu başarısı, ona yön veren çizgisinin doğruluğunu kanıtlar. Bu başarı, doğru siyasal önderliğin ve güçlü ideolojik yaklaşımın kitlelerde yankı bulmakta gecikmediğinin en çarpıcı örneğini oluşturur.

Çok kit olanaklarla yayın hayatına başlayan Serxwebün, bugün, tek sermayesi yayıncılık olan bir çok güç hayrete düşürüyor ve onların saldırılarına hedef oluyorsa neden budur. Serxwebün, her sayısında daha da gelişmiş ve gelişmiş olarak her ay düzenli olarak yayını sürdürdüğü gibi, gelişmelerini karşılama için şimdide kadar ayrıca 4 Özel Sayı çıkarmıştır. Yine, kitap ve broşür çalışmalarına da çok yüklü geçmiş ve en son "Örgütlenme Üzerine" adlı kitabın basımı ile kamuoyuna sunulan kitap ve broşür sayısı 15'e çıkmıştır. Bu faaliyet, gerek yoğunluğu ve gerekse de niteliği ile Kürdistan tarihinde ilk defa ulaşılan kapasitedir.

İki yıllık süreç boyunca teorik-siyasal ve aktüel gelişmeleri kendi bünyesinde işleyen Serxwebün, omuzlamak durumunda kaldığı görevlerin ağırlığının gereği olarak da artması nedeniyle bazı değişikliklere ihtiyaç duymuştur. Okuyucuya daha sağlıklı ve detaylı bilgi sunmak ihtiyacından kaynaklanan bu değişiklik ile, Serxwebün güncel gelişmelerle daha çok ilgilenme olanaklarına kavuşmuştur. Haziran-Temmuz 1983'ten itibaren çıkan "Soreça Kürdistan" adlı dergi teorik ve siyasal konuları sayfalarında kitlelere ulaştırma görevini üstlenmiştir. Herhangi bir yanlış anlamaya meydan vermemek için hemen belirtelim ki, böyle bir değişikliktir amaçların gazetesinin seviyesini düşürmek değil, tam tersine işlediği konuları güncel gelişmelere kadar genişleterek ona olan ilgili daha da büyümek ve geniş kesimleri etrafında halkalandırmaktır. Gazetesinin teorik ve siyasal konuları ağırlıklı olarak işleyen bir yayın olmanın çıkarılarak bir kitle gazetesi haline getirilmesinden anlaşılması gereken tümüyle budur. Yoksa bazılarının ısrarla çekmeye çalıştığı

seviyenin düşürülmesi durumu değildir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin kitlelere ulaşan sesi olan Serxwebün, bu güne kadar olduğu gibi ve hatta ondan daha fazla bir biçimde önümüzdeki dönemde de ulusal kurtuluş mücadelesinin her sorunuyla ilgilenecek, çözüm yollarını göstermeye çalışacak. Kitleleri ulusal kurtuluş savaşının ihtiyaçları doğrultusunda bilinçle donatma ve gelişmelerden alandan destek olma görevini sürdürecektir.

Açık ki, iki yıllık yayın faaliyetinde sağladığı bu gelişmeler ve başarılar yanında Serxwebün'un da eksiklik ve yetersizlikleri kaçınılmaz bir biçimde olmuştur. Ama bunlar bizzat okuyucuların da ifade ettikleri gibi daha çok biçime ilişkin olmuş, tecrübesizlik ve olanaksızlıkların yol açtığı bu eksiklikler, halktan alınan güç her ay biraz daha giderilmeye çalışılmıştır. Serxwebün'a güç veren şeyin Kürdistan halkı ve bu halkın kurtuluş mücadelesi olduğu düşünülürse, her geçen yıl biraz daha güçleneceği de kendidinden anlaşılar. Çünkü artık, yüzyılların kölelik zincirlerini parçalamak için atacağı kalkan bir halk ve bu halkın büyük acıları ve olanaksızlıklar içinde de olsa geçen her gün biraz daha gelişen kurtuluş mücadelesi söz konusudur. Her türlü saldırıya rağmen önünde durulamaz bir mücadele olduğu, pratiğin içinde defalarca kanıtlanan halkımızın bir savaş, her alanda olduğu gibi yayın alanında da güçlü örnekleri yaratacak, bağımsızlık özeleminin ve bu özelemin ifadesi olan savaşımının sesini bir de bu biçimde en güçlü şekilde dünyaya duyuracaktır. Bu inancın daha şimdiden gerçekleştirdiğini en somut örneği, 2 yıllık yaşama rağmen bugün ulaştığı seviye ile elimizde bir mücadele bayrağı haline gelen Serxwebün'dur. Halkımız bu bayrağı sürekli yükseltecek ve onu güçlendirmeye Kürdistanlı olanın onurlu bir görevi olarak kabul edecektir.

Kürdistanlıların gazetesi Serxwebün, kendisinden bekleneni layıkıyla yerine getirebilmek, gerçek rolünü oynayabilmek için önümüzdeki yayın döneminde, her bakımdan güçlenmeyi önüne hedef olarak koymuştur. Bu güçlenme, herşeyden önce daha çok sayıda insana ulaşabilmeye gerekecektir. Serxwebün, Kürdistan'da köylere, şehirlere, evlere, fabrikalara, genç-ihthar, kadın-erkek tüm halk kitlelerine ve yine yurt dışındaki Kürdistanlı emekçilere, adeta ülkemizde ve yurt dışındaki her insanımıza tek tek ulaşabildiği anda güçlürdür, ancak böyle güçlenecektir. Öyleyse, Serxwebün'un benimsenmesi, onun ardından yürünmesi, gazetemizi daha çok sayıda insana, çevreye ulaştırarak demek olduğu da ortadadır. Serxwebün'un gönderceğiz yazılar, haberler, resimler, acazımız ve sevinçlerimizle bizler yazalım. Sömürgeci vahşet altında her gün biraz daha artan kinimiz ve öfkemiz bir kez de Serxwebün'da dile getirelim. Mücadele ilişkin düşüncelerimizi, savaş içindeki bir halk olarak görevimizi bizler anlatalım. İşte Serxwebün, halkın sorunları, onları yorumlayış biçimi, mücadeleye ilişkin düşüncelerine daha çok yer ayırabilmek için "KÜRDİSTAN HALKININ DİLİN-

DEN YAŞAM VE MÜCADELE" adını taşıyan bir sayfa açmıştır.

Serxwebün, sömürgeci-Türk burjuvazisinin kendi çıkarımları için vazgeçilmez bir kaynak olarak gördüğü insan emek gücümüzü Avrupa'dan Arap çöllere kadar dış alanlara satarak, ülkelerinden, ailelerinden kopararak, büyük acılarla karşı karşıya bıraktığı yurt dışındaki emekçilerin sorunlarına, onların eleştirisi ve önerilerine daha çok yer ayırmak için "GURBETTEKİ EMEKÇİLER" adını taşıyan bir sayfa açmıştır.

Serxwebün, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine kanlarıyla can veren, büyük yoksunluklar içinde davaya duydukları inançla en inanılmaz başarılar kaydeden ve halkımızın güven ve umut kaynağı Partizanların, dağlarımız ve ovalarımızda sürdürdüğü direniş, mücadeleye ilişkin düşünceler ve önerilerine daha çok yer ayırmak için "PARTİZANIN MEKTUBU" adını taşıyan bir sayfa açmıştır.

Serxwebün, mücadelenin sorunlarını, dünya devrim ve ulusal kurtuluş hareketlerini ve bunlardan çıkarılacak dersleri okuyuculara daha sık sunmak için çeşitli konuları içeren "İNCELEME-ARAŞTIRMA-YORUM" adını taşıyan bir sayfa açmıştır.

Serxwebün, dünya ve bölgemizdeki gelişmeleri daha önce olduğu gibi önümüzdeki yayın döneminde de okuyucuların bir savaş, her alanda olduğu gibi yayın alanında da güçlü örnekleri yaratacak, bağımsızlık özeleminin ve bu özelemin ifadesi olan savaşımının sesini bir de bu biçimde en güçlü şekilde dünyaya duyuracaktır. Bu inancın daha şimdiden gerçekleştirdiğini en somut örneği, 2 yıllık yaşama rağmen bugün ulaştığı seviye ile elimizde bir mücadele bayrağı haline gelen Serxwebün'dur. Halkımız bu bayrağı sürekli yükseltecek ve onu güçlendirmeye Kürdistanlı olanın onurlu bir görevi olarak kabul edecektir.

Serxwebün, ulusal kurtuluş mücadelesinde gelişip güçlenecek olan ulusal kültürümüzü tanıtmak, onu bağımsızlık savaşımızda kitlelerin elinde bir silah haline getirmek için açmış olduğu "KÜLTÜR-SANAT VE EDEBİYAT" sayfasını yine devam ettirecek, henüz yetersiz ve çok kit olanaklar içerisinde de olsa bu sayfanın savaş içerisinde ve kitlelerin yaratıcı gücüne her gün biraz daha zenginleşip, güçleneceği inancıyla hareket edecektir.

Serxwebün, yıllardır en ağır baskılar altında direnen bağımsızlık mücadelemizin simgesi ve halkımızın onuru olan cezaevlerindeki savaş esirlerinin sesi olmaya devam edecek, gelişmeler her zaman olduğu gibi yanında dünya kamuoyu ve kitlelere ulaştırılmaya çalışacaktır.

Serxwebün, yaşamlarını mücadeleye katk eden ve ölümlerinde bir halkın dirilişini gerçekleştiren Kürdistan devrim şehitlerini saygıyla anacak ve onların ardından yürümeye vazgeçilmez bir görev bilecektir.

Serxwebün, gerçekleştirdiği bu sayfa düzeniyle hem biçim ve hem de içerik olarak sizlerin eline her ay biraz daha gelişmiş olarak ulaşacaktır.

Gazetemiz Serxwebün üçüncü yılınagirerken, görevlerin daha ağır olduğunu ve sorumluluklarımızı arttırdığını bilincindedir. Gazetemizi, hep birlikte güçlendirelim, ulaştıracağımız her yazı ve mektubun bağımsızlık sesimizi daha gür çıkmasını büyük değeri olduğunu bilerek, onu haberlerimiz, yazılarımız, fotoğraflar, eleştiri ve önerilerimizle güçlendirelim.

Cezaevinde yükselen mücadele . .

PKK EK DAVASI.....

Başarılı Syf: 1'de

bilgilere göre, cezaevindeki son durum şöyledir:

Eylül 1983 direnişinde elde edilen hakların geri alınması, PKK davalarının mahkemece kesinleşen 62 idam cezası ardından, tutukluların hücrelere konularak cezaevindeki işkencilerin yeni katliam boyutlarına varılmasını karşısında, savaş esirleri -tarihi kesin olarak saptanamamakla birlikte- Aralık ayı sonunda açık grev başlatmışlardır. Açık grev, görüşünü cezaevine giden tutuklu aileleri tarafından öğrenilmiş ve dışarıya ulaştırılmıştır.

Tutuklu ailelerinden alınan bilgilere göre, direniş PKK-Suruç davasında müebbet hapse mahkum olan İsmet Karak adlı devrimcinin tekmele ve diğer işkence yöntemleriyle katledilmesi ardından başlamış ve teslim olmuş koşullar dışında tüm cezaevi bu direnişe katılmıştır.

Aileler görüşünü cezaevine gettiklerinde, tutuklular görüşmeye gel-

memiş, fakat bağırarak direnişte olduklarını söyleyip, kendilerinin de desteklenmesini istemişlerdir. Bu çağrı üzerine aileler, cezaevi dışında açık grevine başladıklarını duyurmuşlar, ancak sömürgeci kolluk kuvvetleri tarafından zorla dağıtılmışlardır. Bu arada tutuklu yakınlarıyla, sömürgeci-faşist güçler arasında tartışma ve kavgaların çıktığı ve 5 tutuklu ailesinin gözaltına alınıp tehdit edildikten sonra salıverildikleri söylenmektedir.

Cezaevinde direnişin devam ettiği, Partizan ve Kawa davalarında da tutukluların mahkemece gitmeyi reddettiler ve bu nedenle duruşmaların yapılamadığı gelen haberler arasında bulunmaktadır.

Kesinlik derecesi bilinmemekle birlikte, cezaevinde birçok devrimcinin öldüğü, yine yedi devrimcinin de yakıldığı biçiminde haberler ulaşmaktadır. Ancak, cezaevinin dışarıya tüm bağıntısını kesilmiş olması, tutukluların en yakınlarıyla bile görüş-

türülmemesi, gelişmeler hakkında tam ve kesin bilgi edinmeyi önlemektedir.

Türk faşist cuntasının barbar yüzünü yakından tanıyan ve cinayetlerinin acısını yüreğinde hissedilen halkımız, haki olarak savaş esirlerinin hayatından endişe duymaktadır.

Yakınlarıyla görüşmeyen ve kendileri üzerlerindeki baskı da her gün biraz daha artan tutuklu yakınları, bu ortak kaygıyı dile getirmiş ve tutuklular üzerindeki baskıları protesto eden bir dizi girişimlerde bulunmuşlardır. Bunlardan sayılan onları bulan tutuklu yakınların, çeşitli devlet yetkilileri ve kuruluşlarına protesto telgrafları çektikleri ve bizzat görüşmek üzere hareket geçtikleri, ancak bu eylemlerinin engellendiği söylenmektedir.

Olayları ve gelişmeleri yakından takip eden gazetemiz, kendisine ulaşan haberleri anında kamuoyuna sunacaktır.

Başarılı Syf: 1'de

lettin Ahnaz, Lami Ağırman, Kemal Aktaş, Ali Ağırman, Mahmut Aydın, Ahmet Altınyüzük, Halil Ağırca, Mahmut Ağırca, Veli Ağırca, Abdülkadir Atım, İzzet Baykal, İrfan Bağaoğlu, Ramazan Çat, Mehmet Çat, Ali Çoban-yıldız, Nurettin Çatlak, Hasan Demir, Celalettin Delibaş, Eyyüp Demir, Mustafa Delen, Abuzer Dehşet, Bozan Gültekin, İrfan Güler, Ramazan İlhan, Mehmet Kancak, Hamit Kandal, Muzafer Kevci, Salih Dodanlı, Mehmet Dodanlı, Bekir Dodanlı, Mehmet Dodanlı, Seydi Dodanlı, Abdülkadir Modanlı, Hasan Man, Kadir Manav, Salih Oğaç, İbrahim Halil Ocül, Ramazan Ödemis, Fuat Ökten, Süleyman Pertav, Mehmet Sabalı, Halil Kayan, Ramazan Ülek, Fevzi Yetkin, Mustafa Yetkin, Güli Basmacı, Sadettin (Sadun) Sevga, Mustafa Yüksekayla, Remzi Geyik, Osman Gültekin, Budak Karamanlı, Kazım Kılıç, Celal Kılıç, Ali Kılıç, Cevher Kandal, Emin Pertav.

Askeri savcı, 49 sayıdan oluşan iddianamesinde ayrıca 24 kişinin en az 11 yıl, 15 kişinin 5 ile 10 yıl arasında, 8 kişinin ise 3 ile 5 yıl arasında değişen ağır hapis cezalarına çarptırılması talebinde bulundu.

Mahkeme, ele geçirilmeyen 12 kişi hakkında da giyabi tutuklama kararı olduğunu ve arandıklarını açıkladı.

PKK-ELAZIĞ DAVASI.....

Başarılı Syf: 1'de

Aynı davadan "yargılanan" Devrim Akdeniz, Ertan Karagöl, Akman Gedik, Hasan Kılıç, Abdurrahman Yıldırım, Hayrettin Kızıltaz, Mehmet Bilir, Hüseyin Yüce, Mehmet Bingöl ve Yakut Bingöl'ün ise delil yetersizliğinden beraat ettikleri bildiriliyor.

TESLİMİYETİN SON DURAĞI . . .

Baştarafı Syf: 8'de

Sonuç olarak; ABD emperyalizminin bölge gericiğiyle Ortadoğu halklarına karşı yürüttüğü planlı saldırıların yoğunlaştığı günümüzde, buna bağlı olarak bölge ulusal kurtuluş hareketleri içerisinde direniş ve teslimiyet eğilimleri arasındaki mücadele de şiddetlenmektedir. Bölge gericiğinden aldığı destekle bir yandan halkların mücadelesini kanlı bir şekilde bastırma isteyen emperyalizm, öte yandan bölge ulusal hareketleri içerisinde boğamadığı direniş eğiliminin karşısına teslimiyetçi eğilimleri çıkarmakta, bunları destekleyip beslemektedir. Emperyalizm, kendi varlığı açısından hayati önemde gördüğü Ortadoğu'da, Lübnan'da görüldüğü gibi "Barış Gücü" adı altında doğrudan saldırılardan, Güney Kürdistan saldırısında gibi usakları eylemleri, komplolarla, v.b'lerine kadar birçok saldırı taktiğine artık kaçılmaz olarak daha sık başvururken, gelişmeleri kendi lehine çevirebilmenin en sinsi yolu olarak da gelişen hareketler içerisinde teslimiyet eğilimlerini körüklemek ve bunlar eylemleri dayatmak istediği planlarla devrimci çözümün önünü tıkamaya çalışmaktadır. Bölgede yaşanan süreç, hem emperyalizm ve bölge gericiği, hem de sosyalizm ve halk güçleri için kendi yaşam haklarını denendigi bir süreçtir. Açık ki, emperyalizm ve bölge gericiği hazırlıklarını tümüyle bu

gerçek temelinde yapmakta, fütursuz saldırı ve komplolarında en büyük cüreti ise bizzat devrimci ve radikal güçlerin zayıflıkları nedeniyle bulmaktadır. Bu açıdan, emperyalizmin saldırılarını karşı ülkeler ve bölge çapında güçlü devrimci cephele oluşurulmaksızın, emperyalizmin geri tepirilmesi mümkün olmayacaktır. Görüldüğü üzere, sınıflar geçmişte üzerlerinde taşıdıkları ve kendilerine ait olmayan güysilerden soyunmakta, artık gerçek kimlikleriyle ortaya çıkmaktadırlar. Bu durum, direniş yanlısı güçlerin daha güçlü bir tarzda атаға kalkması için gerçekte olumlu bir zemin yaratmıştır. Teslimiyet ve reformizm, Filistin deneyinde görüldüğü gibi emperyalizmle kesin bir uzlaşmaya, yani ihanete gittiği açıkça ortaya çıkmıştır. Şimdi artık, tüm sorun, direniş güçlerinin, netleşen ve kızgınlaşan bu ortamdan yararlanmaya bilimleri, güçlü hazırlıklarla kendilerini son bir hesaplaşmadan başanaya çıkarabilmeleridir. Emperyalizm bölgede tüm kozlarını oynamış, Reagan Planı ve diğer politikaların çıkamazı gerimsiyle, sistemin çözümleri tıkanmıştır. Bölgenin mevcut durumu, çelişkilerin barışçıl reformist yöntemlerle yumsatılmasına şans tanımamaktadır. Bu gerçeğin görülebilmesi için, Filistin ve Kürdistan'a şöyle bir bakmak yeterli olacaktır.

SERXWEBÜN SEVİYELİ KARARLI VE . . .

Baştarafı Syf: 13'de

devrim olayı olarak ele alarak her iki halkın birliğinin zorunlu olduğu günümüzde, FKBD'nin programını yayınlamıştır. Bu ise, yayıncılık hayatında önemli bir olayı teşkil etmektedir.

Bütün bunları, leninist bir yayıncılık başarıdır. Diğer siyasi hareketlerin yayın organlarının, Serxwebün'a karşı anti propagandalarına, kara çalmalarına, demagoji, polemik ve seviyesiz eleştirilere karşı, Serxwebün, seviyeli, devrimci sorumluluğun bilincinde hareketle, kararlılığı devam ettirmiştir. Yani diğer güçlerin Yayın organları eskiden yapmış oldukları, kısır çatışmalar, demagojiler ve polemikleri günümüzde de devam ettirmelerine karşın, Serxwebün, seviyeli, sorumlu davranmış ve bize yol göstermiştir. Bilincimizi geliştirmiştir. Başlangıçta önüne koymuş olduğu hedefe varmada inatla cabalamış ve geniş yığınların sempatisini kazanmıştır.

Bu anlamda, diyebiliriz ki, Serxwebün yayıncılık faaliyeti, Kürdistan

devrimi tarihinde yeni bir çıkış açmış ve halk kitlelerinin desteğini ve sempatisini kazanmıştır.

Aslında, yıllardan beridir bilinçli olarak, halkımıza egemen kılınmak istenen bilinçsizlik duvarını kısmen de olsa, Serxwebün yayın faaliyeti sonucu açıldığını söylersek abartmış olmayız herhalde.

Tüm bu olumlu yanlarına rağmen bence, Serxwebün'un bazı yetersizlikleri vardır. Ancak Serxwebün yayıncılığının genç olması, ayrıca düşmanın yurtdışında bile, PKK'ye ve Serxwebün'a karşı saldırıları ve TC. ile Alman emperyalistlerinin ilişkileri gözüne getirilirse bu yetersizlikler sınırlı kılındığından anlaşılır.

Sonuç olarak, Serxwebün yayıncılığı üçüncü yılına girerken yaptığımız bu kısa değerlendirme, sadece Serxwebün'un kitlelere ve ülkemiz açısından oynadığı rolü, değerlendirmekti. Bu mektup ile bu gerçeği dile getirmek istedik. Yoksa seviyeli, kapsamlı bir gazeteyi tam anlamıyla değerlendiremediğimin bilincindeyim.

Üçüncü yılına girerken Serxwebün'a önerim:

Kültür... Sanat... Edebiyat sayfasının daha gelişmiş bir biçimi ile, yani değişik sanat konuları, edebiyatı içeren açık bir dille yazılmasının yararlı olacağını sanıyorum. Marksizmi öğrenmeye kültür eklenmelidir. Dolayısıyla bu konuya önem vermek gerekiyor. Yine bu alanda en geniş bir şekilde sanat ve kültürün yazılacağına inanıyorum. Bu konuda üzerimize görevlerin düştüğünün bilincindeyim. Bir bütün olarak gazeteyi yaşatmada sizinle olduğumuzu belirterek, gazetenin yaşamı için tüm imkanlarımızı seferber edeceğimi gururla söylüyorum.

Serxwebün'u okuyup okutacağız. En geniş kitlelere götüreceğimiz ağız yürekli bir belirtiyorum. Serxwebün'u yaşatacağız.

Serxwebün'da çalışan tüm arkadaşlara başarılar dilerim. Saygılarımla.

Saabrücken'den bir Serxwebün okuyucusu.

Şükri.

Türkiye işçi sınıfı . . .

Baştarafı Syf: 3'de

çelişki temel alınmalıdır. Yoksa bugün bazılarının yaptıkları gibi, işçi sınıfına dayanmayan hareket geliştirilmeye çalışılmamalıdır. Türkiye'de esas mücadele, yani iktidar kavgası işçi sınıfı ile burjuvazi arasında geçecektir. Ki bu gerçek hiçbir şekilde üstü örtülmeyecek kadar açıktır. Ama, Türkiye işçi sınıfı adına hareket ettiklerini ifade eden güçler, bilerek ya da bilmeyerek de olsa bu gerçeği bir türlü görmeye yanaşmamakta ve bunun dayattığı görevleri yerine getirememektedirler.

Umutlarını faşist cuntanın gitmesine, "demokrasinin" geri gelmesine bağlayanlar çıkabilmektedir. Ama bunun proletarya önderliğinde gelişen bir mücadelenin değil; burjuva güçler arasındaki çatışmalarla geleceğini beklemektedirler. Tüm hazırlıklarını da buna göre yapmaktadırlar.

Halbu ki burjuva güçler arasındaki çelişkiler böyle bir sonucu yaratacak durumda bulunmamaktadır. Bu güçler arasındaki çelişkiler, bir demokrasiye geçişle sonuçlanamaz. Bu, Türk burjuvazisinin doğasına aykırı, onun varlığıyla çelişen bir olaydır.

Ama durum budur diye, burjuvazi arasındaki çelişkilerden yararlanılamayacak mıdır? Elbette yararlanılamaz. Bu çelişkiler, taktik düzeyde ele alınmalı ve bundan yararlanılamazdır. Bazılarının yaptığı gibi, stratejik düzeyde ele alınmamalı, işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki çelişkinin önüne çıkılmamalıdır. Eğer bu şekilde ele alınır ve bu çelişki üzerine oturtulursa gerçekten o zaman mücadelenin geliştirilmesine bir katkıda bulunur. Burjuvalar arasındaki çelişki bu şekilde ele alınmaz.

Bazı Türkiye "sol" hareketlerinde yanlış bir eğilim gelişse de, esas görülen ve ele alınması gereken sorunlar kendisini giderek daha fazla dayatmaktadır. Bu noktada da işçi sınıfının gerçek eğilimi kendisini ortaya çıkarmaktadır. Bu bizzat işçi sınıfının mücadele çağrılarının etkileriyle oluşacaktır. İşçi sınıfı daha uzun süre kendi kaderini bu güçlere teslim etmeyecektir. Geçmişten bu yana hep bu şekilde, burjuva güçler arasındaki çelişkiye dayanarak, adımlar atılmak istenmiştir. Bunun sonuçları ortadadır.

İşte, Türkiye işçi sınıfı 12 Eylül deneyimiyle bu yılların acılarını bir kez daha yaşadı. Bu ders, beraberinde eski olumsuzlukları aşmayı da getirecektir. Türkiye işçi sınıfının gücü buna yeter. Yeter ki, sorumlu devrimci kendisi üzerine düşen görevi yerine getirsin.

Yine, işçi sınıfı devrimi dayatacak, her türlü güçleşme ve reformculuğu ezip geçecektir. Gelecek bu konuda aydınlıktır.

KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN SESİ YOLUMUZU . . .

Baştarafı Syf: 13'de

mücadelesi düşünce alanında bağımsızlaşmayı Kürt bireyinin, Kürt ulusunun ülkesi için düşünmesini ve bu alanda hakimiyet kurmaya çalışan kemalist düşüncenin işlemez bir hale gelmesini ilk adımı oldu.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ile Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketinin ağır yaralar aldığı, yozlaşan, inançsızlığın, devrimci davayı terkediğin birçok örneklerinin görüldüğü bir dönemde, yalnız Kürdistan devriminin teorik sorunlarını değil, Türkiye devrimine ilişkin birçok soruna da açıklık getiren, güncel politik gelişmeler ile aktı olaylara yer veren, dünya devrim pratiklerini inceleyerek bizlere ışık tutan Serxwebün gibi bir yayının kıtası bize Stalin'in "1912 yılı Pravda'sı, 1917 yılındaki Bolşevik zaferin temelini attı" belirlemesini hatırlatmaktadır.

Serxwebün gazetesi işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş hareketi içindeki reformist küçük burjuva yayıncılığına ve her soydan burjuva milliyetçiliğinden kaynaklanan Marksizm dışı akımlara

karşı yürüttüğü temel ilkeler savaşımında gelişip güçleniyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin ve tüm demokrasi güçlerinin düşmanlarının her türlü propagandalarına karşı yürüttüğü savaşımında çelikleşiyor. O'nun yazdıklarını okumak, öğrenmek bizi ülkemizin işçi ve köylülerinin ulusal kurtuluş ve demokrasi uğrunda savaşımının deneyimleriyle zenginleştiriyor.

Serxwebün gazetesini okumak, Marksizm-Leninizmin bütün düşmanlarına karşı, ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihini öğrenmemize, bolşevizmi tam olarak kavramamıza yardım ettiği gibi politik uyanıklığımızı biliyor. Bizi toplumsal gelişme ve politik savaşım yasalarının ve devrimin itici güçlerinin bilgisiyile silahlandırıyor. Ulusal kurtuluş davamızı nihai zaferine, sınıfsız ve sömürsüz bir toplumun tüm dünyada zaferine olan inancımızı pekiştiriyor.

Serxwebün gazetesi örgütümüzü güçlendirme ve Kürdistan halkı arasında etkinlik kazanma işinde güçlü

bir silah olarak varlığını korumaya devam ediyor. O'nu kendi gazeteleri bilen Kürdistan ulusal kurtuluş güçleri, sınıf bilinçlerini biçimlendirdiği, onları eğittiği, örgütlediği ve savaşımına kaldırdığı için O'na karşı büyük bir güven besliyor ve gazetenin sesine dikkatle kulak veriyorlar.

Kürdistan yurtseverliğine, ülke ve dünya gerçekleri ışığında bağımsız düşünce ve eylem ruhunu aşılamayı yayın politikasının gü gösterici ilkesi olarak alan bir ihtilalin yayın organı olarak Serxwebün'un gereksiz polemiklerden uzak ve seviyeli tutumunu koruyacağına, ulusal kurtuluş cephesinin inşasının sürdüğü bu dönemde kafada olduğu gibi, somutta da Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerinin birliğinin yaratılmasına daha fazla katkıda bulunacağına olan sonsuz inancımızla önmümüzdeki çalışma döneminde başanlar...

Bir Serxwebün taraftarı
22. 12. 1983

HABBAŞ: "ARAFAT'IN YIKILMASI FİLİSTİN DEVRİMİNİN YIKILMASI DEMEK DEĞİLDİR"

Baştarafı Syf: 9'da

olup olmadığını kastediyorsanız, bunun çok zor olacağını söyleyebiliriz.

Ama askeri mücadeleyi kastediyorsanız, o zaman söyleyenecek şey şudur. Filistin savaşçıları, Filistin'de ve Lübnan'da İsrail güçlerine darbe vurma için kendilerini küçük birimler halinde düzenleyebilirler. Esasen bu halen yapılmaktadır.

Filistin silahlı mücadelesi, Filistin ulusal hakları gaspedilmiş olarak devam edecek ve yükselcektir. Arafat'ın yıkılması, Filistin devriminin yıkılması demek değildir. Filistin silahlı direnişi sürekli kalacaktır.

Soru: Arafat'ın Kahire ziyareti sizin için bir süpriz oldu mu? Bu ziyarete nasıl karşı koyacak siziz?

G. Habbaş: Özellikle devrimin Beyrut'u boşaltmasından sonra, Filistin sağı ile ilgili epey tahli yapıldı. Tahliiller sağın Amerika'ya doğru ilerlediğini açıkça işaret etmekteydi. Geçmişte Filistin sağı, uzlaşmayı daha çok ABD ve Sovyetler Birliği'nin katıldığı bir uluslararası Kongre zemininde gerçekleştirilme hazırlanıyordu. Fakat Beyrut'tan son-

ra ilk kez ABD çözümleri ile alışverişte bulunmak için hazırlıklara giriştiği görüldü. Bu nedenle mevcut durum FHKC için süpriz olmadı. Fakat, eğer bana; bu sapmanın Aralık ayında gerçekleşeceğini düşünüyor muydunuz? diye sorsanız, cevabım hayır olacaktır.

Sapmaya nasıl karşı koyacağız? sorusuna ise şöyle cevaplayabiliriz. Herşeyden önce Filistinli güçlerin, bu adının anlamı hususunda açık bir değerlendirme yapmaları gerekir. Bu adının anlamı nedir? Örneğin; biz adının CAMP-DAVID'in devamıdır veya Yaser Arafat'ın, Filistin devrimini CAMP-DAVID'e çekme çabasındır, demekte haklı mıyız? Eğer böyle ise, buradan kalkarak yapılacak ortak şeyler üzerinde anlaşmaya varmak gerekir. FHKC olarak sorunun birinci ve ikinci çıkışına cevap verdik. Bu adım, Yaser Arafat'ın FKÖ'den uzaklaştırılması sonucunu verir. Çünkü Yaser Arafat, artık FKÖ'nün siyasi hattını temsil etmiyor.

Bundan sonra cevaplanmasi gereken şunlardır, Ne yapmalı? Buna nasıl varılma-

lıdır? Bize göre evvela çatışmayı Yaser Arafat'la sınırlandırmak gerekiyor. Çünkü Fetih'in Merkez Komitesi bile, bu ziyaretin sorumluluğunu Yaser Arafat'ın tek başına taşıdığını söyledi. Biz çatışmanın geliştirilmesine karşıyız, ve Fetih'e birlikteyiz. Çatışmamız Yaser Arafat'ın şahsiyeti ve bu adımı teyid edenlerdendir.

Filistin sahasında öncelikle bu çizgi üzerinde anlaşmamız gerekir. Bundan sonra bu adım hususunda bizimle anlaşılan sendika, güç ve grupların bir araya gelmesi gerekir. İlk etapta Yaser Arafat'ı örgütün başkanlığından düşürmeyi hedefleyerek bu geniş cephenin yaratılması zamanı gelmiştir.

Beyrut savaşında bir arada bulunduğumuz günlerde, Yaser Arafat'da dahil mevcut tüm Filistinli önderlerle aramızda gerçek bir mücadele bağının olduğunu hissettik. Fakat ulusal dava karşısında taviz vermem, sapma olunca tüm enerjimi seferber ederim. Eğer, Filistin halkını nasıl bilinçlendireceğimizi ve yöneteceğimizi bilirsek o, sapmaları devre dışı bırakmaya muktedirdir. Fetih

Merkez Komitesi'nin bile böylesi adımın sorumluluğunu üstlenmemesi bunu kanıtlamaktadır.

Soru: Az önce Haddamla (Suriye Dış İşleri Bakanı) görüştüğünüzü öğrendik. Bu bir araya gelişe nelerin görüşüldüğü hakkında bilgi verilebilir mi?

G. Habbaş: Gerçekte görüşme üç konu etrafında oldu.

Birincisi: Emperyalizmin Suriye, Filistin devrimi ve Lübnan yurtsever hareketi üzerindeki saldırısı, bu saldırıya karşı koymanın temel şartları ve karşılıklı yardımlaşma üzerindedir.

İkincisi: Filistin sorunu. Suriye ile olan ittifakımızın sağlam olması gerektiği inancındayız. Bundan hareketle Filistin sorunu ve bu sorunun nasıl çözüleceği hakkında görüş alışverişinde bulunmayı yararlı görüyoruz.

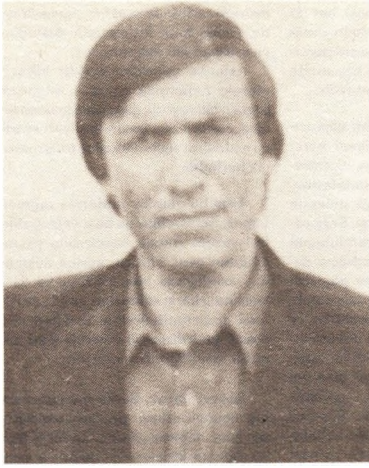
Üçüncüsü: Suriye'deki varlığımızı. Bununla ilgili sürekli incelenmesi ve tartışılması gereken pratik sorunlar vardır.

İBRAHİM KAPLAN VE AZİME DEMİRTAŞ YOLDAŞLARIN ANILARI

MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAKTIR!

Tarihten devraldığı mirasına dayanan; bugün de her türlü gericiğiliğinin ardına alarak varlığını bile hazmedemediği bir halkın dirilişi karşısında çılgına dönen faşist Türk sömürgeciliğinin, PKK önderliğindeki halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini imha etmek için verdiği sömürgeci faşist savaşa karşı, halkımız da bugün modern güçler önderliğinde, ama olanakları çerçevesinde yitirilen her şeyini yeniden yaratmak için, zorlu ve zorlu olduğu kadar da onurlu bir kavgaya atılmaktadır. Ama elbetteki bu onurlu ve kutsal dava büyük bedeller pahasına amacına ulaşabilecektir. Ancak, tarihinde kanıtlandığı gibi, her kutsal dava kendisini zafere götürebilecek kişilikleri yaratmıştır. Bugün Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi de kendisini zafere götürebilecek kişilikleri yaratmıştır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tarihi her türlü zorluklara ve acımasızlıklara karşı, görkemli direnişlerin sergilendiği ve eşiz kahramanlıkların gösterildiği, soylu yaşam için soylu savaşın tarihidir. Ve kendisini zafere götürebilecek güçlü dava insanlarını yaratan bu savaşın zafere gitmesini hiç bir güç engelleyemeyecektir.

İşte, faşist Türk sömürgeciliği de kendisini öldürecek en önemli güç olan PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ezmek için, saldırılarını hadsafına ulaştırarak kendi ömrünü biraz daha uzatmaya çalışmaktadır. 12 Eylül'de askeri faşist cuntanın işbaşına gelmesiyle, Türk burjuvazisinin en önemli hedeflerinden olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı her alanda saldırıların dozajı alabildiğine artırılarak, açıkça azgın bir savaş sürdürülmüştür. Faşist cuntanın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı sürdürdüğü saldırılardan biri de, 29 Aralık 1981'de Dersim'in Nazimiye ilçesinde meydana geldi. Sömürgeciler, 29. 12.1981'de, bir ihbar sonucu Nazimiye'nin Demirci (Dizik) köyüne, PKK partizanlarından duydukları korkunun verdiği kudurganlıkla bir baskın düzenlediler. Tabii her zaman olduğu gibi, bu olayda da PKK partizanlarının davaya olan inanç ve azmin verdiği cesaret ve kahramanlığımla bilen sömürgeci faşist cuntanın kolluk kuvvetleri, büyük bir askeri güçle PKK partizanlarının faaliyet programları gereği bulundukları köyü kuşatmaya aldı. Bu sırada PKK partizanları ile sömürgeci kolluk kuvvetleri arasında çatışma çıktı. Başlangıçta kuşatmayı yarmayı başaran PKK partizanları, hem Dersim hem de Nazimiye'den gelen yeni güçlerle takviye edilen düşman kuvvetlerinin bir başka çemberi ile karşılaştılar. Bu çatışmada, PKK partizanlarından Azime Demirtaş yaralandı. Diğer PKK partizanları ise, bir yandan çatışmaya devam ederlerken, diğer taraftan yaralı

İbrahim KAPLAN

olan yoldaşı yoğun ateş hattından uzaklaştırmaya çalıştı. Ancak düşman kuvvetlerinin sürekli takviyesi ve çatışmanın uzun sürmesinden dolayı Azime Demirtaş yoldaş aldığı kurşun yaraları ile şehit düşerken, İbrahim Kaplan yoldaş da yaralandı. Ancak çatışma çevre köylere kayarak devam etti. Kardan izlerin belli olması ve çatışmanın uzun süre devam etmesinden, çatışmanın üçüncü günü İbrahim Kaplan yoldaş da şehit düştü. Diğer PKK Partizanları ise son kurşunlarına kadar çatışmaya devam ederek düşman kuvvetlerinden kurtulmayı başardılar. Ayrıca çatışmada, bir PKK Partizani da (bayan) yaralı olarak düşman kuvvetlerinin çemberi içinden kurtarıldı.

Çatışmadan sonra şehit düşen PKK Partizanlarının cesetleri üzerine yürüten sömürgeci kolluk kuvvetleri, ağızlarından salya akan bir kuduz köpek gibi cesetleri taşlara ezdikten sonra sürükleyerek, Nazimiye'ye götürürlerken bile, PKK Partizanlarının kahraman direnişleri karşısında duydukları korkuyu gizleyemediler. Faşist yüzbaşı, PKK Partizanlarının direnişleri karşısında çatışmadan kaçmak isteyen askerlere silah doğrultarak, "Böylemi Apocularla savaşıyorsunuz. Bakın Apocular ağaçtan ağaca uçuyor, kaçarsanız sizi vururum." diyerek, PKK Partizanlarını görkemli direnişlerinden duydukları korkuyu açıkça ifade etmiştir. Yine, olaydan sonra PKK Partizanlarının cesetlerini Nazimiye'ye götürürlerken de sömürgeci kolluk kuvvetlerinin tüm baskılarına rağmen PKK Partizanlarına sahip çıkmak için toplanan halka, sömürgeci subaylar "aradığımız zaman tanımıyoruz diyorunuz. Ama şimdi de gelmiş sahip çıkıyorsunuz" diyerek, PKK hareketinin kitlelerle bütünleşmesini ve halkın en zor şartlar altında bile kendine güvenini güvenceleri olan PKK Partizanlarına sahip çıkmasını

engelleyemediklerini, PKK Partizanlarından duydukları korkunun, er geç onları içten kemirerek öldüren bir kurt durumuna geleceğini açıkça ifade etmekten kendilerini alıkoyamamışlardır. Ayrıca sömürgeci faşist kolluk kuvvetleri verdikleri kayıpları da tüm çabalara rağmen gizleyememişler, en az iki ölü ve çok sayıda yaralı verdikleri açık olarak belirlenmiştir.

İbrahim Kaplan ve Azime Demirtaş yoldaşlar Dersim ve yöresinde, kemalist ideolojinin gençlik ve halk kesimleri içerisindeki uyuşturucu etkisini kırarak, bunun yerine ulusal kurtuluşçu ideolojiyi hakim kılmak için zorluklara bakmadan en fedakar ve kararlı bir şekilde faaliyet yürütmektedirler.

İbrahim Kaplan yoldaş daha 1976-77'lerde PKK Hareketinin henüz bir grup olarak aydın gençlik içerisinde gelişmeye başladığı dönemlerde bu Harekete sempati duymuş ve liseli gençlik arasında ulusal inkarcılığın etkisine karşı ideolojik mücadele yürütmüştür. Aynı zamanda ulusal kurtuluşçu düşüncenin gençlik içerisinde gelişmesine de katkıda bulunmuştur. İbrahim yoldaş, PKK Hareketinin grup döneminden politik bir güce dönüştüğü ve ulusal kurtuluşçu düşüncenin kitlelere aktarıldığı dönemlerde de kırsal alanda, devrimci mücadeleyi sürdürmüştür. Türk burjuvazisinin sivil yönetimlerle varlığını sürdüremeyerek sıkıyönetime başvurduğu ve PKK'ye saldırılarını arttırdığı dönemde İbrahim yoldaş, sıkıyönetimin ilanı ile beraber devrimci faaliyetleri nedeniyle tutuklanarak işkenceye tabi tutuldu. Ancak İbrahim yoldaş halkı ve partiye olan inancıyla kararlı bir şekilde direnerek bir süre cezaevinde kaldıktan sonra serbest bırakılmıştır. İbrahim yoldaşın kararlılığının bilincinde olan faşist Türk sömürgecilerinin ser-

Azime DEMİRTAŞ

best bırakılmasının hemen ardından İbrahim yoldaşı tekrar tutuklamak istemeleri üzerine, İbrahim Kaplan yoldaş gizliliği çekilerek, ama kitle içerisindeki çalışmalarından uzak kalmadan, 12 Eylül'de faşist cuntanın işbaşına gelmesi sonrasında da bu faaliyetlerini sürdürdü. Ve o, bir PKK militanının ölümüne göstermesi gereken tavır göstermesini bile rek, kutsal amacına uygun büyüklük örneği ile en serinkanlı bir şekilde ölüme gitti.

Azime Demirtaş yoldaş da liseli gençlik içerisinde ulusal inkarcılığın etkisine karşı ve ulusal kurtuluşçu düşüncenin geliştirilmesi için aktif bir şekilde mücadeleye katılmıştır. Azime yoldaş da okuldaki kararlı mücadelesi nedeniyle kısa bir sürede faşist Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki kolluk kuvvetlerinin dikkatlerini çekmeye başladı. Daha okuldayken tutuklandı. Tutukluluk süresince yapılan ağır işkencelere rağmen en kararlı bir şekilde direnen Azime yoldaşı, sömürgeciler serbest bırakmak zorunda kaldılar. Serbest bırakıldıktan sonra da en ufak bir yılmaya kapılmadan, devrimci mücadeleye tekrar aktif bir şekilde katıldı. Ancak onun bu kararlılığı ve yılmazlığı sömürgecilerin Azime yoldaşı tekrar tutuklayarak, okuldaki devrimci faaliyetlerinden uzaklaşma durumunun ortaya çıkmasına yol açtı. Bu durumda, sömürgeciler tarafından bu aracın devrimci mücadele için kullanımının engellendiği ve okulda kalmasının devrimci mücadeleye pek katkı sağlamayacağına gören Azime yoldaş, okulu bırakarak kırsal alanda devrimci çalışmaları yürüttü. Bu süre boyunca her türlü zorluğun üzerine en kararlı ve en fedakar bir biçimde yürüyen Azime yoldaş, zorluklara severek katlanan, en dayanılmaz ve en ağır koşulların bir devrimcinin iradesi karşısında hiçbir şey olduğunu en açık bir biçimde şahsında somutlaştıran bir arkadaşı. O,

devrimci yaşamı boyunca, Kürdistan devrimciliğinin ne tür zorluklara ve acımasızlıklara göğüs germeyi gerektiğini kendi yaşamında gösteren bir arkadaşı. Azime yoldaş, Kürdistan kadını ve kızlarının itildikleri cehaletten kurtulmasının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine katılmayla mümkün olduğunu, ama aynı zamanda da Kürdistan kadınının fedakarlığını ve direnişçiliğini simgeleyen bir militandı. Azime yoldaş ölüme giderken de, halkına ve partisine karşı duyduğu sonsuz güvenle ve ölümü hiç düşünmeden "Yaşasın PKK. Yaşasın Mücadelemiz" sloganlarını haykırarak şehitler mertebesine ulaşmıştır.

Ölümlerinin ikinci yıldönülerinde İbrahim ve Azime yoldaşları anmak ve onların anılarına sahip çıkmak, ancak onların hayatlarını katkı ettikleri dava uğruna, koşulların ağırlığına bakmadan mücadele içerisindeki zorluklara göğüs germek, onların bize devrettikleri yolu devam ettirmektir. Biz, şehitlerimizin ardından yas tutarak, onların anılarına sahip çıkamayız. Çünkü onlar, arkanından yas tutulsun diye ölüme gitmediler. Onlar, kutsal bir amaç için en fedakar, en kararlı bir şekilde yaşamlarını ortaya koyarak ölüme gittiler. Eğer biz, onların yaşamlarını feda ettiği kutsal amaç için ve bu kutsal amacı gerçekleştirmeyi hedefleyen halkımızın önderi PKK'ye layık olmaya çalışırsak veya layık olabilirsek, o zaman şehitlerimizin anılarına sahip çıkışımız olacaktır. Kaldı ki onlar, geçmiş mücadele yaşamlarıyla bize güç katmaktadırlar. Ve biz, şehitlerimizin anılarını hafızalarımızda her canlılandırdığımızda, çok daha azimli ve yorulmak nedir bilmez bir şekilde mücadele etmenin zorunluluğunu kendimizde hissederiz. Bu da, döneme uygun bir şekilde, kendimizi hazırlayarak ve bu doğrultuda somut koşullarda mücadele geliştirirsek, gerçek anlamına kavuşabilecektir. Zaten parti faaliyetleri de yapılan hazırlıkların yavaş yavaş ülkeye taşınması doğrultusundadır. Partinin böyle bir aşamayı çok daha başarılı sürdürmesi ise; kadro ve kadro adaylarının bu aşamaya uygun biçimde kendilerini her alanda eğitmeleri ile mümkün olacaktır. Bizler, şehitlerimizin anılarına bağlılığın bir gereği olarak bu aşamaya hazırlanmak durumundayız. Bunu gerçekleştirdiğimiz oranda, tüm şehitlerimiz gibi Azime ve İbrahim yoldaşların anılarına da bağlı kalması olacaktır.

*** Zafer, Mutlaka Direnen Halkların Olacaktır!**

*** Direniş Şehitlerimiz Yolumuzu Aydınlatmaya Devam Ediyor!**

*** Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği!**

1.11.1983

Cengiz

İmpressum

V.i.S.d.P.: M.Aral
Grolmannstr. 20
1 Berlin 12

Yazışma Adresi:

Serxwebün
Verlag u. Handels-G.m.b.H.
Postfach 10 16 83 5 Köln 1

Deutsche Bank Köln Konto Nr: 12 82 805 (BLZ: 370 700 60)
Postcheck-Amt Köln Konto Nr: 2690 16-507 (BLZ: 370 100 50)

Danimarka	6.50 dk.
Avusturya	15.00 s.
Hollanda	2.50 hf.
Norveç	5.00 nkr.
Fransa	5.00 ff.
Belçika	35.00 bfr.
İngiltere	0.50 £.
İsviçre	2.00 sfr.
İsveç	5.00 skr.